Sigurdar Björnsson,

Lögmadur.

Einfølld Liik-Predikun

Yfer Greftran

þess

Edla / Miøgvelvijsa og Gudhrædda Herra/

Hr. Sigurdar Biørns-

Sonar/

(Sællrar og Blessadrar Miñingar)

Logsverdugs Løgmañs Suñañ og Austañ a Islande;

Hvør med æskelegu og hægu Andlate hiedañ burtkalladest þañ 3. Septembr. 1723. a þvi Attatugasta og Fyrsta Aare sijns Alldurs. Eñ þañ 14. sama Manadar / var hañs andvana Lijkame i margra Edla/Gøfugra/Eruverdugra/Heidurlegra og Erlegra Mañа Vidurvist/ med miøg Soomasamlegre Lijk-Fylgd til sijns Hvijldarstadar lagdur/ ad Saurbæar Kyrkiu a Kialarnese.

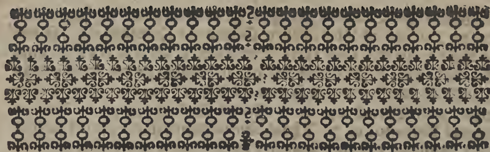
Samsett og framflutt

Af

Sr. Geste Arnasyne/

Sooknar-Preste til Saurbæar og Brautarhollts Kyrkna a Kialarnese.

Prentud a Hoolum i Hialltadal/ af Marteine Arnoddsyne/ 1726.

IUVA JEHOVA.

NAAD/ Fridur og Blessan Lifanda Guds Sem Lætur Meñena Deya / Kiærleike og Trwfeste JEsu Christi sem er Upprisañ og Lijfed / Upplijsing og Stioornan þess gooda og verduga heilaga Anda / Allra þeirra ædsta Huggara/ sem i þessum Tara Dal sorgande þreyia/ Sie med oss øllum/ asamt ødrum Guds Børnum/ Nu og jafnañ/ ætijd og eilijflega/ Amen i JEsu Nafne.

ÞTVALLDER allersamañ (epter Naadugum / Alvitsum og Fødurlegum Vilia og Velþocknan Guds) miked Sorgande og angrader i ydar Hiørtum/ sem og aller adrer Elskuleger i Christo vorum HErra. Þad er miøg agiætt og athuga vert / sem ad DRottenñ Allsheriar seiger fyrer Muñ Esa: Spamañs i 56. Cap. Heilager Meñ verda Heimfafnader og eingeñ hyggur ad þvi / þviad hiner Riettferdugu verda burt tekner fra Ogiæfuñe / og þeir sem Riettferduglega hafa geinged / koma til Fridar / og hvijlast i synum Svefn-Hwsum: Af þessare Ritningareñar Grein er Augliost /

ad Giæskurkkur Gud/ vill vier uppa Nialkad legglum / og hilgglum ad
þvi þa Heilager og Riettþetduger Meñ verda Heimsaþnader / so sem
og Ande DRottens talar fyrer Muñ Davids/Ps. 112. v. 6. Ad þeim
Riettlata skule alldrei gleymt verda/ þar Mińing þeirra Riettþerdugu
a eilijþ ad vera/ og þeirra Loþ mun ei dvijna / þvi Naþn þeirra liþer
eilijþlegana/ Syrach 44. v. 13. Hverra Mińing og jaþnañ i Blessan
blijþur/ Prov. 10. v. 7. A hvad Endurlausnareñ vpr minlest þa hañ
var i Bethania i Hwse Simonar / aþ Konu eirne med kostulegu Nar-
dus-Salve smurdur / soleidis talande: Sañlega seige eg ydur/ hvar
hellst i Heime ollum er þetta Gudspiall verdur Predikad/þa mun seig-
iast i heñar Mińing hvad hun nu giørde / Marc. 14. v. 3. 9. Hier
aþ kañ skiliast/ad þo Madureñ deye og verde burt-tekeñ/þa epter liþer
hañs Mińing og mætt Mañord / og þa hañ heþur liþad sijna Tijd
hier epter Guds Rade og Villa / er samt hañs Naþn þo Odaudlegt.
Heilager Meñ verda Heimsaþnader/ seiger Esajas: Eingeñ Naþn-
boot er fegre/ eingeñ stærre/ eingeñ Virdingar meire/ eñ Heilagur ad
neþnast/hvert ed i somu Brwkun var og Christeñ ad kallast/a medañ
Christeñdoomureñ var eñ þa i Blooma sijnum / sem Paull Postule
vitnar seigiande/ Rom. 16. v. 15. Heilsed ollum Heilogum: Þad er
ollum Christnum: Eñ hier aþ er augliooost Elsku og Kiærleikans O-
mælañlegt og Owtskijrañlegt Aþgruñ / sem vor Goode og Giæskurkke
Gud syndugre Mañeskiu audsyner / ad hañ lætur hana neþnast þvi
Naþne er honum alleina tilheyrer / hvert Anna Samuelis Mooder
medkieñer / 1. Sam. 2. v. 2. Þar er eingeñ so Heilagur sem DRott-
eñ/og fyrer utañ þig er eingeñ. Hañ er Heilagur i ollum sijnum Ver
kum Ps. 145. v. 17. Ja/ Heilagur/ Heilagur/ Heilagur er DRott-
eñ Gud Zebaoth/ swngu Einglarner i Loþsaungnum/ Es. 6. v. 3.
Sialffur Gud bijdur sijnu Folke fyrer Muñ Moisis/ Levit. 11. v. 44.
Þier skulud helga ydur/so þier sieud Heilager/ þviad eg em Heilagur/
Þier skulud vera eitt heilagt Foolk fyrer mier / og halded mijna Setn-
ninga og giøred þa / Þvi eg er DRotteñ sem ydur giører Heilaga /
Exod. 22. v. 31. O HErra Gud / hvad miøg fæer eru þeir sem
epter

epter þessu Bode breyta: Ad so ꝼu kuńa marger villia uppkveda somu
Ordum sem Korah fordum/ Num. 16. v. 3. Almwgeń er allur sam-
ań Heilagur/ hvertum Moises trwlyndur Guds Þioon svarar a þań
Veg: DRotteń skal syna hver hańs er/ hvør Heilagur er/ og hvørn
DRotteń wtvelur / sa vere Heilagur. Þad hlotnast ei øllum ad
niota þvilijks Vitnisburdar sem sw Sunamitiska Kona gaf Elizeo/
Sia/ jeg merke þesse Guds Madur er Heilagur sem jafnań geingur
hier i giegnum / 2. Reg. 4. v. 9. Eń Allsvalldande DRotteń sem
seigest giøra sitt Foolk Heilagt / lætur eń þa synum Børnum og Ast-
vinum tilheyra nu a Nya Testamentesens Døgum/þad Moises seig-
er uḿ Israel / Þu ert DRottne Gude þynum eitt Heilagt Foolk / og
hia þeim Heiløgu ertu Heilagur/Deut. 7. v. 6. Eń hvør vill þiña
hreineń hia þeim þar eingeń er hreiń? 2. Sam. 22. v. 26. Edur
hvør kań seigia/ hreiń er eg i mynu Hiarta og klaar af mynum Synd
um / Job. 14. v. 4. Prov. 20. v. 9. Þvi hvad af Hollde er fædt
þad er Hold/ Joh. 3. v. 6. og af sialfs syns Natturu vont og for-
dæmanlegt: Allt Hold er Hey seiger Esajas / og allur þess Heilag-
leike so sem Bloomstur Akursens / Esa. 40. v. 6. 7. Heyed þad
uppþornar/ Bloomstred visnar/ Ja/ þad ma øllum ljoost vera/ad af
Natturuńe til (þvi hun er af Syndeńe spillt) hefur eingeń Madur
fundest Heilagur / Riettlætur eda Riettverdugur af sialfum sier til /
ańar eń Syndanausnarend vor HErrań JEsus Christus (hvør oss er
ad ollu lijkur orden/ einasta Syndeńe undańtekeńe) þad saklausa Guds
Lamb sem burt tekur allrar Verslldarenar Synder / so sem Eingilleń
og sagde vid Mariam/ Þad Heilaga sem af þier mun fædast skal nef-
nast Sonur Guds / Luc. 1. v. 35. Hver ed alleina Heilagur / Sak-
laus/ Oflecktadur / Synndugum fraskilen / Ebr. 7. v. 26. og hærre
eń Himneneń er. Eń Moises vitnar/ad øll Mańańa Hiartans Hug
sar og Asetningar sie atqvæd til Ills hneigdur / og Þankar Mańlegs
Hiarta iller i fra Vngdoome / Gen. 6. v. 5. Gen. 8. v. 20. J Synd-
eńe sieu Meń getner og fæddter seiger David/Ps. 51. v. 7. Og eń apt
ur/Gud leit af Himnum ofań yfer Mańańa Børn/og þar var eingeń

 sem

sem Gott giørde/og ecke eirn/Ps. 14. v. 3. Þessu samsinner Spámadi-
urenn / sijnande hvørtu Illskur og Synder Mañā/ a medal afarsaf
Stad koma / sem er / ad ydar Synder adskilia ydur og ydvarn Gud /
hvørla frá ødrum/Esa. 59. v. 2. so Menn urdu fyrer Syndena Guds
Þvíner/Rom. 5. v. 10. af Náttúrunne til Reidennar Børn/ Eph. 2.
v. 3. afarleger frá því Lijfenne sem fyrer Gude gyllder ; og af hon-
um er/og i 4. Cap. v. 18. Þess vegna bidur og Andvarpar David so-
leidis/ Ps. 143. v. 2. DRottenn gack ecke i Doom vid Þræl þinn/ þvi
fyrer þier er einginn lifande Maña Riettferdugur : Vm̃ þetta høfum
vier og eirnenn stoora Þørf/ ad akalla og tilbidia Nafned DRottens/
so vier hoolpner verdum/ Joel. 2. v. 32. Þvi allt vort Riettlæte er sem
saurugt Fat Bloodfallssiwkrar Konu/ Esa. 64. v. 19. Hvørier eru
þa hiner Heiløgu? Hvørier Riettferduger? Þeir einer er sinn Skrwda
hafa þveiged i Lambsens Bloode / Apoc. 7. v. 14. Riettlætter fyrer
hans Naad/ og ordner Erfingiar eilijfs Lijfs epter Voneñe/ so sem
Paulus mæler / Tit. 3. Asamt þessu i Sendebrefe sijnu til þeirra i
Corintho Borg / 1. Cor. 1. v. 30. JEsus Christus er oss af Gude
giørdur til Vijsdooms/ til Riettlætis/ til Helgunar/ og til Endurlausn
ar/ og i hønum verdum vier þad Riettlæte sem fyrer Gude gyllder / 2.
Cor. 5. v. 21. Af þessu høfum vier stædstu Huggun og undertøkum
so riettelega med Jeremia/ og køllum hann DRottenn/ sem er vort Riett
læte / Jer. 23. v. 6. Og med þessum Hætte tilreiknast Trwudum
Heilagleike og Riettlæte JEsu Christi / eins og Abraham / þvi þeir
trwa a þann sem Riettlæter Ranglátann/Rom. 4. v. 3. 5. Vpphroop
ande med Paulo/Eg hefe ecke mitt Riettlæte/sem kiemur af Løgmál-
enu / helldur þad sem fyrer Trwna a Christum kiemur / sem er þad
Riettlæte/ er af Gude Trwnne tilreiknad verdur / Phil. 3. v. 9. Þvi
Sáluhiálpenn er alleina þess Mañs / hvørium Gud tilreiknar Riett-
læted an Verkaña / Rom. 4. v. 6. Vm̃ þess háttar Menn fram-
seiger David Hrosunena : Sæler eru þeir hvørium siqnar Ranglæt-
ingar eru fyrergiefnar/ og hvørra Synder eru huldar/ Ps. 32. v. 1.
So þeir niioota Lijfsens Riettlætis/ Rom. 5. v. 18. O hvad mikel er

þess

þesse Farsælld/ Æ/ hvad heppeñ er sa Tydur/ sem nytur þessrar Riettlætingar. Hver vill æsaka Guds Utvallda? Gud er sa sem Riettlæter / Rom. 8. v. 33. Hvörtu eß Meñ aß Hiarta trwa verda vetr Riettlæter/ seiger Postuleñ/ Rom. 10. v. 10. Vitnande po ad þat skeu þeir til/ sem ecke þeckia þad Riettlæte sem fyrer Gude gollder/ og leita vid ad upprietta sijnar eigeñlegar Riettlætingar / og eru so þoi Riettlæte sem fyrer Gude duger / ecke Undergießner/ Ibid. v. 3.

Nema ad ydar Riettlæte yßergnæße meir eñ hiña Skriptlærdu og Phariseaña/ þa kuñe þier ecke iñ ad gaanga i Guds Ryke/ sagde Christur til Læresveina siña/ Matth. 5. v. 20. Pharisei stundudu epter Løgmaalsens Riettlæte/ sem Israel/og haßa þo ecke komest ad Løgmaalsens Riettlæte / Rom. 9. v. 31. Hvar fyrer? Þviad þeir haßa et leitad þess wt aß Trwñe/ helldur so sem wt aß Løgmaalsens Verkum: Eñ Heidingiarner sem et haf a Riettlætenu epterßylgt / haßa Riettlæted hondlad/ þad sem wt af Trwñe kiemur/ Ibid: v. 30. A hvör ium (Heidingiunum og oss þeirra Børnum og Aßkvæme) Gud heßur syndt Rykdoom siñar Dyrdar/ og læted bodast fyrer Jesum Christum Syndaña Fyrergießning / Act. 13. v. 38/39 og Frijun aß øllu þvi/ aß hvörtu þeir gaatu ecke (sem og eirneñ vier) Riettlæter orded i Moses Løgmaale/ eñ hver hañ trwer a hañ (þad er JEsum Christum) sa er Riettlaatur. Hañ upphroopar: J Drottne heß eg mitt Riettlæte z Stirkleik/ Esa. 45. v. 24. Hañs Hiarta Fordæmer hañ eige/ 1. Joh. 3. v. 21. Hañ lætur ecke aß þvi Rettlæte sem hañ heßur/ Job. 27. v. 6. Hañs Samvitska bytur hañ ecke. Hañ ßer Riettlaatur ßramar ødrum i sitt Hws/ Luc. 18. v. 11. Og til sijns Hyklldarstadar: Vm hañ meiga marger Sauls Ord brwka (til Davids) Hañ Er Riettlaatare eñ eg / 1. Sam. 24. v. 18. Þad Gooda heßur þu audsynt mier / eñ eg hefe syndt þier hid Vonda. Jßer þvilykum maa a vorum Tydum framßæraft Kløgunar-Raust Davids/ Hiaalpa þu DRotteñ/ þviad hiner Heiløgu eru ßæckader/og hiner Trwßostu eru ßaaer medal Mañaña Barna/ Ps. 12. v. 1. Og Michea Spaadoomur er nær eñ sumer meina: Þad Riettlaata Foolked er i burt i þessu Lande/

Lande/ og þeir Riettvijsu eru ecke meir a medal Foolksens/ þeir u m̄sitia aller Blood / hver rekur epter ødrum / so hañ meige Fordiarfa hañ/ og meina sig ad gjøra Vel þar wti/ nær þeir giøra Jlla/ Mich. 7. v. 2. Eñ vegureñ Rietlferdugra er slietiur og Foot-Stigeñ Riettvijsra giører DRotteñ beinañ / Esa. 26. v. 7. Hañs Vegier eru rietter/ Ps. 14. v. 10. og þeir Riettlætu ganga a þeim / Ps. 26. v. 5. Þeir hafa Samkundu þeirra hiña Jllgiørnu eñ Einfallld leike og Riettlæte vardveiter þa/ Ps. 25. v. 21. Riettvijseñ er þeirra Klædnadur sem Jobs/ Job. 29. v. 14. Hvørium þeir Jklædast sem ødrum Kirtle / og bwa i Tialldbwd DRottens / og hvijlast a hañs Heiløgu Fialle / Ps. 15. v. 12. Þvi þeir hafa framgeinged Flecklaust/ giørt Rieit og talad Sañleikañ wt af Hiarta.

Þeir ed soleides breita og lifa i allre Gudrækne og Sidseme kallast af Guds Anda Heilager og Rieitferduger Meñ / eñ þad er miøg Vndrunarvert / þegar eingeñ hyggur ad þvi/ ad þeir verda Heimsafnader/til siña Forfedra/ og burt tekner/ fra Ogiæfuñe so sem DRott eñ hiet Josia Juda Kongi / eg vil safna þier til þiña Fedra / ad þu skallt safnast til þiñar Grafar med Fride so ad þijn Augu skulu ecke sia alla þa Olucku / sem eg vil leida yfer þeñañ Stad/ 2. Reg. 22. v. 30. Villde nockur grenslast epter / hvert Okomnar Tijder niundu med sier færa Giæfu edur Ogiæfu/ hañ þarf ei so mikelega ad horfa a Himen-Tungleñ og sproogsetia Stiørnurnar/ ad hañ gleime ad aðhuga hvad a Jørduñe vidber / þvi þegar Meñ sia Heilaga og Riettferduga Meñ verda burtkallada / eirn epter añañ / þa er Naudsynleg Osk Moisis vid Jsraels Lijd/ Devt. 32. v. 29. O ad þeir væru Hyggner og kiñu ad Formerkia slijkt / so þeir underskilde þad/ hvad yfer þa mun hier epterkoma. Þegar Gud hefur Coronad Aared/ Ps. 65. v. 12. og Akur-Mañsens Jord / med Goodgirne og Blessan / og Akur-Madureñ sier fyrer Ovedur a Haust-Tijmanum þa safnar hañ saman þeim besstu Vndinum og lætur þau i sijna Kornhlødu. Er ecke Daudeñ eirn Akur-Jrkiar? Hvar þvi Forgeingelega verdur Saad/ eñ þad mun Vpprijsa Oforgeingelegt / 1. Cor. 15. v. 42.

Eru

Eru ecke þeir Riettferdugu eitt kostulegt Hveitei Korn/ Matth. 13. v. 30. og Elskuleg Bindine Guds? Er ecke Grøfeñ þeirra Svefn-Camers og sem ein Kornhlada? Vissulega: Þangad færer Gud þa Riettferdugu a Trwareñar Vagne i fra Ogiæfuñe / leider þa vid sijna Hønd/sem ein Mooder sitt Elskulegt Barn/ Jæ/ tiileider Sæl-er þeirra i Lambsens Brwdkaup/ fra Striijde og Otoo/ sem i þessare Heimsens Babilon / er miøg so ad fiña og reina / DRottiñ safnar þeim samañ sem eirn Goodur Hirder / og burttekur þa wr Ulfsens Kverkum/ so þeir kome til Fridar/ i fra Ogiæfuñe. Þeir Gudræk-nu sem sig setia med þeirra Trw til eins Mwrs og standa med al-varlegre Bæn til Guds vegna sijn og siña / so þeim og þeirra meige vel lijda/ verda af DRottne Bænheirder/ so sem vegna Bænar Abra hams villde Gud fyrer fiiñ Riettlætra Skulld/ spara margar Þusund er / og vegna Pæls Postula þa a Skipe med hønum voru i þvi Ad-rianiska Hafe/ Act. 27. Eñ tijdum skickar Gud þvi ødruvijs og bijd-ur þeim Riettlæta Loth ad gænga wt af Sodoma/ Gen. 19. Adur eñ Ogiæfañ skal koma: Noe ma Stijga iñ i Ørkena ædur eñ Flooded kom / Gen. 7. v. 10. Þvi mæ þad heita ein Fyrersøgn epterkom-ande Ogiæfu Landa og Lijda þa Heilager og Riettferduger Bænræk-ner Meñ verda i burttekner. Þegar Joseph var andadur hafde Jsrael sijna Plægu i Egyptalande/ Exod. 1. v. 8. Epter Josuæ Dauda / veik Foolked til Afguda / hvar uppa fylgde stoort Graff / Jud. 1. Strax sem Josias sa Froome Konungur var i Fride komeñ til siñar Grafar / þa byriadest þad Babiloniska Fængelse / 2. Reg. 23. Epter Burtkallan Jojada / hvør ed giørt hafde vel vid Jsrael / og vid Gud / og hañs Hws/ kom Striijds-Hereñ af Syria sem for-diarfade þa ypparstu Hofdingia i Juda og Jerusalem / 2. Chron. 24. Cap. v. 15. 23. Mørg eru Dæme þessum lijk: Eñ athugum þetta Elskuleger Guds Astviner/ þegar Gud burttekur eirn epter añañ Gudhræddañ og Riettlætañ / og æ stundum med Ydrunar-Tærum ad blijdka vorn Gooda Gud/so hañ oss ecke epter Verdugleika Straffe i Reide siñe/ Jæ / lætum oss hyggia ad þvi / þa hiner Riettferdugu

B

verda

verda fra oss burtteknet / þeir ed sitt Lioos hafa læted lysa medal vor/ so vier høfum mætt siä þeirra Goodverk/ og dÿrka Gud i vorum Hiørtum/ Matth. 5. v. 16. Þeir ed heyrt hafa Guds Ord rækelega/kapp kostad ad bÿhallda þvi i Goodu og Sidsomu Hiarta og færa Avøxt i Þoleñmæde / Luc. 8. v. 21. Þeir ed verduglega hafa H. Holld og Blood JEsu Christi medteked/ vered glader i Voneñe / Þoleñmooder i Krooßeñe/ Stadfaster i Bæneñe/ Fagnad med Fagnendum og grated med Gratendum / Rom. 12. v. 14. So sem Syrgiendur / þo jafnañ glader / 2. Cor. 6. v. 10. Vm̃ þvilÿka Riettferduga talar Ande Guds i ødrum ammiñstum Ordum sem vered hafa Meinlauser og Riettskÿner / þviad slÿkum mun ad Sÿdustu vel ganga seiger Psalma-Skallded/ Ps. 32. v. 37. Þeir sem lÿkst hafa Job er fieck þañ Vitnisburd/ ad hañs Lÿke være ecke i Landenu/ Einfalldur/ Riettlatur/ Gudhræddur og fordadest hid Vonda / Job. 2. v. 3. og breytt hafa epter Simeone i Riettlæte og Gudhrædslu ad bÿda epter Huggun Israels / Luc. 2. v. 25. Hvertum DRottenñ hefur vid Magt hallded i Þoleñmæde: O hvad miked agiætt og vel verdugt er/ þvilÿkra Dygda Dæme epter ad fylgia sem Salomon afmÿser/ Prov. 2. v. 21. ad vier gøngum a goodum Vege/ og sieum a Stigum Riettferdugra/ þviad hiner Riettferdugu erfa Landed og bwa þar iñe eilÿflega. Nu/ so sem vier af þvilÿkum margt Gott hliootum og odlustum / og þeir af oss stoortar Æru / Byrdingar og Þacklætis vel verduger eru/ so leinge DRottenñ añ oss þeirra Nalægdar i Lÿfe þessu ad niioota: Þa krefur og Skylldañ/ ad vier i Miñe høfum/ Hyggium ad og uppa Hiartad leggium þeirra Afgang / lÿka sem Heiløg Ritning Gamla og Nÿa Testamentesens uppteiknad hefur Nøfn Guds Astvina sem Riettferduglega hafa geinged/ med þeirra Loflegu og Gudrækelegu Framferde / asamt christelegre Burtkallan wr þessum Tara-Dal / so eirn Ølld epter adra mætte sier fyrer Siooner setia / þeirra Lofsverdañ og miog christelegañ Dygda-Ferel ad stunda og epter hønum framganga. Eñ hellst oss ber hyggia þar ad / og leggia uppa Hiartad / ad Heilager Meñ verda Heimsafnader / og hiner Riettferdugu

burt

burt tekner fra Ogiæfuñe / og þeir sem Rietlferduglega hafa geinged/ koma til Fridar/ og hvijlast i sijnum Svefn-Hwsum. A medal hvørra i riettre Raun vier jafnum og søñum (er Sañleikañ vilium med kreña) vered hafa vorn Blessada og Sæla Herra: Edla Miøg Vel Vijsa og Gudhrædda / **Hr. Sigurd Biørnsson** / Løgmañ Suñañ og Austañ hier a Lande (Sællrar og Loflegrar Miñingar) Hvers Luckufarsælañ Afgang / nu athugar og uppa Hiartad leggur / Edla Gudhrædd og Marg-Digdum prijdd **Hustru Ragnheidur Sigurdsdootter** / Hañs Eptterlifande Sorgande Eckia/ Sømuleidis / Hañs Hiartkiæru Børn og Barna-Børn / Eirneñ Elskuleger Naungar/ Gooder Viner/ Velunarar og Þienarar. Oh/ þvi skyllde ecke þessa Sæla og Loflega Herra Afgang og christelega Burtfør til Fridar/ uppa Hiartad leggia / Hañs heitt Elskada Eckta-Hustru / þar DRottiñ hefur heñe sijnt þvilijkt Atlæte / ad byrla heñe Dryck med stoorum Mæler/ noogra Tarafalla/ Ps. 80. v. 5. ecke einu Hære af heñar Høfde ad burt kippa/ helldur Coronu heñar Høfuds burt teked/ Ps. 60. v. 5. Ecke Gull og Silfur/ helldur heñar Eckta-Fiestood. Hun hefur nu mætt med Sorg og Harme sama heyra og formerkia sem Phineas Kviña fordum/ad heñar Magur og Madur voru dauder / 1. Sam. 4. v. 19. hvar af sarlega med Hrygd uñikvartar og klocknar nu heñar Hiarta / Augun vekna / so Tareñ epter Kyñbeinum ofañ reña / og Muñureñ hvern Dag uppafyllest/ med þvilijkre Angistar-Kløgun/ sem uppteiknud er epter þeirre Vijsu Kviñu af Thekoa / Eg er ein Eckia/ Eg em Harmþrwngeñ Kviña og miñ Boonde er andadur/ 2. Sam. 14. v. 5. Og med Nahemi/ hver ed sagde til siña Sona-Kveña/ Hønd DRottiñs hefur yfer mig wigeinged/ og til Foolksens i Bethlehem/ kalled mig ecke Nahemi helldur Mara/þvi sa Almattuge hefur mioog hrellt mig/ Ruth. 1. v. 13. 20. Ja/ so hrellt þessa Ehrugofugu Matronu, ad soddañ Elskuleger / Agiæter og Hiartkiærer Viner sem þesse PRijdelegu HJoon voru i sijnum Ecktaskap/ eru sundurskileñ fyrer Tijmañlegañ

Dauda: Eñ i þessu Tilþelle mæ nu heñar Þoleñmoodt og Dygda-rykt Gied/med Job undertaka/ Eg vil hallda Hende miñe fyrer Muñ mier / Einusiñe heþe eg talad / þat fyrer vil eg ecke meir Andsvar gieþa/ Job. 39. v. 34. Þvi Forgieþens er ad mæda sig i þvi/ er ecke kañ ad umbreytast: Med hvøriu moote og nær sem Gud ætlar siñ Vilia / þa skal þad og vera vor Vilie / æ sama Tijd þad ad vilia / hvert helldur þad er til Lijfs edur Dauda / Ja/ ad vijsu/ þegar hañ vill/ hvar hañ vill/ hvørneñ sem hañ vill/ og æ hvørium hañ vill læta siñ Vilia framkvæmast/ og þar med hugsa ad þad er so aþ DRottne tilskickad yfer ollu Holldе/ Syr. 41. v. 5. 6. Bæde þeirra sem fyrer oss haþa vered/ og epter oss munu koma. Oh/ hvad vilium vier mæ-la æ moote Guds Vilia? Þvi so sem hañ seiger so skiedur þad/ so sem hañ beþalar/ so stendur þad/ Ps. 33. v. 9. So þegar þesse mætt uga Byþalning DRotteñs/sem lætur Mañeñ i burt deya/ kiemur og seig-er/ Komed aptur þier Mañaña Børn/ Ps. 90. v. 3. þa kañ eingeñ Mootstodu veita / og eingeñ Madur breyta Log vid Gud / sem añar Mañsens Nidie vid siñ Vin/ Job. 16. v. 21. Og þo hañ giøre epter siñe Velþocknan ad burt taka Lijst Augna vorra / sem Ezechielis / hvør ed heyra mætte / Eg vil i burt taka Lijst Augna þiña i eirne Plagu/ Eñ þu skallt ecke kveina nie græta / og eige helldur wthella neinu Tare: Eñ heimuglega mættu Andvarþa / eñ eckert Dauda-Kvein skalltu haþa/ Ezech. 24. v. 17. þa kuñum vier med rieltu ecke æ adra Leid Andsvar gieþa/ eñ med David undertaka/ Giøre hañ vid mig sem honum vel-lijkar / 2. Sam. 15. v. 26. og med Job / Þol-eñmoodlega þacklæter/ DRotteñ gaþ/ DRotteñ burt took/ hañs Naþn vere Loþad og Vegsamad/ Job. 1. Vor goode Gud / sem mætt-ugur er alla Hlute yfergnæþanlegar ad giøra/ helldur eñ vier bidium/ Eph. 3. v. 24. lijte til Edla-Goþigtar Matronu i heñar Ecku-Stande / og hafe Vmsioon yþer heñe / med sijnu Auga/ vere heñar Huggun / og stioorne heñar Hiarta til Guds Kiærleika og til Þoleñ-mæde Christi / Hañ tale med sijnum Muñe kroptuglega til heñar / Vertu Hughraust/ Luc. 7. Eg er þiñ Madur/ Esa. 54. v. 5. Eg

er

er DRotteñ: Grǽt þu eige / Þÿn Hrygd skal snwast i Fognud.
J sama Máta hyggia ad og uppa Hiartad leggia/ ásamt siñe Hiartkiære Moodur sÿns gooda Fodurs Burtfor til FRidar / Hañs Epterþreyande Elskuleg Børn / hvør hañ Kostgiæfelega uppfoostrade og Gudrækelega mentade. Hvør nu / seige eg / eñ þo hañ ecke sie kuñe med Lÿkamlegum Augum / þa verdur hañs Miñing alldrei burttekeñ wr þeirra Hiørtum/ og hvørsu vel þau uña hønum þess allra besta hiá Gude/ sæu þau giarnañ hañ leingur hiá þeim lifad hefde. Eñ/ Hvad timer hier um̃ Fielyrda? Þau hliootа nu vidlÿkt segia/ sem Jeremias i Harmagrátnum: Vier erum Fodurlaus / og vor Mooder er Eckia/ Thren. 5. v. 3. Já / Ordsøk giefst þeim nu/ sømu Hrigdar og Angistar Ordum/ Virdingar/ Æru og Elsku Ordum upphroopa sem Elizeus/ þar DRotteñ hefur nu sendt þeirra sæla Fodur eirn Himneskañ Eliæ Vagn: MJñ FAder/ MJñ FAder/ Jsraels Vagn og hañs Reidmeñ/ 2. Reg. 2. v. 3. Og under eins/ (med þvi eingeñ kañ ad giøra þad Rett / sem hañ giører Vogied/ Eccl. 7. v. 15.) Sorgena lina/ þad Mogulegt er / med Johañis Ordum / vid siñ Elskulega Gaium , hvørn hañ i Sañleika elskade. Eg vænte þad eg mune snarlega sia þig/ 3. Pist. 3. v. 14. Þvi so sem DRottne þocknadist / so er þad skied: Hier med fylgia og undertaka eirneñ Barna Borneñ/ Vier komum til hañs. Gud / sem er Fader yfer allt þad Born kallast/ Myskune sig yfer þau/ Blesse þau af øllum Attum Veralldar og Nædum sÿns Helgedooms/ Snwe þeirra Sorgar-Klogun i Dans / og Grát i Glede / so þo um̃ Kvølld-Tÿmañ vare Grátureñ/ þa samt ad Morgne-Dags Fognudureñ.

Spámaña Borneñ i Bethel/ epter þad þau vissu ad Elias skyllde uppnumeñ verda/ søgdu þau til Elizeum: Veitstu þad/ ad DRotteñ vill a þessum Deige taka þiñ Herra frá þÿnu Høfde? Þa sagde hañ: Eg veit þad vel/ vered Hliooder/ 2. Reg. 2. Þier Elskuleger/ Náskyllder/ Náungar og Viner/ Vited nu og vel/ ad ydar Loflegur Herra og þessa Lands Høfdinge / er burt frá ydar Augum tekeñ til Fridar og eilÿfrar Glede. Þad er miøg mgiætt/ ád Miñing Rett-

sætra biijþur i Blessan/ Prov. 10. v. 7. Og so sem þeirra Daude er Dyrmætur þyter Drottne/ Ps. 116. v. 15. So ætte þeirra Burtþor sierdeilis uppa Hiartad ad leggiast/ af Astvinunum/ Þvi þegar Guds milda Hønd medtekur sijna til Himnarijkis / sakna Meñ þeirra sem eins liggiande Fiessioods a Jørdusie. Hvør eirn þiñur helst til siñar Sorgar og Mædu: David Kongur upphoop sijna Raust / og Griet vid Grøþ Abner/ og allt Foolked griet eirneñ/ epter þvi sem hañ hafþ de boded þeim/ sem med hønum voru/ ad rijfa sijn Klæde i sundur/girdast Seckium/og syrgia hañ/og Kongureñ gieck epter Lijk-Børunum/ Og eñ framar sagde hañ til siña Þienara: Vite þier ecke / ad i Dag er falleñ eirn Høfdinge og hiñ meste Madur i Israel/ 2. Sam. 3. v. 31/ 22/ 38. Hvør Ord Davids vier ecke Oretteleg a heimþærum til þessa Sala Lands-Høþdingia / hvørs Lijk-Børum vier høþum nu epter ad ganga / i Sorgar-Klædum / med Grate og Harme/ so sem Landaña Sidur og Atra allvijda er og vered hefþur. Joseph fiell yþer sijns Fodurs Andlit/og griet yfer hønum/ og Egyptsker grietu hañ i 70. Daga / Gen. 50. v. 1. Þa allur Almugeñ sa ad Aaron var i burt/ griet allt Israels Hws hañ i 30. Daga/ Num. 20. v. 29. Og eins leinge hañs Brodur Moisen a þeim sliettu Vøllum i Moabita Lande/hvar ed fullkomnudust Harms z Kløgunar Dagar epter Moisen/ Devt. 34. v. 8. Allur Israel saþnadest samañ þegar Samuel sa Reitþerduge Doomare andadest/ og grietu yfer hønum / 1. Sam. 25. v. 1. David bar sig Hørmulega epter siñ Trwfasta Vin Jonathan/ 2. Sam. 1. v. 26. Jeremias griet Josiam / og aller Saung-Meñ og Saung-Kviñur kløgudu med grætlegum Saungvum epter hañ/ og giordu eiñ Sidvaña þar aþ i Israel/ 2. Chron. 35. v. 25. A medal Dlldunganña i Epheso giordest mikell Gratur yþer Paulo Postula/ Syrgiande mest aþ þvi Orde/ er hañ sagde/ Ad þeir munde ei sia hañs Andlit meir/ Act. 20. v. 37/ 36. Þad geingur ecke aþ/ an Sorgarlegrar Epterlaungunar og Harmagræts/ þegar þeir/ hverra vier villdum giarnañ ecke an vera / takast burtu fra oss/ yþer hvørtu Gudrækner eckert undrast/ helldur lijta til þess er Syrach seiger/

er/ Syr. 38. v. 16/ 17. Þegar nockur Andast / þa grættu hañ og harma/ sem þier hafe myked a moote geinged/ Sveipa hañs Lykama epter tilbærelegum Hætte/ og veit hønum Erlega Greftran/ Þu skallt Beisklega græta og af Hiarta hriggur vera/ og bera Harm epter þui sem hañ hefur vered. Hofum Medlijdun hvør med ødrum Jäbyrdis: Verde eitt Lidamoot a Lykamanum skadat/ þa veiklast hin og þar vid: Vier erum hvør annars Limur: Ef eirn Limureñ lijdur/ þa lijda aller Limerner / seger Paulus/ 1. Cor. 12. v. 26. Og Sprach eñ apiur/ Syr. 7. v. 3. Hallo þig ecke fra þeim sem græta / Harma hellldur med Harmendum/ betra er ad Syrgia eñ Hlæia/ þviad Hiartad forbetrast vid Hrygdena/ og Vitra Mañа Hiørtu eru i Sorgar Hwsenu/ Eccl. 7. v. 5. Græted þar fyrer med Grætendum/ þier sem fagnad hafed og fagna villed med Fagnendum/ Rom. 12. v. 14. Græte þier Grene-Trien þvi Cedrus Viderner eru fallner/ Græte þier Eykurnar i Basan/ þvi sa sterke Skoogur er upphøggveñ/ seiger Sacharias Spamadur/ Sach. 11. v. 2. Nu er Tijme til ad græta og Tijme til ad sirgia/ Eccl. 3. Fyrer alla ydur/ sem hia þessum Gooda og Sæla Herra/ hafed Skiools/ Hælis og Velgiørda noted/ þvi Daudeñ med sijnum Bana-Lia hefur nu þetta Skiool og Hæle upphøggved/ hañ var lijka sem Cedrus-Trie / sem þad Vidar-Trie/ hvørt ad Rootfest er i hia Vatns-Lækium / hvørt ed ber siñ Avext a sijnum Tijma/ og hañs Lauf-Blød munu ecke visna: Allt hvad hañ giørde/ Luckadest vel og fieck goodañ Enda/ Ps. 1. v. 3. Steud þier nu og sitied aller hañs Asibundner/ under Skioole hins Hædsta/ og under Skugga hins Almættuga/ Ps. 91. v. 12. Hañ vére ydvart Traust og Slot / vor Gud a hvørn þier voned / sa oss huggar i allre vorre Hrygd / so ad vier giefum og huggad þa / sem eru i allshættudum Hrygdum/ medur þeirre Huggun/ þar vier verdum med af Gude huggader / 2. Cor. 1. v. 3. 4. Eg JEsu Christi audvirdelegur Þienare/ asamt ollum Voludum og Fatækum Ecktum og Fødurlausum/ sem mieg miked Gott af þessa vors Sæla og Loflega Herra Hende/ þeiged høfum / so vel i Vppfuckfun og Vppfrædmg / sem Adstodun/

flotum/ Forsorgun / og Orlætlegum Goodgiordum / meigum mæklega Samharma ollum þeim er hans Sæluhiælplegur Vidskilnadur til Hiarta geingur. Nu/ Sæler eru þeir/ sem harma/ þeir skulu hugg ader verda. Gud eilijfur afþurke Tærenn af allra sinna Barna Aug um/og hugge þau best þa Hrygdenn stær/ hvort þau eru fiær edur nær.

Og epter þvi Edla / Gud-Elskande og Dygdum Margprijdda Hustru / asamt hennar Elskuleger / Edla/ Ehru-Geguger Syner/ hafa Oskad / so sem sa Sæle Herra hafde adur Rad fyrer giort og vid mig umtalad/ ad eg (sem jafna mig hinn Familodasta medal Guds Orda Þienara) skyllde af Til-nefndum Texta nockud framar seigja / a þessum Sorgar-Thema: Þa bid eg DRottenn Gud J Nafne JEsu Christi med Adstod H. Anda / ad senda oss ollum Krapt af Nædum / So þetta mætte fyrst og fremst / verda þeirre Hæ- Blessudu Guddoomsins Preningu til Lofs og Dyrdar/Stoor-Gøfugte Matronu / og Astvinum ollum ecke Ogiedþægt / helldur til Huggunar og Gudrækelegrar Umþeinkingar Daudans og Eilijfdarennar / sem og eirnenn ollum odrum / þeim er lesa edur heyra kunna. Enn umfram alla Hlute / ad vier kynnum so skunda til þess uppsetta Takmarksens / ad vier mættum Hnossed odlast.

Sa Heilage Texte.

Sem i Neidurlegre/ þo Sorgarlegre Lijk-Fylgd/ og Sijdustu Viþor/ þess Edla / Mióg Vel-Vijsa og Gudhrædda Herra/

Sigurdar Biørnssonar/

Logmanns Sunnan og Austann a Jslande / Var i Saurbæar Kyrkiu a Kialarnese Einfalldlega Vtlagdur.

Stendur Skrifadur i Pistlenum til Philippenses 3. Cap. v. 13-14. Og hlioodar sem Epterfylger.

ENN Eitt vil eg seigia/ þad eg gleyme þvi/ hvad til Baka er / og stunda epter þvi sem þyrer framañ er / Eg skunda ad þvi upp setta Takmarke/ epter þvi Hnosse/ hvørt framhelld ur Himneskre Kallan Guds/ J Christo JEsu.

Inngangureñ.

GVDhræddum og Gømlum Mønum er eignud soþelld Søgn og min merkeleg virdast/ Ad Fridureñ være bestur allra Hluta / og HErrañ vor JEsus Christus / haþe a medal añars Trwudum Børnum sijnum Tveñslags Arþa-Goots epter- læted / sem er siñ Kross og siñ Frid: Hvar med þeir villdu auglioost giøra hversu hættad være Ryke vors Lausnara/ hvert ecke er aþ þess- um Heime/ eñ þo i Heimenum/ Eitt Krossburdar Ryke/ i hveriu Guds Børnum verdur Oked sætt og Byrdeñ liett / Matth. 11. v. 30. Eitt Armædu og Mootlætinga / Ja / Styrijds og Oþsookna Ryke / Eñ samt Huggunar og Frelsis/Fridar og Glede i H. Anda/Rom. 14. v. 7.

Christs Børn eru Kross-Børn / og þau sem Gudlega vilia liþa/ hlioota Oþsookner ad lijda / Þvi so vill þad heita / per Crucem ad Lucem, fyrer Krosseñ til Liossens / sic itur ad astra per ardua: J giegnum margar Mootlætingar og fyrer þær/ hlioota Guds Børn iñ ad ganga i Guds Ryke / og þreingiast i giegnum allskonar Andlega og Lijkamlega Þianing Kross og Oþrid/ til þess allra besta og Sælu hiælplega Sælar-Fridar. Þetta heþur Endurlausnareñ sialþur og eirneñ Predikad fyrer Læresveinunum a sijnum Holldsog Hiervist- ar Døgum/ og Jtrekad sierdeilis i siñe Kvediu-Predikun (þeim stund- um sem nockrer meina) fyrer hañs Vtgaungu yþer um Lækeñ Kedron til Fiallsens Oliveti/ sem skriþad þinst i Ste. Johañis Gudspialla B. 16. Cap. v. 33. og so hlioodar. Þetta talade eg til ydar / so ad

þier

þier hefdud Frid i mier/ J Heimenum hafe þier Þreinging/ Enn vered þo Hughraustter/ þui eg yfervann Heimenn. Opt hafde vor DRott enn JEsus Christus þetta fyrer Læresveina sijna framsett/ so sem hann og i æminstum Capitula Johannis seiger / Þetta hef eg talad til ydar/ so þier hneixlest ecke / þui þeir munu forboda ydur / Og sa Tijme kiemur/ ad hvør hann Lijflætur ydur/ hann meinar sig giora þægt Verk Gude þar med/ Item / Þetta tala eg þui til ydar / ad nær sw Stund kiemur/ þa skulu þier minnast þar æ / ad eg sagda ydur þad/ Sannlega Sannlega seige eg ydur / Þier munud græta og syrgia / enn Heimurenn mun fagna/ Þier verded hrygguer / enn ydar Hrygd skal snwast i Fognud. Hier gioerer Endurlausnarenn auglioost/sitt Elskulegt Hiarta, Þel til sinna Læresveina (og allra þeirra sem uppa sig taka Krossenn og fylgia honum epter) lætande þa ædur vita / hvad þeim ad Hendum koma kann / og so sem Ordshættured hlioodar / Tela prævisa minus nocent, ædur sied Skeyte Skada minna / So skule þeir nu athuga / Stirjded hafe enn ei Enda/ Ovinurenn sie fyrer Hende/ þar fyrer skule þeir sig med Hughreyste wtbrynia / so þeir fæe vel stadest og Sigrenum halldeð. Sierhvør Christenn Madur mæ bwast vid Krosse / Þreinging og Hørmung sem Syrach seiger/ Syr. 2. v. 1. Vilier þu Guds Þioonustumadur vera/ þa bw þig vid Freistne/ þvtad lijka sem Gulled fyrer Elldenn reynest / so lijka verda þeir sem Gude eru þecker fyrer Elld Hrygdarennar reynder/ þeir meiga lijta Bardagann æleingdar/ og þeinkia þeir kunne ecke fyrer utann Kross og Þreinging sitt Lijfnad Einungis i Glede, Døgum og Vellysting framdraga/badande i Roosum / helldur sem Roos a medal Þyrna / og Eplis, Trie mille Villetriæna/ Cant. 2. v. 2. 3. Sem Sauder a millum Varga: Enn þetta Huggunarfulla Orded gledur Guds Astvine og Hughrausta gioerer/ sem Christur sagt hefur/ J mier hafe þier Frid: Sem villde hann seigia/ Ottast ecke þu litla Hiord/ þad er ei ydar Himneska Fødur Vilie / ad skilia ydur vid Rijked med Krosse og Þreinging / og læta ydur i Ofride Æfenlega vera/ helldur skulu þier fyrer Þreingingarnar inngannga i Rijked/ og hafa Frid i mier/ þar fyrer vered og i Hiarta

Hug-

Nughrauster. Vier vorum ædur vegna Synda og Ranglætis i Ofpride Guds/ og aþ Natturuñe til Børn Reide/ hveria hañ ætlett skyllduga mørg Tyu Þusund Punda/ þviad fyrer eirn Mañ / er Syndeñ i Heimeñ komeñ/ eñ fyrer Syndena Daudeñ seiger Paulus/ Rom. 5. v. 12. og aþ heñe er alls vegar Nørnung og Adþreinging yþer Mañ aña Børn komeñ/ Ad søñu talade DRotteñ þetta til Læresveina siña og Postula / hvørier allra Nanda ymislegar Symder / Ofsookner og Nørmungar lijda mundu / so sem Postuleñ Paulus seiger um sig og þa: Eg helld ad Gud haþe giørt oss Postula ad hinum allra audvirdelegustu/ so sem Daudanum undergieþna/ þviad vier erum Vndurþurda ordner Heimenum / og so Einglum og Mønum / þvi vier erum fyrer Christs Saker Dærar / Veiker og Forsmanarleger / þviad allt til þessrar Stundar/ þolum vier Sveingd og Þosta / erum Klædþæer/ og verdum barder og høþum ongañ vissañ Samastad / og jaþnañ erum vier so sem Bølvan þessarar Veralldar / og Hreinsunar-Oþþur allra Maña/ 1. Cor. 4. v. 9. 10. 11. 13. Og i ødrum Pistle til Corinthios gietur hañ um / hvørsu Þoleñmooder þeir i Þreingingunum og sier-hvørium Krosse og Mootlæte vered haþe/ alla Vega lijdum vier Narma eñ hryggiustum þo eige/ oss vetter torvellt/ eñ vier Orvinlunst eige/ Vier lijdum Ofsookn / eñ verdum þo ecke fyrerlæatner / Vier verdum nidurþrykter eñ fyrerþorunst ei / og Orsøk Þoleñmædeñar dilur hañ ecke / þar hañ seiger um þañ Abata sem kiemur epter Hrygdena/ vor Hrygd/ sem Stundleg og lett er / giører oss eina eilijþa og yþer allañ Mæta mikla Dijrd / 2. Cor. 4. v. 7.

Þetta hid sama sem HErrañ Christur talade i ædur æminstum Capitula Joh/ñ/s vid siña Læresveina/og sañlega jætast framkomed vera/æ og eirneñ riettelega heima/hiæ hañs Trwudum/ hverier hellst sem vered haþa eru/ edur verda kuña: Þeir meiga sier jaþnañ vænta i Heimenum Orooseme og Þreinginga/ sem Job berlega seiger/ Mad ur aþ Kotñuñe fæddur/ liþer stutta Stund og er fullur Onædar/Job. 14. v. 1. Þviad Armædañ uppspretttur ecke wr Jørduñe/og Ogiæþañ vex ecke wr Akrenum / helldur so/ Madureñ fædest til Ogiæþuñar /

Job. 5. v. 6. 7. Lÿka sem Fuglarner upphefiast til ad fliwga. O hvad aumur er Heimurenn / i hvørn Menn koma med Tarum: Enn ganga i honum i Fawnÿsku/ i Otta / i Spotte / i Hæska / i Eymd og Þreingingu/ Og kvedia hann aptur med Angist: Sem Syrach jatar/ Syr. 41. v. 1. 2. 5. Pad er eitt aumlega Hørmulegur Nlutur / umm allra Manna Lÿf fra Moodur-Kvide / allt til þess þeir eru i Jørdena grafner/hvør ad er allra vorra Mooder/ þar er æfid Ahyggia/ Otte/ Von/ og med þad Sÿdasta Daudenn: Þar er jafnann Reide / Vand-læting/ Mootgangur/ Oprídur og Daudans-Hæske/ Natur og Þræt-ur/ So Menn meiga sama seigia / epter þad þeir koma i þennann Heim/ sem Paulus Postule/ Þa vier komum i Macedoniam/hafde vort Holld øngva Roo/ helldur i øllu lidum vier Hrygd / hid Ytra Baratttu/ hid Innra Otta / 2. Cor. 7. v. 5. Og Job vidurkiener umm sialfann sig i sinne Polefimædis-Book / Job. 7. v. 3. Eg hefe vel heila Mannude Erfidad til Forgiefens / og hafst margar Eymdarfullar Nætur / og umm Manneskiunnar Hættalag og Velstand talar hann þanenn: Nlÿtur Madur ecke alla Tÿma ad vera i Strÿde a Jørdune / og hans Dag-ar eru lÿka sem eins Daglaunara: Ja / fæer og iller eru voter Dag-ar/ef vier þa med Jacob riettelega Hugleidum/ Gen. 47. v. 9. O-teliandleg Kvalræde hafa umkringt mig sagde David/ Ps. 40. v. 13. Vort Lÿf/þegar þad er þo sem Kostulegast/ þa er þad Mæda og Erf-ide/ Ps. 90. v. 10. Þar fyrer er Rædlegging Pauli til þeirra i Epheso oss harla Naudsynleg/ Skycked ydur i Tÿdenne/ þvi þad er vond Tÿd/ Eph. 5. v. 16. Enn hvør kann Nafn giefa øllum þeim Hørmungum og Þreingingum/ sem a allar Stodur Manneskiunne adkoma/enn hun megn ar þo ecke framkomast/ hvørke til hægre nie vinstre Handar/ Num. 22. v. 26. nema fyrer sierdeilislega Mÿskunar Hialp DRottens / sem Israels Lÿdur yfer umm Hafed / þa hann var staddur a millum stoorra Falla/ stande Hafed fyrer framann/og visse Pharao med sÿnu Her-Lide epter sokte/ Ex. 14. v. 9. Mootlæter Menn i Heimenum hafa opt Orsøk ad undertaka med Josaphat Konunge / þegar Moabs og Ammons Børn/ og þeir af Fiallenu Seir komu ad strÿda honum a moo-

te:

te: Vier Villum Ecke Hvad Vier Skulum Giora/ 2. Cron. 20. v. 12. Hormungen og Adpreingingen kom Job til ad pormæla synum Fædingar-Døge / og peirre Nootiu a hvorre sagt var / Svein-Barn er Gieted/af pvi/ (sagde hn) Hun ei apturluckte Dyrnar mijns Kvidar (pad er / minar Moodur Kvid) og byrgde ecke pa Ogiæfuna fyrer mijnum Augum/ Job. 3. v. 3/10. Hid sama tilknwde Jeremiam ad bølva peim Deige / a hvørium hans Mooder fædde han / og/ peim Manne er flutte hans Fødur good Tijdende/ ad eirn ungan Son hefde han feinged/ad han villde Gledia han: Aan Efa hafa Offookner og Kvalræde pressad pesse Orden af hans Munne: Hvar fyrer em eg ei helldur Afløgpadur i Moodur-Kvide? so ad mijn Mooder hefde matt verá mijn Grøf / og hennar Kvidur hefde pwngadur vered alla Æfena. Hvar fyrer mun eg frammkomen af Moodur Kvide? ad eg skyllde eiga ad sia soddan Eymdarlag og Hiartans Angur/ og ad enda so mijna Lijfdaga med Skøm / Jer. 20. v. 14/ 15/ 16. Pegar Elias stoodst valla leingur Adpreingingarnar / pa bad han ad syn Sæl mætte deyia/og sagde: Pad er noog/so tak nu mijna Sæl Drotten/ Eige em eg betre en mijner Forfedur/ 1. Reg. 19. v. 4. Ef nockrer/ af einhvoriu Inndæle edur Ummsvifum Veralldar pessarar villdu upphroopa med Ezechia Konunge / peinkiande Daudan nalægan: Jeg Hugde Mier Leingur Ad Lifa / Esa. 38. v. 10. Pa helld eg miklu fleire/ Allstags i Heimenum Adpreingingar athugande/ mundu seigia med Matathia Preste/ Hvør Vill Enn Nu Hafa Lyst Til Ad Lifa. Synndernar sem adpreingia / eru fleire en Hæren a Hofde voru/ Ps. 40. v. 13. Pær eru uppgeingnar yfer vort Høfud/ lijka sem øfiur pwng Byrde eru pær oss ofpwngar ordnar/ Ps. 38. v. 5. Pær porblinda vorn Skilning / so Holldlegur Madur skilur ecke/ hvad af Guds Anda er/og pad er hønum Heimska/ z han fær pad ecke peckt: Pad Gooda sem vier vilium giøra/ giørum vier eige/helldur pad Vonda/ sem vier vilium eige/ pad giørum vier/ Rom. 7. v. 19. Hvar fyrer vier høfum Skort a peirre Hroosan / sem fyrer Gude gyllder / en porpienum ad Straff Gudlegs Riettlætis adpreinge/ a hvad Amos

 minnist.

miñest: Er þar nockur Olucka i Stadnum/ sem DRottenn giører ecke? Amos. 3. v. 6. Hier med fylger margvijsleg Krossens Adþreinging/ so þesse Heimur er so sem eitt Hospital/ hvar iñe liggur mikill Fiølde Mañа / Siwkra / Blindra / Hallтra og Visnadra / sem bijda epter Hiaalp / Joh. 5. v. 3. (so sem þeir ed lau vid Dyked Betheeda) og upphroopa med Paulo: Eg Vesæll Madur/ Hvør mun frelsa mig af Lijkama þßa Dauda/ Rom. 7. v. 24. Þad Foolk siñ Drottenn wtleidde aß Egyptalande med Silfre og Gulle / var Sex Hundrud þusund Footgaungu Lids / ad auk Børn og margt aſad Almwga Foolk sem ad fylgde þeim/ Ex. 12. v. 37. Og i bland þeirra Slektis/ var eing. eñ Vanfær/ Ps. 105. v. 37. Eñ hier mœ heyra þañ Eina aß Sootta og Verkia Adþreinging so hroopa sem Barned er gieck wt til sijns Fødurs og Kornskurdar Mañaña/ og sagde til hañs: O Mitt Høfud/ mitt Høfud/ 2. Reg. 4. v. 19. Aññañ med Job klagande: Hørmungar Tijmeñ er yfer mig falleñ/ Job. 30. v. 37. og marga þar yfer ſtoorlega forundrar/ seigiande af Spaamaala Book Jeremiæ: Hvør neñ er mier so Hiartañlega Illt / mitt Hiarta þad flokrar i mijnu Briooste og hefur øngva Roo/ Jer. 4. v. 19. O hvad marger fiñast þeir/ sem eru riettir Benoni og Hrigdar Syner/ Gen. 35. v. 18. So Adþreingder sem eitt Barn i siñe Fæding/ og so leinge þeir bera Kiøt a sier/ hlioota þeir Pijnu ad lijda / og so leinge þeirra Saala er med þeim/ hlioota þeir Sorg ad bera/ Job. 14. v. 22. so þad sañast opt-lega sem Herrañ Christur seiger: J Heimenum hafe þier Þreinging/ Jaa ad visu/ ecke eina/ helldur fleire sem Publij Fader / er bæde var kvaleñ i Kølldu og Bloodsoott/ Act. 28. v. 8/9. Lendarnar eru fullar aß Hrigd / og Angist hefur høndlad mig so sem eina þa ed fæder / hafa ei Allfaaer ad mæla sem Esajas/ Esa. 21. v. 3. Krankdoomureñ eikst mjøg / og þeir verda veiker i sijnum Footum sem Assa Kongungur/ 2. Chron. 16. v. 12. edur þeir i Opsookna Flootta Verallдar rañar falla / og verda Hallter og Foothruma sem Mephiboseth / so þeir og opt hlioota a Saangena Daudsiwker leggiast / og kijsta sem Tranañ og Svalañ/ og stynia lijka sem Dwfañ med Ezechia/ Esa.
38.

38. v. 14. Þvi þar er eckert Heilbrigdi a þeim / helldur Saar / Beniar og Þrote / J þra Hörþle og allt til Ylia / Hverier eþ DRottenñ tilbidia / verda þeir Bænheyrder: Hver sem DRottenñ Grætbæner Andvarpande / Eg lyd Anaud/lina þu mier / verda Hiælpleger: Hvor sem a-kallar Naþned DRottens / sa skal Hoolpeñ verda / Joel. 2. v. 32. Og hier um meiga Guds Born Full-Trwa vera / og Hughraust an Otta / so sem Daniel / er heyra þieck / Ottast ecke þu Elsku Madur / Fridur sie med þier og vert Hughraustur / Dan. 10. v. 19. So sem vor Drottenñ talade til Læresveinaña: J Heimenum hafe þier Þreinging / eñ vered þo Hughrauster / þvi eg yfervañ Heimeñ. Avi miñ Gud / hvar fyrer skipter þu so / Armædu og Vnadsemd / Gæfu og Plágu? Hvar þyrer eru Gudlauser i Roo / Gudhrædder i Angist? Ogudrækner þar Oþþur og Þienustu Heims: Eñ Gud-Elskande Slætrunar Offur Veralldar / hvar fyrer þeir so sem Amos Spamadur seiger / Cap. 6. v. 4/5/6. Soþa a Legurwme af Fylabeinum / eta Lombeñ af Hiördeñe / og þa ÿllu Kalþana / drecka Vyn aþ Skalum og smyria sig med Balsame: Eñ þesser meiga haþa Kross fyrer Sæng / eta Oskuna sem Braud / og drecka siñ Tara Mæler. Vissulega i þa Meining / þa þeir Gott sem ecke leita þyn / so þeir mættu yferviñast aþ Goodu: Eñ þesser lyda aþ Elsku / so ei med Heime Fortapest. O þier Krossberarar / eþest ecke / hægre Hond hins Hædsta kañ ollu um ad breita: Epter Skwr kiemur Skin: Fyrst Swrt / so Sætt: Vatn Sorgar / breitest i Vyn Gledeñar: Epter Erþide / fæst Hvyldeñ: Epter Hrigd / Gledeñ: Epter Sioovolked / Hofneñ: Epter tÿmañlega Eimd / eilyfur Fridur: Vered Hughrauster. DRottenñ lætur sitt Andlit um litla Stund a Augabragde Reideñar huled vera / eñ med eilÿfre Myskunseme vill hañ aptur Myskunsamur vera / sem augliooft er aþ hañs Tale til þeirrar Yfergteþnu og Harmþrwngnu Kvinu i Spadooms-Book Esaiæ 54. Cap. þar hañ seiger: Eñ hin Volada og Huggunarlausa / Sia þu eg vil þyna Steina leggia sem adra Fegurdar Þryde / og þiñ Grundvoll vil eg leggia med Saphirus-Steina / Glugga aþ Christallus giora / Dyr aþ Rubinum / og oll þyn

Ende-

Eudemork aþ wlvoldum Steinum/ þu munt þiarlæg vera Oþrÿke og Orettindum: So Hughreister og DRotteñ eñ nu alla sÿna: Þvi hañ heþur Heimeñ og Dioþuleñ yþerunñed.

Þo eirn Rÿkur segde til Fatæks/ Eg heþe noog: Og eirn Hertoge vid eirn Stÿrdzmañ/ umkrÿngdañ aþ Ovinum/ Vertu Hughraustur/ eg er frÿ/ eg heþe uñed/ stodade miøg lÿted: Eñ øll Verk/ Rÿkdoom ur og Sigur JEsu Christi / stodar oss til alls Gooda og Gledelegrar Dÿrdar / og i hønum høþum vier Frid: Vorar Synder ollu Strÿd-enu / sem David seiger: Gud leit aþ Himnum oþañ yþer Mañañna Børn/ so hañ sæe hvørt nockur være Vÿs edur skiliande/og leitade ept er Gude/ Eñ aller þeir voru fræsnwner/og allersamañ hvør med ød-rum Onÿter ordner / þar er eingeñ sa ed Goit giøre og ecke eirn/ Þs. 14. v. 2. Og er hier aþ noogsamlega auglioost / ad Skulld edur Or-søk Oþridarens er ecke hia vorum Gude edur hañs Orde/ Hañ sem er Gud Fridarens og hañs Ord er Fridar-Ord/ Eph. 6. v. 15. Helld-ur maa þvilÿkt Vondsku Mañañna tilskriþa/sem Gud og hañs H. Ord forackta/ og Trwada med Ovinskap Oþsækia. Eñ Oh þa Omæl-añlegu Myskun Guds: Oh þa furdulegu Giæsku og Raad vors DRottens: Ad vier erum Riettlætter ordner fyrer Trwna og høþum Frid vid Gud/ fyrer DRotteñ vorn JEsum Christum / Rom. 5. v. 1. So sem Einglarner og swngu a Fædingar Nøttÿd Lausnarans / Fridur a Jordu og Møñum goodur Vilie. Veralldareñar Magt-ar-Meñ uppleita opt og tÿdum Oþridar Eþne/ kañ skie og aþ litlum Røkum/ eñ þo sialþer vigtug hallde/ latande so sem þeir med þvilÿku vilie Frideñ semia/ og ætla sier til Heþdar/ Auds og ægiætlegrar Lucku med Roosemé / eñ ævitña þar med sier og sÿnum Aþeñlegañ Oþrið / uṁ hverta eg þvi færra tala sem Dæmeñ auglioosare eru. Adrer Veralldleger Herrar/ haþa kappkostad ad wtvega sÿnum Vnderhaþ-ande Frid fyrer Ovinunum / sem þeim merkelega tekest heþur (eñ þo ecke alltÿd leinge varad haþe) samt aungvañ Veigeñ megnad/ þa fra þeim skiædustu Sælar Ovinum / Syndunum / Daudanum og Dioþ-lenum ad frya / helldur mætt upphroopa med Jsraels Konge/ er hañ

sagde

sagde (uñbedeñ Spitelskuna a Naaman hinum Syrlendska lækna) Er eg þa Gud / so ad eg meige Deyda og Lijfga / 2. Reg. 5. Eñ þetta kañ ad giøra og giører vor DRotteñ og Herra / hañ sem heiter Undarlegur/ Raad/ Kraptur/ Hetia/ Eilijfur Fader og Fridar-Høfdinge/ sem hefur med sijnu Bloode oss af Syndunum hreinsad/ Daudañ sigrad/ og Diøfulsens Verk nidurbroted/ og øllum Trwudum eilijfañ Frid wtvegad og stiptad. Konungarner styppta ad søku Frid i Løndum og Rijkium / Borgum og Lands-Bygdum / Stødum og Hwsum / eñ Konungur Konungaña giefur Frid Hiartans. Ein Christeñ Saala kañ ecke einasta med Brwdureñe i Lofkvædenu undertaka og heñe samsiña/ Eg em fyrer hañs Augum / sem sw ed Frideñ fiñur / Cant. 8. v. 10. Helldur ævarpar eirneñ sa Himneske Brwdgumeñ sijna Elskendur med þessu Huggunar-Orde / I mier hafe þier Frid: Ja / þvilijkañ Frid/ hærra allre Vitsku og Skilninge Maña sem Hiørtu og Siñe / Endurnærer og bevarar / og øll Guds Børn / asamt oss/ moot øllum Ovinum Rooleg giører/ þvi ef Gud er med oss/ Hver kañ þa ad vera moote oss? Rom. 8. v. 31. Alldungis eingeñ.

Þegar Joram Israels Kongur sende sijna Tvo Reid-Meñ moot Jehu/ sem til Kongs yfer Israel smurdur var/ og hañ siælfur liet speña fyrer siñ Vagn/ ad koma til moots vid Jehu/ þa Sendemeñern er ecke aptur komu er til Jehu seigia ættu: Er Fridur? Þa feingu þeir/ og siælfur hañ þetta Svar: Hvad vardar þig um Frid? Hvad liggur þier Magt a Fride? Hvada Fridi? 2. Reg. 9. v. 22. etc. Hvert þa Joram heyrde flijde hañ og vard þo samt af Jehu skoteñ. Eñ DRotteñ vor JEsus Christus hañ hefur bodad Frid / ædur eñ vier kuñum epter Fride ad spyria / og þa vier Oskum med David/ Audsyn þu DRotteñ þijna Myskunserne / og gief oss þitt Hiælpræde / mætta eg fa ad heyra / þad Gud DRotteñ hañ talade/ ad hañ tilsegde sijnu Foolke Frideñ / og sijnum Heiløgum / so þeir tøkudu ecke i neina Fævitsku/ Ps. 85. v. 8. etc. Þa heyrum vier þetta æstwdlega Svared: J mier hafe þier Frid: Jeg veit vel hvern Þanka eg hefe til ydar/ sem er/ Þanka Fridarens/ eñ eige Pijnuñar/ Jer. 29. v. 11. Jeg

vil giefa Frid i ydru Lande / ad þier skulud meiga sofa og eingen skal fæla ydur / Levit. 26. v. 6. Heimsens Børn og þeir sem Holldlega eru Sinnader / giora Frid sijn a mille / sem Pilatus og Herodes Vinskapen : þeir samann reira sig med Ekgesiar Bøndum rangt ad giora/ og Bøndum Vagnana til ad Syndga / Esa. 5. v. 18. þeir Predika hvør ødrum Fridur/ Fridur / og þar er þo ecke Fridur/ Jer. 6. v. 14. Þvi hiner Ogudlegu hafa aungvan Frid/ Esa. 48.v.22. Og þad skal vera þeirra Strafs / so sem David i sijnu Testamente talar vid Son sinn Salomon umm Joab soleidis/ þu veitst vel/hvad Joab Son Zeruja giørde mier : Hvad hann giørde þeim Tveimur Hersheøfdingium i Jsrael/ Abner Syne Ner og Amasa Syne Jether/ hvør ia hann drap/ og wthellte Striids-Bloode i Fride : Giør þu epter þinne Visku/ so ad þu leidet ecke hans grau Haar med Fride nidur i Grøfena : Hveriu Bode sijns Fødurs Salomon epterfylgde / og befalade Benaja Son Jojada/ ad slaa hann (i einum Fridar-Stad) vid Altared i Tialldbwd DRottens/hvert hann flijde þa hann heyrde Ord Salomonis/ 1. Reg. 2. v. 5. 6. So hrædder og skialfande verda þeir sem vita sig Straffed hafa forþienad/ hvad Job stadfester/ þar hann seiger: Hinn Ogudlege bifast umm alla sijna Daga / hvad hann heyrer þad skielfer hann/ og enn þo þad sie FRidsamlegt / þa hrædest hann þo Fordiarfarans Komu/ af þvi / ad hann hefur wtrieett sijna Hønd a moote Gude og teked sig upp a moote þeim Almattuga/ Job. 15. v. 20. 21. 25.

Sokenn bijtur Mannenn/ og vond Samvitska veiter aungvan FRid : þegar Adam hafde Synd til Saka drygt/ og hans Samvitska voknud var/ Ottadest hann strax sem fyrer mesta Ofride : Hann mætte eiga Vel a allslags Lysteseme i Alldengardenum/ fyrer utann þa/ ad neyta af Skilnings-Trienu Goods og Jlls / Enn þegar hann hafde af þvi neytt moot Bodorde DRottens/ beit hann Sokenn so hart/ ad hann siffur ecke þann Stad/ sem hann kunne anægdur med vera/ hvar fyrer hann flijde mille Trianna ad fela sig fyrer Auglite Guds / og sagde : Jeg heyrde þijna Raust i Alldengardenum/ og eg hræddunst/ og eg var nakenn / og af þvi falda eg mig / Gen. 3. v. 10. Enn / O hvilijk Dypt Aud-

Audæþaka/ ad Adams Nidiar mega nu Ohrædder heyra þessa Raust vors DRottens JEsu Christi / J mier hafe þier FRid/ Eg em DRottenn og einginn annar / eg sem giøre Lioosed og skicka Myrkred/ eg sem FRidenn gief og skicka hid Vonda/ Esa. 45. v. 6. Eg vil giefa ydur goodann FRid i þessum Stad/ Jer. 14. v. 13. Ja þvilykann / so goodann i mier/ ad a FRidnum einginn Ender verde/ Esa. 9. v. 6. og 7. Þesse FRidur verdur dyrkeyptum Saudum DRottens Roosamur an Otta / an Ahlaups/ an Ofsookna / fyrer utann alla Ræling og Mædu/ so Neimur þesse megnar ei skielfa þa/ þeir hrædast øngva Olucku þo þeir gange i myrkum Dal og Daudans Skugga/ þviad hanns Vøndur og Stafur huggar þa/ Ps. 23. v. 4. Midt i Ofride Neims þessa/ hafa þeir FRid i Christo/ þeirra FRidur er sem Vatns-Straumur/ Esa. 66. v. 11. Og verda so fyrer Gude Ofleckader og Ostraff anleger i FRidnum fundner/ 2. Pet. 3. Og þetta eru Laun allra Gudhræddra/ ad enn þo þeir Ofsækest/ so sem Jessabel Offookte Eliam/ 1. Reg. 19. og Ogudleger Menn þann frooma Loth i Sodoma / Gen. 19. Og vilia ei læta þa i FRide vera / er i Nys Riettferdugra inngangá/ þa kunna þeir ecke svipta Christi Elskendur þessum rykuglega FRidnum / þvi DRottenn vill læta syna kroptuga Hiaalp þeim nælæga vera sem hann Ottast/ so Riettvysenn og Fridurenn kyssest hvort annad/ Ps. 85. v. 11. Þetta er Christi Barna Tymanleg og eilyf Sælu-Von og Sæluhiaalp / ad enn þo þau sieu i Lykamlegum Ofrid / og mæte Neimsens Offooknum/ þa eru þau samt i FRide og Sættmaala vid eirn Gud/ sem øllu rædur / og sialfur svared hefur / ad hann vilie ecke meir þeim med Ofride reidur vera og Straffed herda : Þviad Fiollenn skulu ad sönnu vykia og Hædernar nidurfalla / enn myn Myskun skal ei burt fra þier vykia / og Sattmalenn myns FRidar skal ecke nidurfalla seiger DRottenn þinn Myskunare/ Esa. 54. v. 9. 10. So umm þennann FRidar-Sattmaala og þa hanns nioota/ma riettelega seigiast þad Syrach talar umm Vysdoomenn og Guds Otta : O hvad mikell er sa sem Vitur er/ enn hver Gud Ottast / yfer honum er eingenn : Ja ad vysu er honum einginn meire / Syr. 25. v. 13. Hversu

 mikell

mikell sem sa er sem hefur FRid vid sier mikie Menn / Jafnlingia edur meire og Yfferbodra / epter Pauli Amiñing til þeirra i Rom og annara er hun tilmæler / So miked sem mogulegt er / þa haped FRid vid alla Men / Rom. 12. v. 18. Og til Ebreos seiger hann / Epterfylged Frid num vid hvørn Mañ / og Helguniñe / ann hvorrar þad eingeñ kañ Gud ad siaa / Ebr. 12. v. 14. Þa er eingeñ meire og eingeñ Luckusælle / eñ sa sem hefur FRid vid Gud i Christo JEsu. Ad sǫnu hroopar David (eirn Madur epter Guds Hiarta) þañeñ upp i Psalmenum / þad verdur miñe Sælu længt ad bwa hia þeim sem FRideñ hata / Ps. 120. v. 5. Eñ ǫllu leingra mæ þeim þykia / sem ecke nioota FRid ar hins Nædsta Guds / hvørn Christur seiger a sig Trwader i sier hafe / og Paulus ǫdru fremur / sem eirn Edla Fiesiood / hia þeim Heilǫgu i Epheso stadfastañ villde vera læta / þar hañ so vel i siñe Tilkomu / soleidis Heilsar og Oskar: Nææd sie med ydur og Fridur af Gude vorum Fǫdur og DRottne JEsu Christo / Eph. 1. v. 1. Sem ad Vidskilnade kvedur og ænar: FRidur sie med Brædrunum / og Kiærleike med Trwñe / af Gude Fǫdur og DRottne JEsu Christo / Eph. 6. v. 23. Og þa i Corintho æmiñer hañ ad Skiduftu med þess um Ordum medal annara / Vered Fridsamer / þa mun Gud Fridarens og Astsemeñar vera med ydur / 2. Cor. 13. v. 11. David seiger / DRottenn mun giefa Krapt sinu Foolke / DRotteñ hañ mun blessa siñ Foolk med Fride / Ps. 29. v. ult. Jæ / DRotteñ vor JEsus Christus hañ sem er vor Fridur / Eph. 2. v. 14. og oss hefur i Frid kallad / 1. Cor. 7. v. 15. Hañ hefur læted boda oss Frid fyrer sina Fæding / þar ed til Doottureñar Zion sagt verdur af Guds Anda / Gled þig miog / Siæ þu þiñ Kongur kiemur til þyn Riettlætur og eirn Himiþare / þvi ad hañ skal kieña FRid a medal Heidingiaña / Sach. 9. v. 10. Nær sialfur komeñ er seiger Paulus og kuñgiørde ydur i Evangelio FRideñ / Eph. 2. v. 17. Og hefur læted sina Þioona þad og eirneñ giøra / af hvøriun Esajas hefur so talad / Hvørsu Elskuleger eru a Fiellunum Fætur þeirra sem FRideñ kuñgiøra / Gott Predika / Hiælpræded boda / þeir sem til Zion seigia / þiñ Gud er Kongur / Esa. 52. v. 7.

7. Eñ æ hversu aumkunarlegt er þad / ad Heimureñ forsmæer þetta Fridar Bod/og vegna Mañaña Blindleika og Þvermoodsku / hlijtur sialfur Fridarens Furste ad græta/ þar þeir vidlijka sem Jerusalems Jñbyggendur/ vilia ei Hugleida edur Vaktan a hafa/ hvad til þeirra Fridar heyrer / hvorn FRid ad utvega þo so dijrt kostad hefur vorn Lausnara sem Esajas seiger : Hegningeñ laa a honum/ so vier skylldum FRideñ hafa/ Esa. 53. v. 4. Hañ giørde FRideñ fyrer Blood ed a sijnum Krosse fyrer sialfañ sig / Col. 1. v. 19. Hañ leid sæta Pijnu z Deyd/ eirn Fange/so vier skylldum frijer i FRide og Rooseme lifa meiga : Hañ kom i Syndugra Hendur og var Lijflateñ / ad vier skylldum komast i hañs Fødurs Hendur og eilijfs Fridar niootande verda. O/ ad þesse FRidureñ stioornade oss og vorum Hiørtum i Heimenum / so vier mættum nioota hañs i Himnenum. Þegar vier verdum ad upphroopa med David i þessu Lijfe / Þar er eingeñ FRidur i mijnum Beinum / Ps. 38. v. 4. Þa huggar og gledur oss þetta Orded Christi : J MJer HAfe Þier FRid/ Jaa / þvilijkañ FRid/ er ei vex af Jordu/ helldur af Himne komeñ er/ og rettelega nefnest Saaluhjalplegur Saalar FRJDUR. Miked vel geingur til i þvi Lande/ þegar DRotteñ tilseiger FRideñ sijnu Foolke/ og hvor eirn maa bwa under sijnu Vijn-Tre og Fykiu-Tre/ Mich. 4. v. 4. J Kyrkiuñe og Guds Hwse/ þegar aller dyrka hañ saña Gud og hallda Eining Andans fyrer Band Fridarens/ Eph. 4. J Hwsstioornar Hwsenu/ þegar þar er Fridur mille Maña og Kveña i Guds Otta / þvi þar eru þrijr Hluter fagrer / sem bæde Gude og Moñum velþocknast / þegar Brædur eru samþycker / og Naagrañar elskast og Madur og Kona vel forlijkast / Syr. 25. v. 1. 2. Oh / hversu vel og Unadarsamlega er æstatt / fyrer Trwadre Saalu / þa ed hun i Fride JEsu Christi hvijler sem Barn a Moodur-Briooste : Oh/ hvilijk Naad er þad/ad andast med Fride i Christo JEsu/ miklu Roosamlegar/ eñ eirn Unge i hijrre Roo wtaf sofnar under miwkum Hænuvæng : Oh þa Glede og æskelegt Jñdæle ad vera hia þvilijkum Brwdguma. Oh þa Virding og Prijde ad vera sem bevarad Bloom

stur

ſkur DRottens J FRide / og eirn vel vardveittur Signets-Hryngur a hans hægre Hende/ Jer. 22. v. 24.

Nu / þeſſe Heilage og Bleſſade Fridur JEſu Chriſti / kiemur beſt z ſierdeilislegaſt þram̃ vid hans Elſkulega/ epter Daudans Punct/ þa er þeir noted haþa þeſſ / er Simeon ſier æſkte / ad meiga i FRide fara epter Orde DRottens / Luc. 2. v. 29. Og i Paradys med Ve-volldum vera / Luc. 23. v. 43. þar ed Fridſamer nioota fullkomenar Sælu / Leidder til FRidar / ſo þeir i Hwyſum Fridarens Eilyþlega bwe / Eſa.54. v.2. Þvilykur Rettlæteſins Avextur verdur þeim i FRide ſæduꝛ/ ſem FRiden hallda/ Jac. 3. v. 18. Þennan Edla FRiden elſkade og hiellt i Gudhrædſlu med ollu ſynu Hwſe þeſſe Sæ-le Lands-Hoþdinge/ Hr. Sigurdur Biørnsſon/ og ſo ſem han var Trwlindur Guds Þienare/ elſkande z rækiande hans Dyrd/ ſo umgieckſt han i Goodgiørdum/ Lytelæte/ Þolenmæde og Kiærleika Falslauſum vid ſinn Naunga : Han var Sanþerdugur i Ordum og Tale/ Vppþrædingagiarn og ámiñingaſamur til þeſſ beſt mætte þa-ra : Han hafde ongva Velþoeknan i annara Olucku : Han bygde og alldrei ſyna Lucku a annars Fordiorþun / Fyrergaþ giarnan og þeſſ vegna var han elſkadur i Lyþenu og hans Miñing nu hrooſad aþ oll um Naturs og Oþundarlauſum Moñum. Hans Digdalegar Giørd-er/ Tal og Embættis Vtrettingar / eru hin̄ ſannaſte VItnisburdur/ ad han vid þeſſa Folſku og Vondu Verolld og Vanartugra Manna Natur og Baktal haþde ecket Samlag/ og er ſo i giegnum Heimſins Þreingingar / Nughrauſtur geingen/og nytur þeſſ æſkelega Sælar-FRidar i JEſu Chriſto. Han underteku nu og framþærer med þag-re Rauſt/ æſamt ollum þuſundum Heilagra / er yþerunned haþa þyrer Lambſens Blood/ og þyrer Orded hans Vitnisburdar/ Apoc.12.v.10. Nu er Heilſa og Fridur og Ryke og Mattur vors Guds og Vellde hans Chriſts : Loþ og Dyrd/ og Speke/ og Þacker/ og Heidur/ og Kraptur / og Styrkleike/ ſie vorum Gude þra Eilyþd til Eilyþdar/ Apoc. 7. v. 12. A M E N.

Þeſſa

ÞEssa Loflega Herra / Ypparlegañ Uppruna og Iñgang i Heimeñ : Christelegañ Lifnadarens Framgang i Heimenum/ og Sæluhialplegañ Vidskilnad og Burtgang wt Heimenum / auglÿser eñ þa skÿrlegar hañs ægiæta Lÿfs-Historia/ Hvoria vier vilium nu med Athuga heyra/ so Gude verde til Þacklætis og Dyrdar/ vegna Giafaña : Astvinunum til Huggunar og Harmabootar/ vegna Sorgaña / Øllum odrum til Epterdæmis og Endurmiñingar/ vegna Digdaña/ Og þar epter nockud yfervega vorn H. Texta/ epter þrre Nad sem Drottne þocknast ad giefa : Hvorium vier vilium i tvær Greiner sundurskipta/ Um þad:

I. Ad gleima þvi sem til Baka er/ og yfergiefa Heimeñ.

II. Ad stunda epter þvi sem fyrer Framañ er/ og kieppast til Himensens.

Og athuga Launeñ sem þeir / er þvilijkt giøra/ fa i Himnenum.

O Þu Eilÿfe DRotteñ allra DRottna/ og Stioornare alls hins Gooda/ Styr þu oss/ og gief Kraft af Hædum/ so vier kyñum hier um huxa og tala/ heyra og nema / þier til Lofs og Dyrdar / eñ oss til æskelegustu Lÿfs og Sælar Velferdar / Ja / so framganga fyrer þÿnu alskigna Auga i þessum Daudlega Heime/ ad vier mættum byrtast og standa fyrer þÿnu Dyrdar Auglite a Lande Lifande Maña Eilÿflega/ A M E N.

AD Fyrre Ølldum hefur i Brwkun vered sem og a yferstandande Tÿmum so Tÿdkañlegt ad kuñugra er / eñ Ord margt þurfe um ad hafa : Þegar nockur Mikelmeñe edur Landa og Lyda Hofdingiar hafa burtkallast / ad þeirra Aastviner / hvør epter sÿnum Efnum og Sidveniu hafa Vidførena giort / þeim til Æru sem best þeir um megnuger vered hafa / so vel ad smiria þeirra Lÿkame med dÿrum og vel-luktande Jurtum/ Sem og ad breña Reikelse yfer

þeim:

þeim/ lagt og i þeirra Lÿk-Kistur Gymsteina/ Gull og adra dyrmæta Hluti/ eñ Grafernar og Legstadena prÿdt med wthoggnum Steinum og ødru Meistara-Verke: Hvad uppa siñ Hatt/ er myked Lofsvert: Eñ samt/ þo Lÿkamar Framlidena sieu vafder i Gyllene Dwkum/ med Perlum og Edal-Steinum / sem Munsterus seiger skied hafe vid Doottur Stiliconis/ og øfiur Dæme tilfiñast / Edur O wtslockvande Lampar kiñu i þeirra Grafer setiast / sem epter Kirchero er hafft i Room skied hafe/ Edur og brenande Lioos hiaa þeirra Grøfum / sem Tacitus seiger / Madur ad Nafne Martius hafe alltÿd hafft hiaa Grøf þess Romverska Germani, þa er soddañ miøg Lÿtelsvert/ Jaa/ einskis acktande hiaa Goodu Rikte og Loflegu Mañorde / hvert ad er Gulle øllu og Giersemum betra. Samt hefur þetta og añad þvium̃ lÿkt i þeirre Meining giørt vered/ so hinum Burtkallada irde til Heidurs og Virdingar/ Jafnvel þo Jardneskt Hroos eckert stode þañ Fortapada: Eñ sa sem i eilÿfa Dyrd er iñleiddur / þarf þess ei vid/ og hønum kañ ecke af Møñum nockur meire Æra til-leggiast / eñ hañ hloted hefur: Þo er vel tilheyrelegt/ ad þeirra Atgiørfe / Dygdum og Mañkostum sie hroosad epter þeirra Andlaat / og þvi meire i skÿustu Þioonustu Æra sÿnd / sem þeir betur og Kostgiæfelegar hafa a Guds Vegum geinged og good Fyrermindan mørgum vered. Medal hvørra Eirn helste Madur allrar Æru og goodrar Hroosunar velverdugur vered hefur/ Edla/ Miøg-Vel-Vÿs og Gudhræddur Herra/ **Sigurdur Biørnsson**/ (Nu i DRottne sællega Burtsofnadur) Hvørs Vppruna-Lÿfs og Vidskilnadar-Historia / hlioodar a þañ Hatt fyrer ydar Kiærleika/ sem Epterfylger.

Hañ var i Heimeñ Fæddur a Vatnsenda i Skoradal / þa datum skrifadest 1643. þañ 1. Februarÿ. Ste. Brigidar Messu/ eñ Skÿrd ur sialfa Kindel Messu af Sr. Audune Jonssyne/ Sooknar-Preste til Bæar og Neañeytar Sookna. Hans Fader var Vyrduglegur og Velvÿs Biorn Gislason/ er bioo fyrst a siñe Eignar-Jordu Vatnsenda i Skoradal / og sÿdañ a Skalhollts Doom-Kyrkiu Jordu Bæ i Borgarfyrde / hañ var Løgrettumadur og Løgsagnare nockur Ar i

Hvørare

Þveraar-Þijnge. Fader Biørns var Gisle Neßndarmadur i Þorr neß Þijnge / Sonur Sr. Biørns Gyslasonar Sooknar-Prests ad Hraßnagile vid Eyaßiørd og Officialis yfer Hoola Doom-Kyrkiu Stipte/ epter Jon Arason Biskup/ Sr. Biørn var Brooder Gunnars og Arna Gyslasona a Hlijdarenda i Fliootshlijd. Herra Løgmanñ sens Edla SIGurdar BIØrnssonar Fødur. Mooder var Þooruñ Doottet Hañesar Biørnssonar/ Brooders Eggerts Løgmañs. Synn er Hañesar Hyrdstioora a Islande Eggertssonar / Riddara og Løgmañs i Noreg. Mooder Hañesar var Þooruñ Doottet Dada Gud mundssonar i Snooksdal Syslumañs / og Gudrunar Einarsdoottur/ Systur Herra Marteins Biskups i Skaalhollte / hvørra Mooder var Ingerijdur / Syster Stephans Biskups Jonssonar. Laang-Aße Herra SIGurdar BIØrnssonar / Hañes / aatte Gudrunu Doottur Olaßs og Steinuñar Jonsdoottur Magnussonar a Svalbarde/ hvør Steinuñ var Syster Jons Løgmañs / Paals a Stadarhoole og þeirra Brædra. Saal: Herra Løgmañsens Mooder / var Ingebiørg Doottet þeß Naßnfræga Høßdingia Orms Wigßwssonar Syslumañs i Þveraar-Þijnge og yfer Kioosar-Syslu. Fader Orms var Wigßws a Kalastødum a Hvalßiardar Strønd / Neßndar-Madur i Þveraar-Þijnge/ og Syslumadur yfer Kioosar-Syslu. Hañs Fad er var Jon Paalsson / Brooder Alexius þeß Seinasta Aboota i Vid-Ey. Mooder Orms var Ragnhilldur Doottet Þoordar Løgmañs Gudmundssonar a Hoijtærvollum og Hustrur Jooruñar/ Doottur Sr. Þoordar Einarssonar i Hytærdal. En Moodur-Mooder Herra Løgmañsens/ var Gudrijdur / Doottet Sr. Arna i Hollte under Eya-Fiøllum / Sonar Herra Gysla Jonssonar Biskups i Skaalhollte. Mooder Gudrijdar var Hoolmfrijdur / Doottet Arna Gyslasonar a Hlijdarenda Syslumañs i Raangaar-Þijnge. Aß þessum Islands Høßdingia Ættum er Herra Løgmañ SIGurdur BIØrnsson. Hañ uppoolst hiaa sijnum Goodu Forelldrum i Elleßu Ar / var so þar epter til Uppfrædingar ad Lunde under Tilsøgn Sr. Ejulßs Jonssonar i Tvo Ar/ hvar epter hañ var til Kienslu Fim̃ Ar i Skaalhollts

E Schola/

Schola / under Hende og Vmvondan Skoola-Meistarans / er sijdar var Sr. Gysle Einarsson / Prestur ad Helgafelle. Anno 1661. A sijnu 18. Alldurs Are / var hann med agiætum Vitnisburde fra Scholanum dimitteradur, sama Ar vard hann Handgeingenn Þienare og Skrifare Biskupsens Sæl: Mag: Brynjulfs Sveinssonar til Annum 1664. Sama Ar pa hann var 22. Ara / gaf hann sig i Þienustu þess Lofflega Herra Sigurdar Jonssonar / Logmanns Sunnann og Austann a Islande / allt ad Annum 1670. A hvoriu Are hann vard Landþings-Skrifare / a sijns Alldurs Are 27. alls i 6. Ar. Enn Anno 1677. var hann Almennelega af Geistlegum og Verdslegum / a Alþinge kosenn / til ad vera Logmadur Sunnann og Austann a Islande / þa hann hafde lifad 34. Ar / ad Einars-Nese (ad ædurfeingnu Kongl: Majest: Chr. 5ta Privilegio de Dato 1675. Vppa Þrymennings Leife til N. Egtaskapar / med lifvpum Vilia Hr. Logmannsens Sigurdar Jonssonar og hanns Hustrur Christinar Jonsdottur) Inngieck þesse Sæluge Herra Heilagann Egtaskap / med Edla / Gudhræddre og Marg Dygdum pryddre Hustru RAGnheide SIGurdsdottur (nu medal vor hanns Epterlifande / Sorgande Eckiu) hvoria Gud af sinne Nad Hugge og Gledie. Sæluga Hr. Logmannsens og Vel-Nefndrar hanns Hustrur Mad: RAGnheidar Egtaskap blessade DRottenn med 10. Bornum / af hvorium 7. eru undannkomenn i eilijfa Sælu/ enn vor a medal lifa þriu / Nefnelega Edla og Vel Vijser Brædur/Landþings-Skrifarenn Sigurdur Elldre og Syslumadurenn i Mijra Syslu Sigurdur Yngre Sigurdssyner/asamt Dygd-Edla Mad: Ingebiørg Sigurdsdotter / sem med sinne Hiartkiære Edla Moodur er nu Sorgande Eckia / epter sinn Æru-Gofuga og Dygdarijka Egta-Mann/ Sæl: Erlend Jonsson.

Þesse fyr Vel Nefnd Hofdings Hioon/Edla Hr. Logmann Sæl: SIGurdur BIOrnsson og Hustru RAGnheidur Sigurdsdotter / hielldu fyrst sitt Hws og Heimile ad Einars-Nese 12. Ar / sijdann a Hvijtarvollum i 6. Ar / og nu sijdann Anno 1687. hier ad Saurbæ a Kialar-Nese 36. Ar.

Þesse

Þesse Sæle Herra SIGurdur BIørnsson / þienade i Løgmañs Embætte i Tveggia Konga Tÿd / i 30. Ar / eñ sÿns Alldurdooms og uppaþallande Lÿkamans Vanburda vegna / afstood sÿnu Doomara-Sæte 1705. til sÿns Epterkomara þa Vice-Løgmañs Pals Vidalin, Jaþnvel þo þesse Sæle Herra þienade i Løgrettuñe / 1710. J Løgmañsens Vidalins Forþollum.

Þetta hañs tilkiøred Løgmañs Embætte forstood hañ med Gudrækne / Røksemd / Riettdæme / fyrer utañ Mañgreinar Allt / takande æ tÿd i Agt / Guds Dÿrd / Kongsens Respect og Landsens Velþerd / Christendoomenum til Vppbyggingar.

Þad Sæluga Hr. Løgmañsens SIGurdar BIØrnssonar vidvÿkur / þa er þad sañast ad seigia / sem Gude og Møñum kuñugt er / ad hañ var prÿddur i siñe Daglegre Vmgeingne / med Gudhrædslu / Guds Orda Lestre og Bæna Akalle ad Kvøllde og komande Morgne / J Guds Hwse og sÿnu eigeñ / med ydüglegre Saung-Lyst / sem hañ merkelega kuñe og ydkade: Hañ var og giæddur med Lÿtelæte og Hoog værd / Giestrisne og Goodgiørdum vid alla Meñ mere Hættar og miñe / er hañ til nææde / bevÿsande sig ad vera eitt Dygda-Dæme og Loflega Fyrermyndan / siña Astkiæru Barna / siña Nauunga / siña Þienara og añara Landsens Jñbyggenda / Her ad auk var hañ miøg Løgvÿs Madur / og vel Grundvalladur i Andlegum og Veralldlegum Riette / sem og aþ goodre Þeckingu og Skilninge i Þÿsku / Latinu og Grisku Tungumaalum / Elskande og Eflande Frideñ / aþmaande Odygder og Oriettindeñ / þad framast hønum møgulegt var. Hañ var og Forsvar Kyrkna og Kieñedooms / Eckna og Einstædinga / Framande og Jñlendra / leitande hvørs Mañs Æru og Velþerdar / og er Oskande ad hañs Epterþreyande Nauungar / Asamt og adrer Landsens Jñbyggiarar villdu æstunda ad feta i hañs Dygda-Footspor.

Þessum Sæla Loflega Herra jookst med Næstlidnu Jons Messu / Alldurdoomenum fylgiande Lÿkamans Vanmattur og Veikinde / sem vidhielldu til sÿdst lidna 27. Augusti / eñ klæddest þo Daglega / og til siña Bænagiørda i Kyrkiuna komst / Eñ þañ fyrr-greinda 27. Aug:

Villade vor Gud hañs med Almeñelegre Landfarsoott / þo med hæg-
um Veikium/ og þar ed hañ fornam/ hvad hañs Lÿkamans Kropl-
um leid/ og Tÿme hañs Burtfarar/ munde Nalægiast/ Oskade hañ
ad eg JEsu Christi audvyrdelegur Þienare være til sÿn kalladur/ sem
og skiede / medtook hañ so Herrans Christi Kvølldmaaltÿdar Sacra-
mentum þañ 1. Septembr. ad undañ geingre Gudrækelegre/ audmiwk-
re Jatningu og Christelegum Vidurbwninge/ Lifde hañ sÿdañ i stød-
ugre Polenmæde/ og sÿfelldu Bæna Akalle til DRottens allt til hins
3. Septembr: A hvørium hañ kvadde sÿna Egta-Hustru/ Børn og
Astvine/ med Oskiertre Rænu og Forstande/ hafande Sÿdast i Miñe
og Muñe þañ Huggunarfulla Ordskvid hins Heilaga Jobs af Pol
enmædis Bookar hañs 19. Capitula. Eg veit miñ Endurlausn-
are lifer / og þad hañ mun hier epter uppvekia mig af Jørduñe / og
eg mun sÿdar meir umgiefast med þessu mÿnu Horunde/ og eg mun sia
Gud i mÿnu Hollde / Þañ hiñ sama mun eg sia fyrer mig / og mÿn
Augu munu lÿta hañ / og ecke Eirn Añarlegur. A sama Deige
um Noon-Bil/ þocknadest Allsherjar DRottne fyrer eirn Æskelegañ
og hægañ Afgang/ ad Iñkalla hañs Saalu til þess eilÿfa Lÿfsens/
og Himneskrar Sælu/ a hvørium Tÿma hønum Nalægur var hañs
Ehru-Gøfuge og Astkiære Sonur/ Landþyngs-Skrifareñ Sigurdur
Sigurdsson/ asamt siñe Dygdarÿkre Egta-Kviñu Mad: Maalfrÿde
Einarsdoottur/ sem og adrar fleire Skickanlegar Persoonur/ af þeir-
ra Heimilis Foolke: Þetta skiede a hañs 80. Alldurs-Are/ Sis Maan
udum betur/ þa hañ hafde Løgmadur vered/ sem og i Heiløgu Hioona
bande lifad samañ vid sÿna Egta-Hustru i 46. Ar.

Gud vere Lofadur og Hæstprÿsadur fyrer þessa Loflega Herra
Farsæla Fram̃leidslu i Heimenum/ Saaluhiaalplega Lausn wr þess-
um Tæra-Dal / og Gledelega Iñleidslu til eilÿfs Fagnadar / hvar
hañs Saal nu gledst i Samfielage þeirrra Heiløgu Koroonud Coro-
nu Dyrdareñar fram̃e fyrer Lambsens Stool : Eñ Lÿkameñ er med
tilheyrelegre Virdingu nidurlagdur i sitt Svefn-Herberge og Hvÿl-
dar-Stad/ af hvøriu hañ verdur a þeim mikla Guds og JEsu Chri-

sti

ſtt Dyrdlegum Openberunar-Deige Sæluſtte aptur ſamteingdur/til ad nioota þeirrar O-wtſeigiaſtlegu Glede i þui Lyſtelega Lyfe/ hvar ad er Gnoott Fagnadarens hia Guds hægre Hende Eilijflega.

Naſts Edla/ Gooda og Dygdum Marg-Prijdda Epter-Sorgande Hustru/ Edla-Goþugu Hiartkiæru Syner/ og Dygda-Ryker eptErlæter Aaſtviner / læta hier med Alwdlega þacka øllum Samaſtkomnum Edla/ Vel-Eruverdugum/ Goþigum og Heidurligum Møſtum/ ſamt øllu ødru Erlegu Folke / ſem þeſſa Loflega og nu i Gude Sæla Herra Vifor hafa prijdt med ſitte Nærveru og Pienuſtuſeme / Viltande aptur a moot/ þeſſa jafnaſt til Goods Endurmiſtaſt / Og Oſka ad aller Vier mættum ad wtruſtu voru Tijma og Lijfs-Glaſe i þeſſum mæduſama Heime/ Fagnande ſiaſt og fiſtaſt i Himnarijkis Viſtar-Veru/ Amen/ Amen.

Utlegging Textans.

O hiñ H: Hieronymus Lærefader / hafe a medal aſtars Nepotiano Tilſkrifad / ad Kieñemañe Chriſti byriade ad læta ſitt Hiarta/ſitt Muñ og ſijnar Hendur Jñbyrdis Samhellde hafa/ er ecke Otrwanlegt / eñ þo Epterþeinkingarverd og ſierhvørium Chriſti Læreſvein/ z Trwudu Guds Barne Naudſynlegt / ſo Hiartad vite Grein a giøra hvad Muñured mæler / Eñ Muñureñ framþere Skinſamleg og Gudrækeleg Ord/ og Hendurnar med Verkenu beviijſe/ hvad huxad og talad vered hefur : Þui ſo ſem þetta Optaſt plagar Samþyldga vera / þegar eitt vill Jlt i þraſte hafa/ ſo ad af Avextenum þeckeſt Tried/og þad ſem Hiartad er fullt af/ þad ſlijtur wt af Muñenum / þui Vondur Madur af Vondum Siood ſijns Hiarta/ frambliftur Vondt/ Matth. 12. v. 33/ 34. So byriar miklu framar ad þeſſu Preſti / Hiarta/ Muñe og Hendum ſamaſtbere/ þa Gott og Gagnlegt ſkal giøraſt/ Jæ/ Viſſulega/ þegar þad ſem Guds Dyrd æhrærer og vora eigeñ Saluhiælp/ er huxad i Hiartanu/ talad med Muñenum og framkvæmt med Hendunum/ ſo goodur Madur af goodum Siood ſijns Hiarta frambere Gott. Þetta er auglioost ad fiña hia Chriſti Poſtula og Kieñefødur Heideña

þiooda Sie Paale i Upphafe Textans Orda/ þar so greiner: Enn EItt Vil Eg SEIGia/ Þad SAma Huxar Hann I HIartanu/ Þad Sama Vill Hann GIora/ so Ord og Verk vitna umm hanns Hiartalag/ og maa hvørt ødru fylgia/ so sem Lærisveinarner er til Emaus geingu a þetta minnust og hroosudu Christo a þennann Hatt. Hann var Spaadooms-Madur/ Maattugur i Ordum og Verkum fyrer Gude og øllu Folke/ Luc. 24. v. 19. Hvøriu Dæme oss er skylldugt ad fylgia/ þad framast megnum / Þvi þetta er eitt sa beste Avøxtur vors Lyfernis / Gude Þocknannlegur og oss Gagnlegur / þegar vier þioonum DRottne med Hiarta og Munne: Hann aalytur Hiartad/ 1. Sam. 16. v. 7. Enn ef Menn trwa af Hiarta/ verda Menn Riettlaater/ og ef Menn vidurkienna med Munnenum/ verda Menn Himlpleiger/Rom. 10. v. 10. Og Verkenn eiga Menn ad syna Trwnne til Bevysingar. So sem vier heyrum sierhvørn Mann tala/ (Eg meina Gott og Gagnlegt) So viltum vier og sia hann giora: Vier hofum ecke ad lasta þann fyrer O-Halldenurde/ sem ongvu lofar/ helldur þann / sem miked talar/ og lofar/ enn Ender ei. Jafnvel þo ad øllu Leite Riettelegt sie/ad brigda helldur eitt Tal og Loford / sem er þvert a moote Guds Bodordum/ enn enda þad/ so sem var Tal og Lofun / fleire enn 40. Gydinga/sem samannsooru ad Eta hvørke nie Drecka fyrre enn þeir feingge Paulo i Hel komed/ Act. 23. v.12. og Herodis er fyrst talade Faavyslega Lofun/ giefa Doottur Herodiadis hvad hun umbeidde/og endte Oguđlegt Tal / i þvi ad laata Afhøfda Johannem Skyrara/ Matth. [illegible] 7. Ordenn eru til alls fyrst/ seiger Maalltækid: Enn Ordenn duga stundum lytid aan Giørningsins/ opt eckert. Þeir munu ei aller / sem til myn seigia/ Herra/ Herra/ inganga i Guds Ryke/ helldur þeir sem giora Vilia myns Fødurs/ þess a Himnum er/seiger Endurlausnarenn/Matth.7. v. 21. Og epter þessu skylar Johannes syna Fødurlega Amming: Myn Barna-Korn / Elskum eige med Orde og Tungu/ helldur med Verke og Sannleika/ 1. Joh. 3. v. 8. Med þvi Hiartad fylgde Verkenu / Þo Gaafann lytil være/ sem sw fatæka Eckia lagde i Guds Kistuna/var hun samt af Christo meira

metenn/

meteñ/ eñ þad mikla Oppur hiña Rÿku/ er ap ſiñe yferþlwotanlegre Eign iñlogdu/ hañ ſagde : Sañlega ſeige eg ydur/ ad þeſſe fatæka Eckia hefur meir lagt þar iñ / eñ hiner aller / Luc. 21. v. 3. Gud ælgtur þad betur þa eirn med audmiwku Hiarta/ ſem Tollheimtumadureñ þramber ſÿna Bæn/ helldur eñ þo Phariſæaranum þylgt i Fogru og Loþlegu eigen hrooſunar Tale/ þvi Tollheimtumadureñ þoor Riettlætur framar hinum i ſitt Hws/ Luc. 18. v. 11. ſeq. Þad dugar ecke til Sæluhiælplegrar Nitſemdar ad haþa Sañleikſins ſkick añlegt Svar og Medkieñing i Muñenum einaſta / þegar Hiartad/ Liþnadureñ og Framþerded vitnar a moote. Egyptſker plogudu ad gieþa ſÿnum Doomurum Hals-Kiediu / a hvorre hieck eirn hreirn og ſkÿr Saphirus Steirn / eñ i hañ var grafed þetta Ord Veritas, Sañleikur : So ſem og/ Pharao Kongur heingde eina Gull-Kiediu um Hals Joſephs/ ſeiger Ritningeñ/ Gen. 41. Eñ mz þÿſu eina Orde villdu þr merkiaſt læta/ ad Sañleikureñ være Sagna beſtur/ & þr ſkylldu Sañleikañ heyra / epter honum dæma og ſiælþer Sañorder vera (ſo ſem Jethro Magur Moyſis eirneñ Rædlagde honum þvilÿka ſem Sañorder være til Doomara wtvelia) Exod. 18. v. 21. Eñ Paulus Poſtule æminer ecke einaſta Yþerdoomendur / helldur æſamt þeim alla Chriſtna Meñ i Piſtlenum til Epheſios/ ſeigiande: So ſtanded umgirter ydar Lendar med Sañleikanum / Eph. 6. v. 14. Eñ þeſſu Ræde Poſtulans verdur er fullnægt/ nema Hiarta og Muñur Samhliooda ſie. Eñ hvad opt mæ formerkiaſt / ad þeir ſieu til og vilie Chriſtner nefnaſt / er eckert ſkeita um þvilÿkt : So hiñ Heidne / eñ þo Vÿſe Spekingur Seneca/ heþur þeſſu ollu nær komeſt þar ed hañ ſeiger um ſiælþañ ſig : So ſem mitt Hiarta þeinker/ ſo talar og Muñur miñ : Eñ þad ſem David ſeiger i Pſalmenum/ Ad hañ ſiæe Hatur og Þrættan i Stadnum/ Item/ Lygar og Svik er miog ſo a medal Chriſteña Maña oþ Almeñelegt / þvi þeirra Muñur er Klockvare eñ Smior / eñ haþa þo Strÿd i Siñe : Þeirra Ord eru miwkare eñ Vidſmior/ og eru þo nakeñ Sverd / Pſ. 55. v. 22. Og þo DRotteñ hoote þeim ſtooru Straþþe / gieþa þeir þar ecke Gætur ad meir eñ

Pilatus

Pilatus þa hañ sagde/ wtgangande fra Christo wr Þyng-Hwsenu/ Hvad er Sañleikureñ? Eñ hvad seiger David um̃ þvilijka? Gud: Þu munt steypa þeim nidur i þa diwpu Grøfena/ Niner Bloodgiørugu og Flærædu/ munu ei fa sijna Lijfdaga hælfnad/ Ps. 55. v. 24. Hellst oß-mørg eru þeirra Dæme sem talad hafa Sviksamlega þvert a moote Hiartans Hugan og Giørdningsins Fram̃kvæmd. Ismaël Nethania Son kom fram̃ sem eirn Erlegur Madur Grætande/ moote þeim Attatiju Mønum af Sichem af Silo og Samaria/ er høfdu sijn Skiegg afrakud og i sundur rifed sijn Klæde/ so sem hañ hefde Medaumkun med þm̃: Eñ hñ talade miwkt af følsku Hiarta/ Þvi þegar þeir komu midt i Stadeñ/ sloo hñ þa i Hel/ Jer. 41. v. 5. 7. Saul talar ad søñu þocknañleg Ord vid David/ kallande hañ siñ Son/ Hañ upphoof sijna Raust og griet/ seigiande: Þu ert Riettlætare eñ eg/ þad Gooda hefur þu audsijndt mier/ DRotteñ um̃bune þier Gooðu fyrer þeñañ Dag/ 1. Sam. 24. v. 17/ 20. Eñ samt vitnar Ritningeñ/ ad Saul sookte epter hønum alla sijna Daga/ þvilijkañ Natur bar hañ i sijnu Hiarta til Davids. Joab Hers-Høfdinge Davids/ sende Bod epter Abner/ þa hañ var skileñ vid David Kong i Fride/ og leidde hañ midt i Borgar-Hlided so sem þad hañ villde nockud Heimuglega tala vid hañ/ eñ Joab stack Abner i Kvideñ/ so hañ deide/ 2. Sam. 3. v. 27. Hid sama giørde hañ vid Amasa/ jafnvel þo hañ brwkade eñ þa Fegre og Vinsamlegre Ord/ þvert a moote siñe Hiartans Hugan/ þar hañ sagde: Fridur med þier miñ Brooder/ og took i Skiegg Amasa med siñe hægre Hende/ ad hañ villde kissa hañ/ eñ Amasa gaf ei Giætur ad Sverdenu i Joabs Hende/ og hañ stack hañ med þvi i Kvideñ so hañs Iñifle piellu a Jordena/ 2. Sam. 20. v. 10. Hier fram̃kvæmde Hondeñ epter Hiartans Hugxun/ þvert a moot Tungunnar allkiærlegu Tale: Og er þetta ad søñu miøg Forundrunarlegt/ þa eirn Madur breyter so vid añañ/ hvern hañ a þo ad Elska epter Guds Bode sem sialfañ sig/ og hvers Hiørtu ættu ad vera fyrer utañ Svik og Prette/ so sem Jehu sagde til Jonadab Son Rechab/ Er þitt Hiarta riett so sem mitt Hiarta er med þijnu Hiarta? Jonadab

dab svarade: Ja/ og þeir høfdu Nandsøl þar uppa/ 2. Reg. 10. v. 15. Enn þad ma heita Furda yfer Furdu / þegar Mannesktan ætlar sier med Folsku Hiarta og Hræsnesfullu (ef hann Muñ-Christenn einasta kann ad vera / þo an goodra Verka) fyrer þann ad koma er hun a yfer alla Hlute fram̄ ad elska / meinande DRottenn sioe þad ecke / og hinn Heilage formerke þad ei/ fyrer hvors Augum aller Hluter eru þo nak-ter og Ohulder / Ebr. 4. v. 13. Af hvorium vier tølum og þecker vel vorn Hiartans Grunn / Ps. 44. v. 22. Nu med þvi þetta er O-brigdanlegur Sannleike / þa er harla Naudsynlegt sierhvorium þeim Manne/ sem gyrnest ad nioota goodrar Blessunar af Gude/ þad eitt vil ia med Paulo sem best er / og lata Nuxun / Tale og Verke samann-bera/ ad ei nalægest þeir Gud med Vorunum einasta og synum Munne/ enn Hiartad sie langt fra honum/ Esa. 29. v. 13. Hafande Jacobs Raust/ enn Esau Hendur : Ad seigiast vera Christi Vinur / enn elska hann þo ecke : Nefnast hanns Læresveirn / enn giora ei þad hann byd-ur/ Joh. 15. v. 14. Giefande Christo Koss/ enn þo falskann/ og kalla hann Meistara/ enn vilia honum þo i øngvu hlyda. O/ Gud giæfe / ad ecke eige þvilijkt heima hia oss / þvi soleidis ad halltra er Skadsam-legt / og þvilijkum Halfvolgum vill Gud wtskirpa af synum Munne. Þeir ed so giora eru lijker þeim Hlutum er hlioma / enn lifa eige / 1. Cor. 14. v. 7. Lompum er eckert Oleum hafa/ Vatnslausum Sky-um / og Avaxtarlausum Triam / Jud. Pist. v. 12. Þvi þeir hafa Skyn Gudhrædslunnar/ enn hennar Krapte neita þeir/ eru fagrer wtvort-is sem Grafer Framliduenna/ enn Innvortis i Hiarta Ohreiner/ og for-þiena ei annann betre Titil / enn Kiennemanna Hofdingenn Ananias fieck hia Paulo / er hann sagde : Gud mun sla þig þu kalkade Veggur / Act. 23. v. 3. J H. Ritningu verdum vier allvijda upphvatter til þess ad vier Elskum Gud af øllu Hiarta/ allre Sal og øllu Hugskote og Naunganń sem sialfa oss/ framgangande med Sannordre Tungu/ Einfolldu Hiarta og Saklausum Hendum/ Gen. 20. v. 5. a hvad H. David minnest/ DRottenn hvor mun bwa i þinu Tialldbwd? Hvor mun hvijla uppa þijnu heilogu Fialle? Hann sa ed framgeingur Fleck-

F laus/

laus/ og gierer Rieft/ og talar Sañleikañ wt af Hiarta/ Ps. 15. v. 2. Til þessa lijtur Paulus þa hañ seiger : Helldur vil eg tala Fim Ord i Sapnadenum / med mijnu Sifie / so ad eg kiefie ödrum eñ añars Tiju Þusund Orda med Tunguñe / 1. Cor. 14. v. 19. Eñ hier i Textanum tiltekur hañ Eitt/ so sem hid Vigtugasta/ edur þad hon um ödru fremur umhugad er/ gooda Grein a ad giora/ so sem hañ og aminte siñ Trwlynda Son i Trwñe Timotheum med þessum Ordum / Kostgiæf ad audsyna þig Rietlsskickadañ / og Ostraffañlegañ Verka Mañ/ sa er rieft i sundur kliwfe Ord Sañleiksins / 2. Tim. 2. v. 15. Þegar David hafde Syndgast i þvi ad telia Foolked / sette DRottiñ Þrent fyrer hañ og hañ wtvallde Eitt / sem var ad falla i Hendur DRottiñs / 2. Sam. 24. v. 14. So wtvelur Paulus og Eitt Ad Gleyma Þvi Hvad Til Baka Er. Þegar Hofdingeñ spurde Christum og sagde Goode Meistare / Hvad skal eg giora so eg eigneft Eilijft Lijf ? Og hañ sagdest Bodordeñ i fra Vngdoome hallded hafa/ þa svarade JEsus honum og sagde : Eitt brestur þig eñ / Sel allt hvad þu hefur og gief Fatækum / og muntu þa hafa Siood a Himne / og kom og fylg mier epter / og þa hañ heyrde þad vard hañ miøg hryggur / Matth. 19. v. 16. seq. Eñ Paulus vill hier gladur yfergiefa Heimeñ med öllu þvi i honum er/ so hañ mæñe og epterfylge Christo. O hvad mikill er Mismunur Maña/ Dæm eñ eru auglioos a medal margra añra af Systrunum. Marta er Ahyggiu full og mædest i mørgu / Maria hefur wtvaled þad Gooda Hlutskipte sem ecke skal fra heñe takast : Nun setur sig vid Fætur Christi og hlijder hañs Ordum / Hier um sagde HErrañ / Eitt er Naudsynlegt / Luc. 10. v. 42. Þetta skilst ecke sumum Mõñum/ svo eru þeir Ahyggiusamer um þad Nalæga og Vmlidna i Heimenum / ad þeir syrgia fyrer mørgu (eñ þo þad gagne ei Mañenum / ad hañ eigneft allañ Heimeñ og lijde Töpun a Sælu siñe / Matth. 16. v. 26.) Eñ eins er Þorf sem er ad stunda sijna Saluhiælp / athugande þad Epterkomanda/ Og Þad Sem Fyrer Framañ Er Okomed og Eilijft / Eñ Villa Gleyma Þvi Sem Til Baka Er.

Þad

Þad er ad vysu miked Prydelegt/ ad hafa goodan Vilia til þess/ sem Gude er Þocknanlegt og Naunganum Gagnlegt/ þvi Gud tekur Viliann fyrer Giorninguna/og þoott Kraptarner verket sieu edur þa vante/ þa er Vilienn Lofsverdur / hafa þeir Gemlu sagt : Vissulega sa sem Goodur er / þvi hlioodar so Ordshatturenn / Sigursæll er goodur Vilie : an Efa/ hann er Guds Verk i Manninum / hvørn DRottenn mun ei forsmaa. Guds Vilie er jafnan hinn beste/honum ber ad hlydda : Ecke minn/ helldur verde þinn Vilie / sagde Lausnarenn / og aller þeir hanns Dæme fylgia/ lesa i þeirre bestu Bæn : Verde þinn Vilie/ Luc.22. v. 42. so a Jordu sem a Himne/ Hier uppa stylar David/ seigiande : Þinn Vilia minn Gud giøre eg giarnan/ Ps. 40. v. 9. Enn hvør ad Guds Vilia giorer/ hann blyfur ad Eilyfu/seiger Johannes/ 1.Joh.2. v.17. Nu er Monnum so hattad/ ad þeir vilia opt margt/ enn megna ecke þad framkvæma/ so sem Postulenn jatar : Viliann hef eg/ enn ad fullkomna þad Gooda/ finn eg ei/ þviad þad Gooda/ sem eg vil giora/ giøre eg eige/ helldur þad Vonda/ sem eg vil eige/ þad giøre eg : Og enn framar kiemst hann so ad Orde : Þa eg vil giora þad Gooda / þa loder vid mig þad Vonda / Rom.7. v. 18. seq. Og hier af sieum vier Eimdarhatt Manna til ad fullkomna þad Gott er/Enn med þvi verda Guds Børn huggud i Vanmætte synum / Ad Gud er sa sem i þeim verkar/ bæde Viliann og Giorninguna / Phil. 2. v. 13. Eige næger þad noog ad vita hvad giorast skal / og Hyrdulauslega framganga : Hann sem giorer þad honum ber/ maa þar Hroosun nockra afhafa : Enn hvør sem veit Vilia syns Herra og giorer hn ei/hann mun lyda mørg Høgg/ Luc. 12. v.47. þvi hann veit/ enn vill ecke : so ʒ umm Boodsmennena er ritad ad þr villdu ecke koma/ Matth.22.v. 3. og Herrann Christur sagde umm Jerusalems Innbyggiendur : Hvørsu opt hef eg viliad samannsafna Sonum þynum / lyka sem Hænan safnar Vngum synum under Vænge sier / og þier hafed ecke viliad / Matth.23. v.37. Þar finnast og þeir ed seigiast VJlia Gott / enn ad giora þad sama/ angrar þa stoorlega/ so sem Jephthah Fordum/þa er hann hiet DRottne einu Heite / og sagde : Ef þu gefur Ammons

 Born

Børn i mynat Hendur ; Hvad sem fyrst kiemur á moote mier wt aff mynu Hwse/ þa eg kem heim aptur med Fride fra Amons Børnum/ þad skal Herra DRottne til/ og þad Vil eg offra til Brennefoornar/ Jud. 11. v. 30/31. seq. Enn þegar þetta skal framkvæmast/ er hann mædur sagdest vilia/ og þad hitter uppa hans eigenn Dootter/ þa geingur hønum þad so nærre/ ad hann i sundur reiff syn Klæde/ z sagde : Ohø/ myn Dootter/ hvad beiger þu mig og hreller mig / þvi eg uppluket minn Munn til DRottens / og get þad ecke teked aptur. Adrer gieta enn Vilia ecke / so sem sa Orietferdugde Doomare gat ad søfnu hiaalpad þeirre Einstædings Eckiu/ er til hans kom/ (og sagde : Hiaalpa mier i fra mynum Mootstødumanne/ Luc. 18. v. 3. seq.) þvi hann var eirn tilskickadur Doomare/ z hafde vissa Befalning/ sem aller adrer Doomarar : Giæted til hvad þier giøred / þvi ei halldeð þier Dooma fyrer Menena/ helldur fyrer DRottenn/ hann er med ydur i Doomunum/ Lated þvi DRottens Otta vera hia ydur/ og Vardveited ydur/ og giøred þad/ þvi ad þar er eckert Ranglæte hia DRottne vorum Gude / eige helldur Persoonuannar Alit / og ei tekur hann Giaffer / Og fierdeilis er befalad af Gude ad giøra Eckium / Fodurlausum og Framande til Gooda / allvijda i Guds Orde / Enn þesse Doomare hafde aungvann Vilia til ad giøra þad hønum bar / þvi leinge villde hann ecke/ seiger Lucas : So eru og marger Sinnader / ad enn þo þeir vite þeim byrie Gott og Riett ad vilia og þad framkvæma / enn afneita Illu og Rangu Athæfe þa eru þeir þar til miøg Vilialauser/ allt þar til þeir/ so ad seigia/ Nauduger/ Viliuger/ hlioota þessa Heims Illsku og Ranngiinda Vmmsvif fra sier ad gieffa / þeirra Samvitska vaknar/ fyrer hvørre þeir Ottast / so sem þesse Doomare fyrer Eckiunnar Þrætt Beidne / þvi epter æ þeinkte hann med sialfum sier / þo eg Ottest ei Gud/ nie skeite umm øngann Mann / þo fyrer þad ad þesse Eckia giører mier Onæd so mikla / þa vil eg hiaalpa henne / so ad ei kome hun ad sydustu og naude a mier. So tregur sem þesse Doomare var Eckiunne Rettenn ad jaata/ So treger eru Heimsins Elskendur til hann ad jaata/ z þoott þeir seigest þad giøra Vilia/ lykiast þeir Synenum er sagde :

Jaa/

Ja/ til ad para i Vjngard Fodurs ſijns / eñ pióor þo ecke / Matth. 21. v. 29/ 30. Eñ hina er miøg pærre ad þiſia / er ydraſt ſijns Illa Vilia/ ſem hiñ afiar Sonureñ/ og giøraſt fwſer ad VIlia GEima Þvi Sem Til BAka Er og Paulo Poſtula pylgta i þeſſu / ſo ſem Rebecca ad fylgia Eleazar og verda Eigeñ-Kvińa Iſaacs / þa La- ban og Bethuel ſpurdu hana: Villtu para med þeſſum Mañe/ z hun ſvarade: Ja/ Jeg vil para med honum.

Eñ eitt vil eg ſeigia / Þad eg gleyme Þvi hvad til Baka er / Seiger i Textans Ordum: Ovl geymeſt þad ſem gleymaſt ſkyllde / og gleymeſt ſem geymaſt ætte. Þad Illa ſem vid oſſ er giørt/ geymum vier giarnaſt / og þad Gott vier þikiunſt giøra / villium vier a Steinum grapeđ vera læta: Eñ þad Illt oſſ hender og vier odrum giørum/ ſem og þad adrer oſſ Gott giøra/ miſſunſt vier ſijd ur/og er ſem i Sande ritad: Eñ med þvi þar er allt Olijkt til Sam Jøpnunar (ep riett og grandvarlega er æliteđ) a mille Goods og Ills/ Og ſtoor Greinarmunur mille Heimſens Barna / og hiña ſem eru Guds Børn / So er og meſte Miſmunur / hverju Nytſamlegt er ad gleyma og hverju Skadlegt / Eñ þeſſ ber ad giæta / ad eingeñ kuñe epter oſſ ſeigia nockud Vont/ helldur ſiaum til/ ad þad fære ſæmelega/ eige alleina fyrer DRottne / helldur eirneñ lijka fyrer Mońum / 2. Cor. 8. v. 20. 21. Þa villum vier Hugleida ap Poſtulans Ordum framar: Hvoriu oſſ bere ad gleyma: Sem er/ Þvi Illa ſem oſſ hep- ur giørt vered/ og þar med hvad oſſ til þeſſ knija ſkal. Þar næſt / hverſu treger Meñ eru til þeſſ ad gleyma añara Miſgiørdum/og hver ſu torvellt þad veiter ad gleyma ſijnum eigeñ/ þa Samvitſkañ vaknar/ med þeirre Skadſeme og Nytſeme er þar med fylger/ og Sijdaſt hvad Vmhyggiuſamer Meñ eru ad þvi verde ei gleymt er þeir hallda Gott ap ſier giørt/ og hvorſu pliott Meñ gleyma añara Velgiørdum.

Ad vier ſkulum Gleyma þvi Illa ſem oſſ hepur giørt vered/ kieñer DRotteñ fyrer Muñ Moyſis i Levitici Book / med þeſſum Ordum / Þu ſkallt ecke hata þiñ Broodur i þijnu Hiarta/ helldur ſkalltu ſtraffa

 þiñ

þiñ Naunga/ ſo þu berer ei Skulld hañs vegna/ Vert þu ecke Hefnd argiarn / og eige helldur Langrækeñ vid Born þyns Foolks / Levit. 19. v. 17. 18. Eñ med þvi Gud bañar Langræknum vera / er augliooſt/ ad Moñum ber ad Gleyma þvi Illa ſem a þeirra Hlut hefur giort vered : So ſem Chriſtur ſagde til Peturs / þa hañ adſpurde / hvort þad ei noog være / ef hañ fyrergiæfe Broodur ſynum Sioſiñum/ ſo ſem hia Lucam er ad leſa : Ef ad þiñ Brooder ſyndgar a moote þier/ þa ávyttadu hañ/ og ef hañ betrar ſig / þa gref honum þad til/ og þo hañ ſyndge Sioſiñum a Deigenum a moote þier / og kiemur Sioſiñum til þyn aptur/ ſeigiande : Mig angrar þad/ þa ſkalltu fyrergiefa honum : Eñ Petro ſvarade Lauſnareñ uppa Spursmaaled/ ſoleidis : Jeg ſeige þier / ecke Sioſiñum / helldur Siotyu ſiñum Sioſiñum / Luc. 17. v. 4. ſeqq. Sierhvor Madur i þeſſum Heime er einum ødrum opt og Oſialldañ ſettur til Proofs og Reynſlu/ og med þeim ſama Mæler er eirn ødrum wtmæler mun honum aptur mællt verda : Þad reynde og medkiende Adoni Beſek þa Juda hafde af hon um heggved Þumal-Fyngur og Þumal-Tær / af Hondum og Footum/ þa ſagde hañ/ Siotyu Kongar / med afhoggnum Þumal-Taam og Fyngrum a Hondum og Footum / tyndu upp under mynu Borde / Lyka ſem eg hefe giort / ſo hefur Gud Endurgollded mier / Jud. 1. v. 6. 7. Nid ſama ſagde Samuel vid Agag Amalechita Kong/ adur eñ hañ hioo hañ ſundur i Sticke fyrer DRottne i Gilgal/ So ſem þitt Sverd hefur rænt Kviñurnar ſynum Bornum / ſo ſkal þyn Mooder rænaſt ſynum Bornum a medal Kveña/ 1. Sam. 15. v. 33. Og Jacob Poſtule talar a þañ Hatt hier uñ / Þar mun Omyſkunſamur Doomur yfer þañ ganga / ſem øngva Myſkunſeme hefur giørda / Jac. 2. v. 13. Hier af ſieſt / ad ef Meñ ei Gleyma añra Miſgiørdum/ vill Gud þeſſ hefna/ eñ añars/ ef þeir Myſkunſeme giøra/ munu þeir Myſkun hlioota og frýaſt fra Straffenu ſiña Synda vegna / fyrer Forþienuſtu JEſu Chriſti/ þa ed þeir vilia med heitum Ydrunar-Taarum uñ þeirra Kvittun bidia. Aller Meñ eru Skulldbunder DRottne/ miøg lyker þeim Þioon/ hvørn̄ Kongureñ alla Skulld

ena

ena uppgafþ af Medaumkan og Millde / þegar hañ eckert til hafde ad betala med þa Tiju þusund Punda Skullð. Eñ þar epter/med þvi þesse Pioon hondlade Omyskunsamlega vid siñ Samlags Broodur/ misteſt Kongureñ aptur a þa Skullda-Summu/ og hlaut ſo verdugt Strafþ/ þar hañ liet Omyskunsamañ Doom yfer hiñ ganga/ Matth. 18. v. 24. etc. Og Malsgreineñ hier uppa hlioodar ſo af Christo frañ ſogd/ So mun og miñ Himneskur Fader giora vid ydur. Þvi eñ þo Christur med ſijnum Dauda a Krossenum/ hafe fyrer allar Ver alldareñar Synder Einuſtñe fullkomlega og nooglega bætt og betalad / og ſa mikle Konungur Dijrdareñar villde Sañ-Ydrande Moñum Syndernar af Einſkiærre Naad fyrergiefa / þeim gleyma og kaſta i Hafsens Diwp ſiñar Gruñlauſrar Giæſku og Myſkunar/ ſo þeirra Miñing kome ecke upp ad Eilijfu: Þa hlijtur hvør eirn ſijnum Samchriſtnum Broodur og Naunga hañs Avyrdingar fyrergiefa/og gleyma Misgiordunum/ helldur eñ ſvala Reide-Giede ſijnu med Miñingu Glæpaña er eirn ſeigia kiñe / hañ moote ſier giort hafe/ ſo Forþienuſta Christi ei til Forgiefens verde / fyrer hvoria eilijf Saluhialp/ hefur þo aprekud / og wtvegud vered. Hañ ſem ei vill gleyma añars Misgiordum/ hatar viſſulega hañ ſama/og hefur ecke riettelega giært þeſſ er Paulus ſeiger/Reideſt eñ Syndged eige/ Lated eige Sool ena undergauga yfer ydvarre Reide/ Giefed og ecke Rwm Laſtaranum / Eph. 4. v. 26. Hvad þier vilied Meñerner giore ydur / þad ſama giored þeim / Vered engum um neitt ſkylldugær / nema þad þier elſked hvor añañ Iñbyrdis / þvi hvør hañ elſkar añañ ſa hefur Logmaled uppfyllt / Rom. 13. v. 8. Eñ ſa ſem ecke elſkar ſiñ Naunga ſem ſialfañ ſig/ Gleymer ecke hañs Misverkum/ ſa ſame kañ ei ſeig iaſt riettelega elſka Gud / edur fullkomeñ heita i ſijnum Christendooms Dygdum/ Þvi Iohañes ſeiger/ Ef nockur ſeigeſt elſka Gud eñ hatar ſiñ Broodur/ hañ er Lÿgare/ þvi hvør hañ elſkar ecke ſiñ Broodur hvørn hañ ſier / Hvørneñ gietur hañ Gud elſkad hañ er hañ ſier ecke / og þetta Bodord hofum vier af honum / ad hvør hañ elſkar Gud / hañ elſke og eirneñ ſiñ Broodur / 1. Ioh. 4. v. 20. 21. Og

Poſtuleñ

Postulenn medkienner ad øll Guds Pionusta sie Forgiefens / ef Natur ei til Naungans hafdur / sem Ordsakast opt af þvi / Mefi Gleyma ecke hans Misferlum. Þo eg giæfe allar mijnar Eigur Fatækum/ og eg leete brenna mitt Lijkama / og hefda ecke Kiærleikann / þa være mier þad eingenn Nytsemd/ 1. Cor. 13. v. 3. Salomon seiger / Fagna ecke yfer Falle Ovinar þijns / og lat þitt Hiarta ecke hlacka yfer hans Oförum / DRottenn kann ad sia þad / og lijka þad illa / Prov. 24. v. 17. Hier af er audrædeð / ad sa stygger Drottenn z egner hans Straff yfer sig/sem lætur Hefndena so fyrer sig ráda/ ad hn̄ gledst af Oförū annara/þar Menn ættu ad grata med Grátendū z gleima Ovin anna Illsku an Yferdrepskapar/Møglunar/Brixlitda z Eptertalna/ bidiande Gud ad gleima þeirra Syndum / og snua þeim a Sanleiks. sins Veg. Þier hafed heyrt seiger Endurlausnarenn hvad sagt er til þeirra Gømlu/ Elska skalltu Naunga þinn/ og Ovin þinn ad Hat. re hafa/ Enn eg seige ydur/ Elske þier Ovine ydar/ Blessed þa er yd. ur bølva / Giored þeim Gott er ydur hata / og bidied fyrer þeim er ydur giøra Skada og Ofsookn veita/ so ad þier sieud Børn Fødur yd. ar þess a Himnum er/ Matth. 5. v. 45. Hier er Bodord Guds full. komed ad þinna/ ad vier elskum vora Ovine/ so vier nioota mættum þess Gledelega og Dijrdlega Æru Titils/ad vier sieum Børn Føders vors/ þess a Himnum er/ hvør oss elskade/ þegar vier enn þa vorum hans O. viner/ Rom. 5. v. 10. Þetta er ad vijsu Meining Lausnarans Orda/ Ef þier elsked ei Ovine ydar / so kunne þier ecke þess Himneska Fødur. sens Børn heita/ enn ef ei þess Himneska/ er augliooft hvers Børn og hvorium tilheyra/ sem er Fødurnum Fianda.

Þar fyrer ætte sierhvorium christnum Manne umhugad vera/ sijna Brædur elska/ og Ovina Misgiordū gleima/so hann ecke blijfe i Daud anum/ helldur læte þad Bevijsing vera þar til/ ad hann er wr Daudan. um komenn til Lijfsins/ þvi hann elskar Brædurnar/ 1. Joh. 3. v. 15. seqq Hann sem elskar/ Gleymer sijns Brooders Avyrding : Hinn er þad ei giører/hatar sinn Broodur/ Sa er Manndrapare/og þier vited ad Mann drapareñ hefur ecke eilijft Lijf i sier blijfanda. O hvad fædijs er

Mann.

Mañeſklañ/ þa hun leideſt til þeſſ i Heime þeſſum/ad giallda Jllt fyr 21
er Jllt/eñ leggur ecke Kapp a Goodmeñſku/ ſo hun meige þeſſ Ecſta
Gooda mootande verda / þar eins chriſtens Mañs Ypparlegleike og
ſtyrkur/Riddaraſkapur og Sigur er þar i falen̄ mikelega/ad vera Herra
ſijns Sinnis/ yßervinna ſitt Holld og Blood/ og allt þad Jlla i Heimen•
um med Dygdum og Goodverkum/ þvi eirn þoleñmoodur Madur / er
betre eñ eirn ſterkur/ og hañ ſem er Herra ſijns Sinnis/ helldur eñ ſa/
er Borger yßervinnur/ Prov. 16. v. 33. Og hier uppa talar Paulus/
Heßned ydar ecke ſiálßer / helldur gießed Rwm Reide Guds / Lát ei
yßerſtijga þig hid Vonda/helldur yßervinn þu hid Vonda med Goodu/
Rom. 12. v. 19. 21. J Exodi Bookar 23. Cap. Gaß DRottenn Iſ•
raels Foolke ſoddañ Bodord / Eß þu mæter þijns Ovinar Vxa edur
Aſna/ ſem villt fer / edur liggur under Byrde/ Vara þig/ og lát hañ
ecke liggia/ helldur forſooma giarnañ þitt eiged fyrer þad/ Þeſſa minn
eſt Paulus i Piſtlenum til Chorinthios / 1. Cor. 9. v. 9. Hvort ber
Gud Ahyggiu fyrer Nautunum / Eda ſeiger hañ ecke þetta talla
Stade vor vegna/ og þeim i Rom ſkrißar hañ / Eß Ovin þinn Hung•
rar/ þa gieß honum Fædu/ Þyrſte hañ/ þa gieß honum ad drecka/nær
þu gioerer þetta / þa ſaßnar þu Gloodum Eldz yßer Hoßud honum/
Rom. 12. v. 20. Sa þetta gioerer / kemur ſier giarnañ med Þoleñ•
mæde ad Gleyma þvi Jlla/ vitande Guds er Heßndeñ/ hañ mun End
urgiallda/ þvi DRottenn wtvegar þeim Riettlæte og Doom/ ſem Ran
gindeñ lijda / Pſ. 103. v. 6. Þvilijker fylgia ſijnum Lauſnara / þvi
Þoleñmooda og Saklauſa Guds Lambe / er lauk ecke upp ſijnum
Muñe þa hañ var ſtraßadur og þijndur / Eſa. 53. v. 10. nema eine•
aſta þeim og oſſ til Myſkunar/ er hañ med Syndunum Kroſſßeſt hof•
um / Hvers Dæme epter ßremſta Megne oſſ ber ad ollu Leite fylgia /
ſem Paulus kiefier : So Jklædeſt nu ſem Guds Utvallder / Heilager
og Elſkañleger/ Hiartßoolgeñe Myſkunſeme / Goodvilia/ Audmykt/
Hooglinde/ Þoleñmæde/ og umlijded hvor añañ/ og eß ad nockur heß•
ur Kløgumál moot odrum / þa fyrergiefed þad hvor odrum Jñbyrd•
is/ lijka ſo ſem Chriſtur heßur fyrergießed / ſo ſkulud þier og eirneñ/

G Col•

Col. 3. v. 12. 13. Paulus vill ecke/ ad Philemon reikne Onesimo pad til/ po han hepde honum a moote giort / helldur vill Pall pad sialpur betala / skripande pa hann med eigen Hende Philemoni / Hape han giort pier nockurt Tioon/ eda sie pier nockud skylldugur/ pa reikna mier pad til eg vil betala/ Philem. 1. v. 18. Joseph villde so Gleyma sina Brædra Misgiørd/ ad peir feingu ad heyra ap hans Muñe / Vered ecke Vmsorgande/ hvxed ecke/ ad eg sie par fyrer reidur/ ad pier selld-ud mig hingad / vered Ohrædder / Gen. 45. v. 5. Eg vil forsorga ydur og ydar Børn/ Gen. 50. v. 21. Joseph Gleymde (sem sagt hepe) pvi Jlla hans Brædur honum giørdu / han nauk og pvilikrar Nadar ap Gude/ad han sialpur seiger pa Manasses honu fæddest/ Gud hepur lated mig Gleyma øllum minum Mootgange/ Gen. 41. v. 51. Moyses var eirn mieg plagadur Madur/framar en aller Men a Jørdune / Num. 12. v. 3. Hvørsu opt møglade Almwgen honum a moote? Og mieg nærre la/ ad peir mundu lemia han Grioote/ Ex. 17. v. 4. Samt bad han DRottenn fyrer peim soleidis / Fyrergiep pu peim peirra Synd / en vilier pu pad ecke / pa apma pu mig ap pisse Book / Exod. 32. v. 32. O hvørsu Olijker eru marger nu i Heimenum pessum Trwa Pioon DRottens / pa er peir / Oska peim er nockud hapa vid pa misgiørt (kan skie i Smæmunum mieg litels verdum a Stundum) ecke einasta Hepndar ap Monnum / frekare en Mootgiørden er/helldur og Jllsku Satans/ edur Guds Hepndar Tijm anlegrar/ Ja/ og eirnen eilijps Strapps / sem bæde er Onatturlegt/ O Christelegt og Ogudlegt: Hvørsu hepur Satan/ pvilijka blyndad/ er eckert til pess peinkia/ er po sialper lesa og heyra all.opt/ J Drottenslegre Bæn: FYrergiep Os vorar Skullder/So Sem Vier FYrergiepum Vorum Skulldunautum. Pad skyllde ætijd tilknya Eirn Christen Man/ ad Gleyma sijns Naunga Avyrdingum / ad han vill lipande Gud/ Gleyme hans øllum Syndum og Svivyrdingum: Nu/ Sæler eru Myskunsamer peir munu Myskun hliota/ Sæler eru Frid samer / priad peir munu Guds Børn kallader verda / og pvilikra er Hymnarijke / Matth. 5. v. 7. 9. Er so wttalad um pad ad oss bere

ad

ad Gleyma Illu off giordu og hvad til þess krya skal/ Nu er ad sia af Dæmum Kyningarestar/ hvørsu tregier Mest til þess sama eru. Esau Gleymde ecke þeim Hatre sem hañ hafde til Jacobs: Rebecca Rædlagde ad syñu Jacob ad flya til Laban i Haran/ þar til hañs Broodurs Grymd sefadest/ hañs Reide snerest fra honum/ og hañ Gleymde þvi sem hañ hafde honum a moote giort / Gen. 32. Eñ þo hoñ Vtanlands med Laban være / samfelld Tuttugu Ar / Gleymest þad ei/ helldur alla þa Tyd / liggur Hefndeñ i hañs Hiarta / so þa hañ frietter til Jacobs/ fer hañ moot honum/ med Fiøgur Hundrud Mañs/ og eñ þo Jacob / honum miklar Gafur sende til ad blydka hañ med/ þiell hañ sialfur samt Sisstkium til Jardar/ þar til hañ kom til syns Broodurs/ Gen. 33. v. 3. Epter margra Ara Tyma hofdu Edom itar Esau Ættlidur/ ecke þessu Gleymt / þa ed Moises sende Bod af Kades/ til Kongs þeirra Edomitarum/ Israel þiñ Brooder/ lætur þier so seigia / Þu veist allt þad Erfide / sem oss hefur skied / ad vorer Forfedur ferdudust ofañ i Egyptaland og vier biuggum lauga Æfe i Egyptalande / etc. Og sia vier erum nu i Kades Stad / hia yðnum Landa-Merkium / Leif oss ad fara i giegnum þitt Land / vier viliam hvørke ganga yfer Akra nie Vyngarda / og eige helldur drecka Vatn af Bruñunum/ Vier viliam fara Þioodgøtur / og vyka hvørke til hægre nie vinstre Handar / fyrr eñ vier erum komner yfer þitt Landamerke/ Eñ Edomitar søgdu: Þu skallt ecke ferdast i giegnū mig/ Ella vil eg fara i moote þier med Sverde/ Og þoott Israels Børn villdu fara siñ beinasta Veg / og bitala þad Vatn er þeir dricke/ þa villdu Edomitar þad ecke lyda / helldur foorū i moote þeim med miklu Lide / og med eirne megtugre Hond / og vorudu Israel ad fara i giegnum þeirra Landamerke / so Israel veik fra þeim / Num. 20. v. 14. seqq. Þar epter ad lidnum nockrum hundrud Arum/ er þvilykt ecke gleymt edur wr Miñe falled/ So seiger DRottiñ: Sokum þriggia og fiogra Edoms Synda/ þa vil eg ecke spara hañ/ af þvi hañ ofsookte siñ Broodur med Sverde / og i Hel sloo þær Oliettu / og sundur-reif þa ætyd med siñe Reide / og helldur Æfeñlega

 a

a sinne Grimd/ Amos 1. v. 11. Og er af þessum Amos Ordum augliost/ hvad Langminnuger Menn eru i þvi Illa/ z vilia þvi Nauduger gleima. David Konungur sagde ad sonnu til Simei er honum hafde bølvad: Eige skalltu deyia/ þa hann medkiende sig hafa misgiort/ seigiande: Minnstu ecke a þad/ ad þinn Þienare stigde þig þann Dag/ þa minn Herra Kongurenn gieck af Jerusalem/ Kongurenn leggie þad ecke uppa Hiartad/ 2. Sam. 19. v. 19/ 23. Enn hn hefur þvi ei gleimt/ þegar hn sagde synum Syne Salomon/ og Sia/ Þu hefur hia þier Simei Son Gera/ Sonar Jemini af Bahurim/ hvør ed skammarlega bølvade mier/ a þeim Tyma/ þa eg gieck til Mahanaim/ enn hann kom i moote mier vid Jordan/ þa soor eg honum vid DRottenn/ og sagde: Eige vil eg sla þig i Hel med Sverde/ Enn þu skallt ecke lata hann vera Saklausann/ þviad þu ert eirn vys Madur/ og veitst vel/ hvad þu skallt giøra honum/ ad þu leider hanns gra Haar med Bloode nidur i Grøfena/ 1. Reg. 2. v. 9. David hafde og ecke gleimt þvi Joab giørde vid Abner og Amasa Hers-Høfdingia/ þa hanns Andlaats Tyme kom/ sagde hann vid Salomon: Giør þu epter þinne Vitsku/ ad þu leider ecke hns gra Haar med Fride nidur i Grøfena/ Ibid. v. 6. So sem Menn eru nu fwser til ad minnast Avirdinga annara/ so er þeim og miøg bagt ad gleima synum Eigenn/ þegar Samvitskann vaknar. Josephs Brædur gatu ad sonnu nockra Tyd duled þann Ogiørning er giørdu honum/ med samanteknum Radum og uppspunnenne Lyge: Enn þeir gatu Svikunum þo ecke gleimt/ helldur eru þau i fersku Minne/ þa þeir reisa til Egyptalands/ seiger hvør til annars/ er þeir toludust vid syn a mille: Þetta høfum vier forþienad a Broodur vorum siaande Angist hanns Andar/ þa hann grathænde oss/ og vier villdum ecke heyra hann/ og þar fyrer kiemur nu þesse Hørmung yfer oss/ Ruben þeirra elldstur svarar soleidis: Hvørt sagde eg ydur ecke þetta/ þa eg sagde: Syndgest ecke a Sveinenum/ enn þier villdud ecke hlyda mier: Nu wtheimtest hns Blood/ Gen. 42. v. 21 22. Eige høfdu þeir þessu gleimt/ þa þeir a Heimreisunne til syns Fødurs fundu Peningana i synum Seckium/ Þvi þeim fiell Hugur/ og þeir urdu Felmsfuller Innbyrdis/ og søgdu: Hvøriu mun þad sæta/

ad Gud hefur giørt oss þetta/ Ibid. v. 28. Og þa Bordkiered fanst hia Benjamin/ sagde Juda: Gud hefur fundeð Ranglæte sina Þienara/ Gen. 44. v. 16. Og eñ þo Joseph villde þvi gleima/ vard þad ecke wr þeirra Samvitsku Book/ jafnvel ad septiaan Aara Tijma udnum epter þeirra Fodurs-Andlaat/ þeir urdu hrædder og søgdu: Skiema ad Joseph sie reidur vid oss / og endurgiallde oss allt þad Illt sem vier høfum giørt hønum/ Gen. 50. v. 15. So sem þad skiede fyrer Adam/ þegar hañ visse i sine Samvitsku/ ad hañ hafde broted a moote Bodordum DRottens/ upphroopar hañ af Otta og Hrædslu/ seigiande: Eg heyrde þijna Rødd i Alldengardenum/ Eg var nakeñ/og þvi fallde eg mig/Gen. 3. v. 10. So skiedur þad og fyrer Adams Nidium/ad Otte og Skielfing/ Jaa/ skyelld Miñing Glæpana/ er og rijkt iñþrickt a þeirra Hiartans Spiølld / ad þeir þeim ecke gleimt gieta / helldur eñ Job Kløgun z Kvalræde/ þvi hñ sagde/ Nær eg þeinkta ad eg villde gleima miñe Kløgun/ z læta mijna Burde burtfara/ z endurlijfga mig/ þa Kvijde eg samt vid øllu mijnu Kvalræde/Job. 9. v. 27/ 28. Miñing illra Hugana og Athafna verdur þess ækafare einum til Fordiørfunar/ sem hañ meire Hug hefur a lagt Vondskunar Framferde/ jafnvel þo hañ ecke hafe þvi af stad komed / er hañ þeinkte: Eñ hvar fyrer? þvi hañ gietur ecke gleimt þvi Illa. Af þvi Achitophel hafde ei gleimt þeim Rædum er hañ lagde moot David / og þau aungañ Framgang høfdu/Sodlade hñ sitt Asna / bioo sig z foor heim i siñ Stad/ giorde Skipan a sijnu Hwse/og heingde sig og deide/ 2. Sam. 17. v. 23. Af þvi Baptista Mirandulus gat ecke sier wr Huga hrunded/ ad hañ være i Hel stwngeñ/ eñ þo hañ alldungis Oskaddadur være/ vard þad hønum Ordsok til Daudans. Af þvi Judas gat ei gleimt þvi/ ad hañ sveik Saklaust Blood/ og Samvitskañ minte hñ þar giørla a/kastade hañ Peningunum eñ took til Snørunar/ Matth. 27. v. 4. So ein ill Stund giører þad / ad Meñ gleima øllum Fagnade/ og þegar Madureñ deyr/ þa verdur hañ var vid hvorneñ hñ hefur lifad/ seiger Syrach i 11. Cap. v. 28. Af soddañ Gleimsku Fagnadarens/ eñ Miñingu Illgiørdana / framkiemur sw Skadsemd / ad

margur þellur i Sorgar Vyl og Volgur og sialfa Orvæntingena/ er talar jafnaň Cains Ordum / Myn Synd er stærre eň hun kuňe þyrergiefast/ Gen. 4. v. 13.

Eň ad miňast Synda siňa / sier til Nitsemdar/ mæ aþ Ste Petre læra/ hver ed so opt haň minteſt a ſyna Aþneitun / Griet Saarlega / So byriar ad Græta og Syta Illgiordernar / og bidia Gud Innelega um Syndaňa Fyrergiefning/ þvi hid sama er Samkundu Eingilleň i Garden þteck ad heyra/ mæ þyrer Eyrum Maňa hlioma : Þyn Verk hef eg ei þullkomleg funded þyrer Gude/ þvi legg nu i Miňe hvorneň þu heþur medteked og heyrt / vardveit þad og giør Ydran / Apoc. 3. v. 3. Og til Eingelſens i Epheso seigest/ Miňstu a hvar fra þu ert þalleň og giør Ydran/ Apoc. 2. v. 5. Þegar a þaň Veg er hag ad Miňingu Glæpaňa sem ædur haþa dygdar vered / ad eirn velger vid þeim sem aňare Opeckt og þeir verda so Skielfeleger/ ad eirn hiill er vid þeim sem aňare Ofreskiu/ þegar læted er aþ Illu / eň ætſtundad Gott ad giora/ og breitt epter Dæme þeſs Ingra Sonarens er Lucas umgietur i 15. Cap. v. 21/ 22/23. Ecke i þvi ad liþa i Eidslulegum Lifnade/ helldur underteked æſamt hønum/ Fader/ eg heþe syndgad i Himeneň og þyrer þier / þvi er eg ei þramar meir verdugur ad kallast þiň Sonur/ þa hloinast þvilyk NJTſemd þar aþ/ ad Faderen seiger til Þioona siňa/ Bered hyngad hiň besta Klædnad/og þæred haň i/ Gieþed Hryng a haňs Hond og Skoo a haňs Fætur / Sæked aleň Kalþ z slatred/z neitū z verū kæter/þviad þeſſe miň Sonur var daudur/z er endurliþnadr/ hň tyndest z er nu þundeň/z þr tooku ad gladiast. So verdur og Glede a Himnum fyrer Einglum Guds yþer Einum Syndugum / sem Ydran giorer. I Doomara Bookeňe er ad lesa / Israels Born gleymdu ecke synum Misgiørning / helldur færdu sier þa Nytſemd þar aþ/ ad þeir kølludu til DRottens / og søgdu : Vier heþum yþergieþed vorn Gud/eň þioonad Baalim/ Vier høþum syndgast / gior þu þad alleina til vid oſs / sem þier er þægelegt / eň frelsa þu oſs nu a þeſſare Tyd : Og þeir urdu frelsader/ Jud. 10. v. 10.15. David sloo haňs eiged Hiarta/þa haň haþde taled Foolked/og sagde/

Þæng.

Þwriglega Hefe eg Syndgad/ 2. Sam. 24. v. 10. Enn miøg opt liet DRottenn sijna Spmmenn missa þar a/ so þeir ed Syndgad hofdu ydꝛuduſt og grietu ſijnar Synder i Seck og Oſku/ medkiennande ſig Overduga Guds Þioona / ſo ſem Paulus og umm ſitt Poſtula Nafn jatar / þar hann fyr meir vered hafe/ Forſmænare/ Ofſooknare og Nꝛdungar-Madur / Enn þackar DRottne JEſu Chriſto / ſem hann ſtyrkvann gieret og Trwlyndann acktad hefur og ſett i Poſtulegt Embætte / 1. Tim. 1. v. 13. Og er hier af audſært/ ad Umþeinking ſtoorra Synda/kveikia med Mafie Aſt og Elſku til Guds/ſo ſem ſkiede fyrer þeirre Berſyndugu Konu/ er foor a Bake til Foota JEſu þa hann var til Bords i Simonis Hwſe / og griet og took ad væla hans Fætur med Tarum/og ad þurka þa med ſijnu Høfud-Hare/kyſte þær og ſmurde med Salve/ til hvørrar Chriſtur ad Sijduſtu ſagde : Þier eru þijnar Synder fyrergiefnar/ Luc. 7. v. 38. etc. Nu vijkur ad þvi / ad Menn villa þvi ſie a øngann Veg Gleymt/ er þeir ſiælfer þykiaſt Gott giert hafa / og villdu giarnann / þad være a Steinum ritad / og einu hau Skodunar edur Sioonar-Plæſſe upphroopad / ſo þeirra Nafn og Giorder vijdfrægar verda mætte / ſem Phariſeorum/ er gaafu Olmuſur a Torgum og Gatna Mootum / Matth. 23. Liooſt er þvilijkt ecke einaſta af Heidingiaſia Hiſtorium/ helldur er og ad ſiña i Heilagre Ritningu. Abſalon upprepſte ſier eirn Stoolpa þa hann enn nu lifde i Kongſens Dal/ einaſta til þeſs / ad hann eptirliete ſier eitt Nafn i Verollde ne / og hans Verkum ecke gleymt yrde : Hann ſagde/ Eg a øngvann Son/ þar fyrer ſkal þetta vera til Minningar mijnu Nafne/ og hann kallade þann Stoolpa epter ſijnu Nafne / og hann kallaſt enn til þeſſa Abſalons Hønd / 2. Sam. 18. v. 18. etc. Epter Syndaa Flooded uppbygdu Mannana Børn eirn Turn hætt i Skyenn/uppa þad þeim ſiælfum og þeirra Verkum ei Gleymt yrde/ hia Epterkomendunum/ Sa Eine ſagde til hins Annars/ Kiære/ vier vilium byggia oſſ eirn Stad og Turn/ hvørs Toppur ad take upp i Himenenn/ og giørum oſſ ſo eitt Nafn/ þvi verda ma ad vier wtreiſtrunſt/ umm øll Lønd : Enn til þvilijkra talar DRottenn / fyrer Munn Eſajæ umm Babilons

Foreyding: Eg vil koma yßer þa seiger DRottenn Gud Zebaoth / og uppræta þeirra Minning/ Esa. 14. v. 7. 22. O/ hvada Sagn kyñe þad med sier fæta/ þoott Gioordum eins Mañs ei Gleymt være/ þegar Verked loßar ecke Meistarañ (sem Meñ plaga ad seigia) helldur er honum til Ooyrdingar / so sem Ritningeñ um Achab greiner / sem var olldungis selldur til ad giora Jllt fyrer DRottne / so og hañs Sonur Ahasia/ sem giorde þad DRottne illa lykade / og fram̃ foor a Vego um Fodur syns og Moodur / og gieck epter Vegum Jeroboams Sonar Nebath sem kom Jsrael til ad Syndga / 1. Reg. 22. v. 57. Þvilykur var Manasses/ hañ giorde soddañ Svivyrdingar/ sem voru verre eñ þær Svivyrdingar sem Amoritarner giordu/ sem ad voru fyrer hañ/ og kom Juda til ad Syndga med synum Skurgodum/ 2. Chron. 23. v. 9. Nabochodonosor ætlade sier til stærstu Hroosunar þa hañ sagde/ þetta er sw hin mikla Babilon / hvoria eg heße uppbyggt / wt aß mikillre Magt/ til Konunglegra Herbergia/ til Heidurs vid miñ Herra doom / eñ þad vard hañs Herradoom til Vanæru / ad hañ burt rekeñ fra Mońum hlaut ad ganga med Villudyrum/ allt þar til/ hañ heid rade og dyrkade þañ Himna Konungeñ / er Dramblæta kañ ad Lytelæta / Dan. 4. v. 30. Hvor eirn sem vill ad synum Afkoßnum ei Gleymt verde/ hañ skyllde sier fyrer setia aß ollu Hiarta/ ad haga synu Lyßerne epter Mæle Snwtu Guds Bodorda/ so sem um̃ þañ Gud hrædda Kong Josiam stendur/ hañ giorde eitt Sattmaal fyrer DRottne ad ganga epter hañs Bodordum og hallda hañs Vitnisburde rieit / 2. Reg. 23. v. 3. So hañ kyñe med Ofleckadre Samvitsku / somu Ordum tala/ sem sa Loßlege Kongur Ezechias/ þa hañ fieck DRottens Bod ad Rædstaßa synu Hwse/ þvi hañ munde deya og ecke lißa/ þa sagde hañ/ Minstu DRottenn a þad/ hvorneñ ad eg heße geinged fyrer þier i Sañleika/ med fullkomnu Hiarta/ og þad giort hvad þier heßur lykad/ Esa. 38. v. 3. Hvor sem lykest Natanael ad vera eirn Jsraelite i hvorium eingeñ Svik eru / Joh. 1. v. 44. Lætande sitt Lioos lysa fyrer Mońum so Gud verde dyrkadur/ er Froomur og Riett syn/ Einfalldur/ Rieitlætur/ Gudhræddur og fordast hid Vonda/ og helldur

helldur fast a sijnum Froomleika/ mæ visi uñi vera/ ad hañs Good-giørdum verdur ei Gleymt/ Eñ þo hañ sporneft vid miked wt af sialfum sier ad hallda/ og varest Agyrne Niegoomlegrar Dyrdar/ þa medtekur hañ Nroosun af DRottne/ Job. 16. v. 19. Hañs Vottur er a Himne / og sa er hañ þecker er i Upphædunum. Hvoñ hañ fordest Veralldarenar Sona (Pæfugla) Sidveniu / er stæra sig opt af siñe Prijde og miog lijtelvægu Afgiørþe : hvoñ hønum af Heimsens Børnum Gleymt sie / og ecke a Lopt halldeb hañs giørdum Kiærleiks Verkum/ þa er hañ fullviss ad styrk Grundvallan DRottens stendur stødug / hafande þetta Jñsigle ad DRottiñ þecker Sijna. Allt til þessra Tijma er þad so til geinged/ ad Nafn og Athafner illra og Ogudlegra eru so i Rit færd (ødrum til Vidvørunar) sem Goodra og Gudhræddra (ødrum til Epterbreytingar :) Eñ sa finst ætijd Mismunureñ/ ad þeirra er minst til Lasts/ eñ þessara til Heidurs. Salomon giører hier a skijra Grein med þessum Samlijkingum/ ad Nafn Ogudrækeña fwne / eñ Gudrækeña Rikte / sie betra eñ gott Salve : Prov. 10. v. 7. Fweñ giefur af sier illañ Odaun/ þvi verre sem hañ er meir hreifdur/ so og Nafn Ogudlegra æsamt Odygdunum/ hvørsu sem þeim er til Nrósunar/ a Lopt hallded. Salve giefur af sier sætañ Ilm øllum Vidverande / þvi betre sem þad er optar / epter Apotekarans Konst handtierad/ so og Nafn og Dygder Gudhræddra/ þvi helldur sem þeim er epterbreitt/ og i fersku Miñe til Æru hafdar.

Hvad er þad hvørsu sem Eirn er hætt prijsadur ? Mæ eg spyria med Salomone/ Meñ vita þo ad hañ er Madur/ og kañ ecke ad hallda Prætu vid sier øflugra / Eccl. 6. v. 10. Ad vijsu : Eñ mikell er Munur Mañа/ og epter þvi sem Madureñ er/ so er og hañs Kraptur/ so gdu Seba og Zalumna vid Gideon fordum/ Jud. 8. v. 21. Þad kyrer til ad sijna Mun Mañа/ gietur David so vel þess/ ad hañ hafe sied eirn Ogudhrædrañ/ sæ Trassugur var/ og þande sig wt og Bloomgadest sem Laurberia Trie / og þa hañ gieck þar frañ hiæ var hañ burtu/ Eg spurde ad hønum/ seiger hañ/ þa fanst hañ hvørge/ Ps. 37. v. 35. So sem hins/ ad hoñ hafe ecke sied hiñ Riettferduga ver-

N da

da yfergiefeñ / v. 25. 28. Hviad DRottenñ hañ elskar Riettlindeñ og yfergiefur ecke sijna Heilaga / heir munu Æfeñlega blijfa og alldrei gleymt verda / Ps. 112. v. 6. Veralldar Born sum eru opt so følsk og Natursfull/ ad þau gleyma því sem eitt Guds Barn fyrer H. Anda Krapt Gott framkvæmer / so þad fær ecke þad rietta Hroos/ siña Ørda og Athafna/ því Mañaña Vondska er so stoor/ Nafe heir Natur til nockurs / og megne heir ei med ødru Moote sijnu Neyptár Giede svala/ kañ skie vegna skiemelegs Avinings Saker / brwka heir Tung una fyrer Vopn ad drepa hañ nidur med / og alldrei er hañ so Sak-laus/ad honum verde ecke Lasted til-lagt/ sem Raun gaf Vitne a Joseph i Egyptalande/ sem var Rædvandur i allre Hegdan/ Gudrækeñ/ Trwr og Hreinlijfur/ Po sagde Hustru Potiphars: Hier kom sa Ebreske Sveinneñ til mijn / sa hu hefur hafi hijngad/ og villde Vanvyrda mig / Gen. 39. v. 17. Eñ þegar Guds Elskendur reyna því lijkt/ sem aller Guds Meñ og trwer Þioonar Tijdum hloted hafa/ad þeirra Gudrækne og christelegum Dygdum/er ecke einasta gleimt/ helldur uppa þa loged Løstum og Syndum / þa er miked mgiætt / ad hafa þa Hroosan/ sem er Vitnan goodrar Samviisku / ad hafa framþared i Verolldeñe i Einfalldleik / og Guds Grandvarlegleika / eige i Holldlegre Viisku/ helldur i Guds Nad/ 2. Cor. 1. v. 11. Gott þeckest jafnañ fyrer utañ Hroos/og DRotteñ gefur ætijd nockra þa er þad vijdfrægie honum til Dijrdar/ Eñ vont mæ þeckt vera af eigen Hroos un: Því sætt er Lof i sialfs Muñe/ og uñ þa Hlute/ sem añadhvørt eru Last verder edur einskis neiter: Þad mæ sia a forbloomudu Tales so vel Kviñuñar er sagde i Hooru-Skarte: Kyndug/ Galeñ og Otam eñ / Eg hefe prijdda mijna Sæng fagurlega med mislitum Tiølldum af Egyptalande / Eg hefe dreypt uñ mijna Sæng/ Myrru / Aloes og Kañel/ Prov. 7.v. 16. Sem og af því Esajas seiger uñ þad Ohlijduga Foolked er Offrar i Gras-Gørdum/ og veifar Reykelsenu yfer Tijgul-Steinum/ og seigia: Verta heima og ahrær mig ecke/ því eg skal helga þig/ Eg er heilagre eñ þu / Esa. 65. v 3. 4. Eg em Sonur Spekingaña/ og komeñ af þeim gømlu Kongunum/ Esa. 19.
v. 11.

v. 11. So hroosudu Gydingar sier ad þeir være Abrahams Børn / ꝥ / ꝥ
giordu þo ecke Abrahams Verk/ Joh. 8. v. 39. Paulus talar merke
lega/ seigiande umm sialfann sig soleidis : Af sialfum mier vil eg ecke
hroosa mier/ nema af mijnum Breyskleika / og þoott ad eg villde mier
hroosa/ giøre eg ecke fyrer þad Heimskulega/ þvi ad eg vil seigia Sann
leikann/ enn eg sporna vid þvi/ þar fyrer/ þad eingenn hallde mig Ædra/
enn so sem hann a mier sier edur af mier heyrer/ 2. Cor. 12. v. 5. seq.
Hann hroosar sier af sijnum Verkum / Sakleysse og Openbeiring-
um seigiande : Eg hefe miklu meir Erfidad enn aller adrer Postularn-
er/ þo ecke eg / helldur sw Guds Naad sem med mier er / 1. Cor. 15.
v. 4. Eg veit mig ecke i nockru sekann/ enn þar med em eg þo ecke Riett-
lætur/ 1. Cor. 4. v. 4. Hann var uppriktur i Paradys/ og heyrde O-
umrædeleg Ord sem eingenn Madur fær utt-talad/ Af þessu vil eg mier
hroosa/seiger hann/ enn gleimer þo ecke sijnum Breyskleika/ad hann hafe
Opsookt Guds Sofnud/ sie sijdstur Postulanna/ og eige verdugur Post
ule ad heita / Enn af Naad Guds em eg þad eg er. Hier gleimer
Paulus a aungann Veg þvi Gooda sem DRottenn hafde honum lient
og giefed: Enn þar er miøg hætt vid / sem og eirnenn Tijdum skiedur/
ad vier gleimum þvi Gooda/ sem oss hefur vered af Gude lient og gief
ed / so oss ber Blygdun vors Andlitis / Þvi so sem þad er Gagn og
Glede ad gleima Illu / so er þad eirn Skammfullur Løstur ad gleima
þvi Gooda / Þad er uppteiknad eirnre Dygdugre Kvinnu til stoorrar
Glede og Fagnadar/ ad hun gleimer sinne Narmkvælingu/þa hun veit
ad af henar Lijfe er Madur i Heimenn borenn / Joh. 16. v. 21. Enn
Skeinkiara Pharaonis til Nidrunar / ad hann gleimde ad minnast/ a
Joseph/ fyrer hann Velgiørning/þa hann gladde hanns Hiarta i Fang
elsenu med Hugggunarsamlegu Tale/ Gen. 40. v. 23. Enn hvørsu ill
ann Room og Avitning sem þad med sier fæ rer/ ad gleima Manna Vel-
giordum / þa kann þad i ongann Samjøfnud koma vid þad Straff og
Olucku/ er Afhugaleyse og Gleimsku a Guds Velgiørningum/ fylg-
er : Þeger Mønnum geingur vel / gleima þeir Skaparans Giæsku/
so sem Foolked er Ofeags Spámadur umntalar/ under Persoonu DRott
N 2 enns /

ekis / Af þvi þeir voru foodrader / So ad þeir eru ordner sadder / og hafa noog / Þa upphefur þeirra Hiarta sig / ÞVI GLeima ÞEir Mier. Eñ vegna þessrar Ephraims Syndar / seigest DRottenn vilia vera moote þeim sem eitt Leon/ umsitia þa a Veigenum sem eirn Pardus/ mæta þeim sem eitt Biarndyr/ sem Ungarner eru fraatekner/ og sundurrijfa þeirra hardwdugt Hiarta / og uppeta þa sem eitt Leon/ Os. 12. v. 6/7. Þacklæted mæger Guds Fødurlegu Hiarta / og hvør þvi offrar/ hann heidrar Gud/ Eñ sa sem gleimer Velgiørdenne/ þackar ecke / stigger giarnann / tapar Naadenne / sem lioost er af þeim nyiu Judum/ er ecke aptursnere ad giefa Gude Dyrdena / fyrer feingenn Hreinsunar Velgiørning / Luc. 17. v. 11. Paulus miñest allvijda i Pistlum sijnum a þa er honum hafa Velgiørder veitt z Medhiælparar vered i Guds Evangelio: Hann felur þeim i Rom a Hendur Þra Systur Phoeben/ hvør ed var Þioonusta Safnadarens i Kenchrea/ z seiger hun hafe mørgū Hiaastod veitt/ eirnenn sialfū hønū/ Eñ Prisca z Aqvila sijnū Hiælpar-Mønū i Christo JEsu/ seigest hann ecke alleinasta giøra Þacker/ helldur allur Sofnudur Heidenna Þiooda/ Rom. 16. v. 3. 4. O/ hvad miklu framar ber christnum Mønum ad miñast Velgiørda DRottens/ so þeir ecke medtake Guds Naad Forgiefens/ 2. Cor. 7. v. 1. helldur uppørfe sig og adra til Þacklætes og Lofgiørdar/ seigiande med David: Þu ert miñ Gud: Eg þacka þier miñ Gud: Eg vil prijsa þig: Þacke þier DRottne þviad hann er Goodur/ og hanns Myskunseme varer Eilijflegana/ Ps. 118. v. 28/ 29. Þier skal til Hugar koma ad þu hefur og vered eirn Þræll i Egyptalande / og DRottenn Gud þinn leidde þig ut þadann med Volldugre Hønd og wtriettum Armlegg/ seiger Moises / Deut. 5. v. 15.

O/ miked Naudsynlegt og harla Gagnsamt er ad læta sier so til Hugar koma Armædu og Þrældoom i Verølldu þessare ad Mønum alldrei gleimest Volldug Hiælp og Ryktugleg Blessan sem þeir af DRottens Hende og wtrettum Armlegg hloted hafa / so þeir med Paulo gleime þvi Jardneska / Jæ / og eirnenn þvi sem þeir hafa a Jørdunne lided/ og þvi er þeir epterskilia a henne/ Reiknande alla Hlute

Skada/

Skada / og hallde þa fyrer Þreck / hia yferginæfañlegre Vidurkyñingu JEsu Christi/ Phil. 3. v. 7. Paulus gleimde so ad seigia sialfum sier/ hvad hañ hafde vered: Eirn Syndare og Guds Safnadar Ofsooknare medkieñer hañ sig/ 1. Cor. 15. v. 19. Eñ þad hindrar hañ ecke/ ad stunda epter þvi Himneska/ og draga sig ad þvi sem fyrer framañ er/ þvi hañ veit ad Gud vill ecke Dauda hiñs Synduga / Og þad er eitt Dyrmætt Verdugt Ord/ ad JEsus Christus er komeñ i Heimeñ/ Synduga Meñ Sæluhoolpna ad giøra / sem hvørtum eingeñ Hlutur fær hañ skilid/ hvørke Hørmung edur Mootlæte/ Ofsookn edur Hungur/ Klædleise edur Hæske / edur Sverd/ Rom. 8. v. 35. Og þetta er til stædstu Glede og Unadsemdar/ Hughreistingar og Þolenmæde oss og øllum Trwudum Guds Astvinum/ þviad vor Hrigd sem Stundleg og liett er / giører oss eina eilifa og yfer allañ Mæla mikla Dyrd/ Oss/ sem ei ælytum hid Synelega/ helldur hid Osynelega/ þviad hvad Synelegt er/ þad er Stundlegt/ eñ hvad Osynelegt er/ þad er Eilift. Og hefe eg so Einfalldlega æminst um þad

ad gleima þvi sem til baka er og yfergefa Heimeñ.

Nu viltum vier i HErrañs Nafne giefa oss til ad athuga þañ Añañ Part vorrar Rædu/ er eg ædur umgieted hefe.

Gud sende oss Hiælp i JEsu Nafne.

ALLer Meñ gyrnast ad þeim Vel lijde medañ þeir lifa/ z Oska sier Riettlætra Mañа Dauda med Balaam / eñ stunda þo til þess med imsum Hætte/ og Eirn ætlvelur þetta/ Añar hitt/ þar fyrer kieñer Postuleñ þessa Kunstena i þvi / ad hañ setur Jørdena til Baka/ eñ Himeneñ fyrer Framañ/ og sig sialfañ i Mided/ þar hañ

gleimer þvi hvad til baka er / eñ stundar epter þvi/ sem fyrer framañ er.

Og eru þesse Ord næsta Merkeleg/ þvi hrør hellst sæ sem giefur fra sier einhvørn Hlut / eñ sæker epter ødrum/ metur þañ sama miklu Betre og Nitsamlegre / so sem hañ er Girnelegre : Nu er eingeñ Hlutur Æskelegre edur Girnelegre eñ ad

 komast

komast til þeirra Himneſku Hæſæla / hvert eñ Kriſt-chriſteñ Madur
kemur ſier i þeſſum Heime/ og leggur þar alla A-STundon til / ad
hañ til þeſſa retta Heimkiñis komeſt : Ja/ frá þeſſu auma Lijƀs-
Stande / til þeſſ Eilijƀa Fodur-Lands. Ad Tveir Frooder Meñ
hafe Tal átt samañ þar uñ / hvar Fødurlanded hvers eins Mañs
være / heƀur ritad fundeſt / og ſa eine ſagt / Ad eins Viturs Mañs
Fødurland være Allſtadar/ eñ hiñ añar ſvarad/ þar ſier Vel-lide /
þar være ſitt : Ad ſøñu má þetta heita vel tilƀunded/ eñ Paul-
us Poſtule ſeiger ſkijrlega ƀrá/ hvørt ſitt og allra chriſteña Maña ſie/
og hvar hellſt vor Vmgeingne/ ſem er i Himnenum/ Phil. 3. v. 20.
Eñ ſo leinge vier byggium i þeſſum Lijkama/ þa erum vier i Fiarlægd
ƀrá DRottne/ og gøngum i Trwñe og ecke i Skoduneñe/ 2. Cor. 5.
v. 6. Aller heilager Fedur haƀa medkiendt/ þad þeir være a Jørdu
Gieſter z Framande edur Vtlender/ Ebr. 11. v. 13/ 14. Med þvi giefa
þeir ad ſkilia/ ad þeir epter einu Fødurlande leite / og til añars betra
ſtunde : Eñ hvar ƀyrer heƀur þetta ſo ƀyrer þeim ƀalled? Þar ƀyr-
er/ ad Verollded heƀur vered þeim ſo ſem Iſraels Foolke Eidemørk-
eñ ſwr / Exo. 15. v. 22. Hvar ſyrer eckert Hugſvolunar Vatn/ aƀ
Veralldareñar ælſu ƀeinged haƀa/ og eñ þo þad ƀunded haƀe/ heƀ-
ur þad Mara neƀnſt ƀyrer Beiſkleika ſaker / ſo þeir hafa ei gietad
ſier a þvi ſvalad. I Heime þeſſum haƀa þeir ƀornumed ad vera
margſlags Slæpe og Sodvirdingar / haƀa mætt heyrd Kløgun og
Mootþrooa/ ſmacka Malurtar Beiſkleika / lukta Syndareñar Vid-
urſtigd/ ƀiña og reyna Mootgang/ Þijnu og Ofſoockner/ og ƀyrer nu
talda Ordſøk/ øngva Roo vitad/ hvorke hier nie þar / ſem Salomon
æmñeſt/ hellдur mætt med David undertaka : Vei mier/ þad eg em
Vtlendur medal Meſech/ Eg hlijt ad byggia medal Tialldbwda Ke-
dar/ þad verdur Sælu miñe langt / ad bwa hia þeim ſem Fridеñ ha-
ta/ Pſ. 120. v. 5. Hvad mun nu einum hallda ſo ƀaſt vid Heim þeñ-
añ/ þegar hñ Naudugur vill vid hañ ſkilia? A medal añars æn Eƀa
þetta/ Ad hañ heƀur Elſku til Heimſins/og þeſſ vegna ecke A Stund
un til Himenſens/ hañ ræker Kiærleika til þeſſ/ ſem i Heimenum er/z

æ þo

ꝏ þo eckert aꝭ þvi/ allt er þad Framande Goots/ og eitn Pilagrijmur
heꝭur ecke añad eñ Fœde og Klœde / og þad med Mœdu og Erꝭide/
þegar sem Kostulegast ꝏ þo ad heita/ Ps. 90. v. 11. Samt Oskar hañ
sier leinge ad liꝭa/ og seiger / þa Daudeñ / sem giører Enda a allre
Mœdu kiemur : Siꝏ/ nu hlijt eg ad fara til Neitar Port-Dyra / og
eg hugde mier þo leingur ad lifa/ Esa. 38. v. 10. Eñ Ordsök til þessa
er Kiærleike til Heimsins og þess sem i hønum er/ Goots og Peningaꝭ
Neidurs og Metorda / og allskins Vellystingar/ sem eins Hiarta list-
er/ so leinge sem Kropp og Piꝏning ecke adsœker/ og lœtur temiast/ jafn
vel uppræstast/ Fysn Holldsens/ Fysn Augnaña og Drambsamt Lijꝭ-
erne/ 1. Joh. 2. v. 16. Þar ꝭyrer seiger Syrach: O þu Daude/ hvad
beisskur þu ert/ þegar nockur Madur a þig minest/ Sa sem gooda Da-
ga og noog hefur og ꝭyrer utañ Ahyggiu liꝭer/ þeim sem vel vegnar
uñ alla Hlute og eñ er vel Mathreſs/ Syr. 41. v. 3. Eñ hier þvert
a moote/ mœler hañ uñ þañ/ er Heimureñ reinst hefur Swr og
Raunasamur. O þu Daude / hvad vel giører þu vid Naud-
staddañ / þañ sem ad er Veikur og Gamall / sem veꝭst i allre Sorg/
og ecke heꝭur neitt betra til ad vona / nie epter ad bijda / Nier uppa
stijlar Job / Hvar fyrer er Liooſed giefed hinum Vesala / og Lijꝭed
Sorgbitnum Hiørtum/ þeim sem bijda epter Daudanum og hañ kiem-
ur ecke/ og græꝭe hañ giarnañ wt aꝭ Fylsnunum/ þeir sem gledia sig
miøg og eru glader vid þad ad þeir meige komast til Graꝭareñar/ Job.
3. v. 20. 21. 22. Augliooſt mꝏ þad vera/ ad øll Astundan til Heim-
sins Glede og Lysteseme / sem vex aꝭ Holldsens Lyst / fœrer med sier
Sorg og Ogiœꝭu/ er og siꝏlꝭ meingud med margslags Olucku/ so sem
mørg Dœme bevijsa/ bœde Rijkamañs er lagde sijna Astundan til ad
liꝭa/ hvørn Dag kostulega og i Glede/ Luc. 16. v. 19. Sem og þess
Rijka Korn-Bwra / sem huxade med sier / ad nidur-rijꝭa Kornhlød-
una/ og giøra adra meire/ i hvøria hañ villde saꝭna øllu þvi/ er høn-
um haꝭde grooed/ og þa mun eg (sagde hañ) seigia til Sꝏlar minar/
Sꝏla min/ þu hefur mikeñ Forda i mørg Ar/ Hogl þig nu/ Et og
Dreck og vert glød / Eñ þesse auduge Madur þeinkte lijted til þess i
sinne

ſiñe Ahyggiu og Veralldlegre Stundun / Sem Fyrer Framañ Var/ ad Daudeñ munde nalægur vera / og Gud DRotteñ til hañs ſeigia: Þu Dare / a þeſſare Nootlu munu þeir þÿna Saal aþ þier kreþia / Hvers verdur þad þa/ er þu heþur tilreidt / Luc. 12. v. 18. etc. So geingur fyrer þeim/ er ſier draga Siood ſamañ og eru ei i Gude Rÿk-er/ Hvilkum ſvaraſt riettelega med Jacobs Poſtula Ordum/ Nu vel/ Þier ſem nu ſeiged / i Dag ellegar a Morgun / vilium vier ganga i þeſſa edur þa Borg/og vilium þar Eitt Ar dveliaſt og Kaupſkap frem ia / og Avinning giøra / þier ſem þo eige vited hvad a Morgun ſkie mun/ Jacob. 4. v. 13. Hvilkt er Holldſins Aſtundan/ eñ Holldlega Siñadur ad vera er Daude/ Rom.8.v.6. Og þeir ſem ei haþa gieþ-ed þvi Vakt ad þeckia Gud/eru aþ hønum yþergieþner i fralleitt Siñe/ Rom. 1. Ad giøra þad hvad ecke hæþer / og þeſſ hattar vilia dylia ſÿna Aſtundan / eñ þo Forgieþens / þvi ſa vitnar beſt um Hiartans Aſtundan ſem þad þecker/ og þvilÿkt er Guds alleina/ ſem David ſeig er. : Þu Riettvïſſe Gud/ Rañſakar Hiortun og Nÿrun/ Vor Gud er allſtadar / og veit ſierhvørs Aſtundun. Þvi huxe þier ſo Illt i ydo-rum Hiortum/ſagde Chriſtur til Gydinga/og Johañes ſeiger/ad JE-ſus trwde þeim eige til ſÿn / aþ þvi hañ þeckte þa alla / og þurþte ei vid ad nockur bære aþ Mañenum Vitne / þvi hañ ſialþur viſſe hvad med Mañenum var/ Joh. 2. v. 24. Meñ þretta opt ſialþa ſig/ er þeir meina ad ſw Aſtundan þeirra ſem huleñ er fyrer Mañа Augum / mune og ſo huleñ vera fyrer Guds alſkigna Auga/ J hvilÿkre Aſtund an gieck Giezi heimuglega epter Naaman þeim Syrlendſka/og tekur Skeink aþ hønum/ eñ þad er ei fyrr ſkied/ eñ Eliſeus þad vite: Hañ ſvarar Giezi/ þa hañ ſagdeſt hvørge haþa geinged/ hÿngad nie þang ad/ munde mitt Hiarta ecke a Ferd/ þa Madureñ ſnere aptur wr ſÿn-um Vagne a moote þier/ var þad þa Tÿme ad taka Silþur og Klæd nad / Vidſmiørs Gorda og Vÿn-Garda / Saude / Naut / Þræla og Ambatter/ 2. Reg. 5. v. 26. Kongureñ i Syrlande/ heþur ecke ſo heimuglega Strÿds-Radagiørd med ſÿnum Þienurum/ hvar hañ a-ſetur ſier ad heria / ad Gud Openbere þad ei Eliſeo / ſo hañ þad til

Vitunds

Vitundar gieþe Jſraels Konge/ og vara han vid Aſtundan hiña Syr-
lendſku / 2. Reg. 6. v. 9. Meñ ſetia ſier opt fyrer eitt edur añad ad
Stunda / eñ wtvelia ei þad Beſta edur Riettaſta / takande opt Svart
fyrer Hvijtt/ Myrkt fyrer Biart/ Vont fyrer Gott/ So þvilijkt verdur
ad framkoma/ er ſeigeſt uñ Davids heimuglega Synd og Aſtundan/
Þu giorder þetta Leynelega / Eñ eg vil giora þad fyrer øllum Jſra-
el/ ſeiger DRottēn / 2. Sam. 12. v. 12. Marger vilia ſijnaſt i þeirra
Lijþnade/ ad haþa hina beſtu Aſtundun til Dygda og Mañkoſta/ eñ eþ
athugaſt ſkal Avøxturen / þa þinſt Tried ſo ſem Avøxturen og A-
vøxturen lijkur Trienu: Tried er vont/ Avøxturen og ſo/ Matth. 12.
v. 33. Hellſt oþ marger eru til ſem lijkiaſt Phariſæis og Hræſnurum/
Þeir ſijnaſt gooder ad vera fyrer Møñunum / eñ Jñra fuller Odygda
og Hræſne / Þeir æſtunda ad ſmiadra med Muñe ſijnum og liwga med
ſijnum Tungum / eñ þeirra Hiarta er ecke faſt til Guds/ og ei hallda
þeir Trwlega vid hañs Sattmæla / Pſ. 78. v. 36. 37. Nælæg-
iaſt hañ ſo med Vørunum/ eñ Hiartad er langt fra honum/ Matth.
15. v. 8. Vel ſie þeim ſem med Paulo Stundar Epter Þvi Sem Fyr
er Framañ Er/ og audſijner ſig i allre Aſtundan Riettſkickadañ fyr-
er Gude/ þvi ſo ſem Grooduren vijſar til hvørſu Avaxtarſamur Akur
eñ er/ ſo auglijſer og eitneñ Skickuneñ Mañeñ/ hvør hañ er/og hvør
Heidur honum med riettu bære/ Hañ er ei þar fyrer Riett-chriſteñ/ þo
hañ vite hvad hañ a ad Stunda/ helldur ſæ þad framkvæmer/ Hvør
ſæ Þioon er veit ſijns Herra Villa og giører hañ ei / mun lijda mørg
Høgg: Haþe Fijkiu-Tried Blødeñ / eñ ongvañ Avøxt / þa geingur
þeſſe harde Doomur yþer þad/ Nu/ Vaxe hiedañ i fra alldrei nock-
ur Avøxtur aþ þier/ Matth. 12. v. 19. Þad duger ei ad ſeigiaſt Stun-
da Gott/ þegar Lijþ og Lijþnadur er þar þvert a moot. Gud heþur
hreinſad ſier ſiælþum Foolk til Eignar þad koſtgiæþed være til goodra
Verka/ Tit. 2. v. 12. Og þier erud mijner Viner/ eþ þier giøred þad
eg bijd ydur/ ſeiger Drottēñ/ Joh. 15. v. 14. So giørde Ezechias hvad
Gott ꝛ Riett ꝛ Sañarleat var þ DRottne ſijnū Gude/ 2. Chron. 31.
v. 20. So kiende Abraham ſijnū Børnū ꝛ undergiefnū Almwga ad

J vard-

vardveita Vegu DRotteñs/ og giora þad sem Riett og Gott er/ Gen. 18. v. 19. Eß vier Stundudum/ þad oss bære / þa giorde Gud aptur vid oss/ sem vier villdum : Eß Stundum epter Goodu/ faum þad eirneñ.

Framveigis seiger Posttuleñ/ Eg skunda ad þvi uppsetta Takmarke / Hvoria Mælsgrein hañ heßur teked aß þeim sem skunda edur hlaupa ßliootlega til Takmarksens þar Hnossed er ad fæ/ so sem hia Grickium var brukañlegt/ aß hvoriu Posttuleñ sier Orsok tekur ad ammiña þa i Corintho Borg. Vite þier ecke / ad þeir sem a Skeid-Plæssenu hlaupa/ þad þeir aller hlaupa/ Eñ eitn er sa sem Hnossed tekur/ hlauped nu so þier hondled þad/ eñ eg hleip eige so sem uppa hid Ovissa / 1. Cor. 9. v. 24. Paulus var eitn Hættupplyst ur Guds Madur/ og Lærefader heideña Pioodа/ þar fyrer setur hañ þeim fyrst fyrer Siooner Veralldlegt Hættalag/ so þeir kuñe þvi bet- ur i Skilning uñ Andlegt ad komast/ Og kieñer þeim ad Skunda ad þvi Himneska Vppsetta Takmarke / med Jokun allra Christelegra Dygda/ J hvorium eitn hyggeñ Madur er Ahyggiu ßullur/ sem Syr- ach mællsar/ Syr. 18. v. 28. Og huggar sig þar vid/ ad hañs Sam vitska fordæmer hañ ei/ vidlykt þvi/ er Posttuleñ seiger/ Vor Hrossan er þad/ sem er Vitnan vorrar Samvitsku/ þad vier hoßum framßar- ed i Verolldeñe i Einßalldleik / og Guds Grandvarlegleika / Eige i Holldlegre Vitsku / helldur i Guds Nad / 2. Cor. 1. v. 12. Paulus liet sig ecke hindra (epter þad hañ snerest a Veigenum til Damascum) Omak / Mootlætingar / Oßsookner edur nockud añad / sem hañ upp- telur i sinum Pistlum/ fra þvi ad Skunda Til þess Rietta Takmark sens/ So vel i Hlaupe Christelegs Lißnadar/ Almeñelega sem Sier- deilislega! þo ecke/ epter þessa Heimsins Art/ hvors Vegur ad er for dæmañlegur/ ei helldur Holldsens/ hvors Gangur er svikull/ og eirna- styst epter Stigum þeirra Mañа sem Hneixlunar fuller eru : Helldur skickañlega i Heimenum / Viturlega hia Gydingum / Lærdoomslega medal Heidingia/ Forsiallega vid sialßañ sig/ Verduglega Evangel- io/ J Anda/ Elsku og Sañleik/ i fra Jerusalem allt uñ kryng tu til

Illiricum

Illiricum med goodre Samviitsku fyrer Gude / Rom. 5. v. 19. Og
þetta vill Paulus kienna þeim i Philippen/ sem og øllum ødrum/er at=
huga vilia/ ad Mañsens Lijf i þessum Heime/ er sem Eitt Hlaup til
Daudans / edur þvijlijkast / sem þa eitt Hiool mþraſñ velltur/ og vier
Skundum alltijd mþraſñ i þessare Verolld / þvi vier høfum hier ecke
blijfanlegañ Samastad/ Ebr. 13. v. 14. Eñ lifum hier i sama Þæn=
ka sem Vegreysande Madur / sem flijter sier a Reisuñe so hañ komest
til Herbergis. Vier erum Gester og Framande / lijka sem aller vorer
Forfedur/ Vort Lijf a Jørduñe/ er lijka sem Skugge/ og þar er eing=
eñ Dvøl/ Vier gongum fliootlega / so sem fliwgum vier hier i fra /
Skundande fra einum Deige til añars / Tijd epter Tijd / til Tak=
markſens/ til Endañs/ til Daudañs og Grafarettar/ sem er þad sijd=
arsta Herberge vier hier i komum. Eñ þeir eru miked heppner og
Farsæler/ er giegna þvi Himneska Bode/ er Loth feck ad heyra/Flijt
þier og forda þier / Gen. 19. v. 22. Bwed ydur þier hliooted burt hied=
añ/ Mich. 2. v. 10. Þad er ecke Tijd ad tefia edur upphroopa
med Petre/ Hier er oss gott ad vera/ Matth. 17. v. 4. Þegar DRott=
eñ hefur sagt/ Rædstafa þijnu Hwse þvi þu skallt deya/ Esa. 38. v.
1. Vbvelium helldur ad Skunda til þess uppsetta Takmarks / lætum
oss hlaupa fyrer Þoleñmæde i þa Orustu sem oss er til skickud/ og lijta
til JEsum Trwarettar Uppbyriara og Fullkomnara/ Ebr. 12. v. 1. 2.
Fylgiande hønum epter/ þvi hañ er Vegureñ / Sañleikureñ og Lijf=
ed / Joh. 14. v. 6. Vier megnum ei / sem jæta meigum oss Onijta
Þioona/ Luc. 17. v. 10. Med Fliootleik vorra Krapta/ad na til þess
uppsetta Takmarks/ þvi þad er ecke komed under nockurs Mañs Vil=
ia edur Tilhlaupe/ helldur under Guds Myskunsemd/ Rom. 9. v. 16.
Vier kuñum ei helldur med vorum Goodverkum/Hnoss þess eilijfa Lijf=
sens forþiena/ þvi Guds Giof er eilijft Lijf i DRottne vorum JEsu
Christo / Rom. 6. v. 23. Og vier verdum añ Verdskulldunar Riett=
læter/ fyrer þa Endurlausn / sem orden er fyrer JEsum Christum/
hvørn Gud skickade til eins Nædarstools fyrer Trwna i hañs Bloode/
Rom. 3. v. 25. Samt byriar oss ad kieppast til Takmarksens med

 Astundan

Afiundan goodra Verka/ sem Postulenn vill oss hier/ med synu Dæme kient hafa. So sem pad nu skiede hia þeim i Grickland e/ad marg er sooktu til eins Takmarks so þeir Hnossenu nædu / hvert ollum po ei hlotnadest: Ænadhvort fyrer þeirra sialfra Odugleik ; edur þeir voru af ødrum hindrader : So Skunda og marger epter uppsettu Takmarke/ en pad hlotnast po ecke ollum/ þeir eru ad sonu kallader/ en ecke Utvallder. Þar eru marger sem þikiast a þessum Veige / eru og eirnenn i fyrsta Alite Gudleger/ hafa Inngeinged Skijrnarenar Sattmala / koma til Christelegrar Kyrkiu / heyra Guds Ord / medtaka Sacramentum Holldsens og Bloodsens Christi : En vegna þeirra margfalldra Synda og Illsku (so sem Forsoomun Guds Ords Epter breitingar/ asamt Ohlyðne vid Fodur og Moodur/ Ofervallded/ Nws-Fedur og Nws-Mædur/ med Hatre/ Reide/ Otukt/ Ohoofe/ Ligum/ Svikum/ þeir ed sier hafa Lygena giort ad Athvarfe / og Hrafnena Nlyfdar-Vernd/ Esa. 28. v. 15. Med ødrum skiemelegum Løstum) hindrader verda/ so þeir komast ei til þess rietta Takmarks: Um eina Stund trwa þeir/ hafande Yferlit Gudlegs Athæfis/ en þess Krapte neita þeir/ og falla so fra/ a Freystingar Tymanum / og lyda Skip-Brot Trwarennar/ Yfer hvorium rietteleaga upphroopast: Betra være þeim pad / ad þeir hefdu ecke þeckt Riettlætesens Gøtu / en pad þeir þeckte hana/ og umvende sier fra þvi heilaga Bodorde/ sem þeim er giefed/ 2. Pet. 2. v. 12.

Þeir skunda fra Christo/ sem sa unge Madur / er gieck hriggur fra honum/ þvi hann hafde miklar Eigur/ Matth. 19. v. 22. og til Veralldarennar sem Demas / er yfergaf Ste Pal / edur sem Saul Kongur / sem foor til Tøfra-Kvinnunar i Endor/1. Sam. 28. v. 8. Af þessu ædurtoldu er audsæt/ ad aller Menn Skunda ecke eins vel/ under hvorra Persoonu Philo so ad Orde kiemst : Vier høfum ecke funded pann rietta Veg og Lioos Riettlætesens / hefur ei skined fyrer oss/ og Sooleñ er oss ei upprunnenn/ Vier høfum æ geinged ranga Vegu og Skadsamlega/ og hofum ranad Villu-Stiguna/ en af Veige Drottens høfum vier ecke vitad/ Sap. 5. v. 6/ 7.

Paulus

Paulus seiger: Lated øngvan svipta ydur Mælteiknenu/ Col. 2. v. 18. Hier gietur Postulen so vel peirra sem hindrast siælfer/ sem peirra er adra hindra / alljka sem i Pistlenum til peirra i Tessalonica / peirra sem eru Lioossens og Dagsens Børn / so og peirra sem eru aþ Nootturste og Myrkrenu/ 1. Tess. 5. v. 5. Synande þat med ad sierhvør þessra / haþe sijna sierdeilis Gaungu edur Veg: Peir sem tilheyra Deigenum/ ganga og stunda i Lioosenu / ljka so sem peirra Gud er i Lioosenu: En peir sem heyra Noottusie til / ganga i Myrkrenu / og vita ei hvørt peir fara/ og alldrei eru Lioossens Børn so astundunarsøm ad Skunda a Sæluhimalpareftar Veige / ad Myrkursens Syner sieu ecke jaþn fliooter a Syndareftar Gøtu/ þvi þessa Heims Børn eru kiænare Sonum Lioossens i peirra Kynslood. Hvør han trwer/ sa flijr ecke/ seiger Esaias/ Es. 28. v. 16. Ja / hans Niarta helldur fast aþram a Dygdanna Hlaupe og er Hughraustur sem eitt Leon/ en Ogudlegur Madur flijr og eingen elltet han / seiger Salomon / Prov. 28. v. 1. Eitt þiootande Lauþ kan ad ellta þa Ogudrækni/ og þeir skulu flyia þat fyrer/ ljka sem eitt Sverd ellte þa/ og falla/ þo eingen ellte þa/ Lev. 26. v. 36. Samt læta þeir sier ecke anara Vyte til Varnadar verda: So sem sa eine fer undan/ so hleipur þat anar epter/ vidlijka sem Skiallds-Sveirn Jonathas epter hønum mille Hamrana Bozes og Sene / 1. Sam. 14. v. 13. Hvar eirn klifrar a Hondum og Footum/ þat fylger opt anar/ nu a Veige Cains/ edur Balaams/ kannskie Jeroboams/ Elskande meir Myrkred en Lioosed/ þviad peirra Verk eru Vond/ Joh. 3. v. 19. Hvør eirn horfer a sinn Veg/ hvør eirn peirra er Agiarn fyrer sig i sinne Stiett/ Esa. 56. v. 11. Allersaman eru þeir fraþallner og ganga Svikssamlega/ Jer. 6. v. 28. Hvørra Ending er Fyrerdæmingen/ eþ þeir ecke aþ øllu Niarta ydrast / Hagande sier epter þvi sem Guds Ande rædleggur fyrer. Mun Esaiæ: Lated aþ Jllu og læred Gott ad giøra. Sa hinn Ogudleige læte af sijnum Veige og Jllvirken af sinne Hugan og snwe sier til DROttens/ Esa. 55. v. 7. Hvad Syrach og fyrerseiger: Tef ei med þijna Jferboot/ þat til þu verdur Sinnkur/ Drag þu ecke undan Good

ur ad verda/ z bÿd ecke med Betrun þÿns Lÿfs allt til Daudans/ Syr.
18. v. 22. Spenn þu fyrer þinn Vagn i Tÿma/ og Skunda fliott/ mæ
ske ef þu tefur/ Porten verde apturlæst ádur enn Kvollded kiemur /
Hlaup medann Vegurenn er til reidu. Verum Brædur mÿner Hug-
hrauster / ef vier høfum sømu þanka sem David/ ad varna vorum
Footum vid øllum vondum Veige/ Ps. 119. v. 101. og undertøkum med
hønum i stadføstu Trwnadar Trauste/ i Krapte DRottens/ DRott-
ens/ þa geing eg fram/ Ps. 71. v. 16. þa giefur Gud oss Himneska
Filgiara/ sem leida oss Framm og til Baka/ so sem Raphael leidde hinn
Ingra Tobiam wr Efre Galilæa/ i Borg Rages i Meden/ a Fiall-
ed Ecbatana/ til Gabels/ og til sÿns Fødurs aptur Heilbrigdann/ Tob.
5. v. 9. Sæll er sa Madur sem nÿtur Vardveitslu Einglanna/ a øll-
um sÿnum Vegum/ Ps. 91. v. 11. so hann villest ecke af Vitskunnar
Veige/ Prov. 21. v. 16. enn giefur unerteked med Job: Hafe eg nock-
ud geinged i Hiegoomanum / eda hafe minn Footur flÿtt sier til Svik-
rædesins / so veige Mann mig a riettta Vog / og mun Gud formerkia
mitt Meinleise/ Job. 31. v. 5/ 6.

Einum christnum Manne byrtar riett ad framganga og Skunda /
epter þeirre Reglu er Gud gaf Abraham / Gack fyrer mier og vert
Algiordur: Þetta Dæme Abrahams kunnum vier ad framfæra / enn
þeinktum opt lÿted til/ eins og Gydingar ad giøra Abrahams Verk/
Joh. 8. v. 39. Mørgum er tamt ad tala umm Veigenn sem liggur til
Lÿfsens/ Enn þeir eru fæer sem a hønum ganga/ Matth. 7. v. 14.
Giætum vel og vandlega ad þvi er Postulenn seiger: Fared eige Viller
Vega / Gud lætur ecke ad sier hæda. Ganged sem Lioossens Børn/
Gal. 6. v. 7. þa Stund þier hafed Lioosed/ so ad Myrkurenn yferfalle
ydur ecke: Sa er geingur i Myrkrunum veit eige hvørt hann fer/ Joh.
12. v. 35.

O mÿner Elskulegustu/ Lætum oss kappkosta ætÿd ad frammganga
og Skunda/ a Veigenum DRottens Riettenda / þvi Veiger DRott-
ens eru riettter: Þeir Riettlætu ganga þar a/ Os. 14. v. 10. Footstig-
enn Riettlætra giører DRottenn beinann / Jfertrodslumennerner falla /
Esa.

Esa. 26. v. 7/ 8. sem liooft er af Reisu Pharaonis / þa hañ flytte sier epter Israels Lyd og fyrer foorst i þvi rauda Hafe/ Exo. 14. v. 28. Og þegar Senacherib Kongur i Assyria Dolmadest a moote DRottne/ þa sagde DRottenn: Jeg vil setia eirn Hryng i þynar Naser / og eitt Beisl i þiñ Muñ / og leida þig þañ sama Veg til Baka Heim aptur sem þu komst hyngad/ Es. 37. v. 29. A þvilykra Orellferdugra Iferkrodslu Veige Framskundade Acab og Ahasia hañs Sonur / er framfoor a Vegum Jeroboams Sonar Nebats/ 1. Reg. 21. v. 25. Fliootur var Doeg fordum ad hlyda Kongs Bode / ad snwast vid og drepa Kieñemeñ DRottens/ 1. Sam. 22. v. 18. Og so eru opt Veralldareñar Syner fliooter til ad Skunda og Illt ad giøra Guds Astvinum/ hvorra Dæme sierhvør Riett. christeñ ber ad hata og fordast/ eñ giæta þess er DRottenn seiger: Snerted ecke myna þa hina Smurdu/ og giøred mynum Prophetum eckert Mein/ Ps. 105. v. 15.

Alla Krapta Fliootleikans skulum vier brwka til þessa uppsetta Takmarks/ þvi hvert sem eg helldur kalla þad hiñ styrsta þessa Lyfs Punct/edur þad vissa z retta Takmark Saluhialpareñar/þa hliootum vier til þess eina ad skunda/so fliooft sem Job seiger: Myner Dagar eru skyndelegar burtflogner eñ Vindañ Vefarans / og eru so himfarner/ ad þar var eingeñ Vidstada/ Job. 7. v. 6. og vorer Dagar medañ þeir eñ þa vara/ eru sem eitt Hverhandar Breidd/ Ps. 39. v. 6. Ja / myner Dagar seiger Job/ eru fliootare eñ nockur Hlaupare/ Þeir eru i burtflwner/og hafa eckert Gott lifad: Lyka sem þad Oreñ burtflygur til Brada/ Job. 9. v. 26. Meñ kuña ecke byggia meir uppa þa eñ Draum og Skugga. Þegar David kom til Achimelech Kieñemans i Nobe/ þa hnickte honum vid og sagde til hañs/ þvi kiemur þu alleina/ so ad ecke er eirn Madur med þier/ þa afsakade David sig og sagde medal añars/ jeg took ei mitt Sverd edur mitt Vopn med mier/ þviad so bar Bradañ ad um̃ Kongs-Erende/ 1. Sam. 21. v. 1. So ma og seigiast um̃ Befalning Konungs allra Konga / þa hañ seiger einum far þa fer hañ / Matth. 8. v. 9. Komed aptur þier Mañaña Syner/ þa koma þeir : Vier eigum ad vera Reidubuner /

þvi/

Þvi/nær sem ad Kalled kiemur/ kauper sig einginn þrÿ(sagde Skallded.)
Þar fyrer er stoor Þorf a / ad vier sem rietter Ferda-Menn/ stæum umgyrdter um voorar Lendar/ med eitt logande Lioos/ lÿker þeim Monnum er bÿda epter sÿnum Lanardrottne/ hvønær hann mune aptur koma af Brullupum/ Luc. 12. v. 35. 36. Sæler eru þeir Þioonar/ hveria HErrann finnur vakande þa hann kiemur/ Vaked nu/ þvi þier vited ecke/ nær Herrann Hwssens kiemur / hvort hann kiemur ad Kvollde/ edur um Midnætte / edur þa Haned galar / edur ad Morgne / so ei kome hann skyndelega og finne ydur sofande / Hvad eg seige Ydur / þad seige eg øllum/ Vake þier / Marc. 13. v. 35. 36. 37. Til þess Rietta Saaluhiaalpareñar Takmarks ber oss og ad kieppast i giegnum allar Freistingar/ Hughraunster i Kvølenñe / enn glader i Voneñe / so sem ein Hetia sil ad hlaupa Veigenn/ Ps. 19. v. 6. Þvi vier høfum hier ecke blyfanlegann Samastad : til hvørs oss vÿsad verdur/ med somu Ordum sem Abraham heyra fieck / Gack wt af þÿnu Foostur-Lande/ og fraa þÿnu Frænd-Lide/ og wt af þÿns Fodurs-Hwse til þess Lands sem eg vil vÿsa þier/ Gen. 12. v. 1. Enn vier erum opt til þessa miog treig er ad Skunda til Takmarksens / enn fwser ad standa yfer þessu Jard nesKa / og nema þar Stadar eins sem Foolked er saa Amasa veltann i sÿnu Bloode a Veigenum/ 2. Sam. 20. v. 12. So um margt hvad i Heime þessum er riett sagt / þad David sagde til Husai Arachiter/ Ef þu fer med mier / þa verdur þu mier til Þÿngsla / 2. Sam. 15. v. 33. Jaa / sialfum sier eirn Byrdar-Þwnge sem Job um sig talar/ Cap. 7. v. 20. Vegna þess þeir vilia ecke skilia sig vid þetta sæfeinga enn sækia epter Takmarke eilÿfs Lÿfs / med meire Løngun enn Hiørturenn epter ferskum Vøtnum/ Innelegar af Elskuñe/ enn Phaltiel gieck epter Michol grætande allt ad Bahurim / 2. Sam. 3. v. 15. Enn hradara enn Asahel / sem var so skiootur a Fæte sem Hreinn Dÿr a Morkeñe/ 2. Sam. 2. v. 18. Oskande være Menn sæktu þar epter so kappsamlega / sem saa Læresveinn er JEsus elskade / undann Petre til Christi Grafar/ Joh. 20. v. 4. Med miklum Fagnade/ sem Kvinnurnar er hlupu a Paaskadagenn ad undervÿsa Christi Læresveinum hanns
Vpprisu/

Vpprisu/ Matth. 28. v. 8. Vpphroopande med David : O/ ad eg
hefde Vænge sem Dwfa/so eg mætte burt pliwga og med Mak vera/
Ps. 55. v. 7. Nuor eirn sem hvilkit kappkostar allt i fra Vag
dæme/ sa same hroosar sier seigiande : J DRottne hef eg mitt Styrk
leik/ Ps. 71. v. 16. Hvi hañ geingur fram i Guds Krapte/og Helld-
ur alla Hlute Skada ad vera hia þeirre Yfergnæfanlegre Kiñing
Christi/ Phil. 3. v. 8. Og þo so kome/ad þeir verde ad upphroopa/
þa Ara-Fiølldeñ a eykst/ Mijn Asynd er følnud af Hrygd/ og tekur
ad elldast/ þvi eg hefe Angist a alla Vegu / Ps. 6. v. 8. Þa Ende-
urnærer DRottens þa / og ender sitt Fyrerheit : Þo þu gænger i giegn-
um Elldeñ/ þa skal hañ ecke brenna þig/ og þo þu gænger i giegnum
Vatned/þa skal þad ecke dreckia þier/ Eg mun bera ydur allt til Elle
Daga/ og þangad til þier græer af Hærum verded/ Eg vil upphefe-
ia/ bera og frelsa/ Esa. 46. v. 2. Af hvilkre Huggun undertekur
Christeñ Sæla med Augustino/ Mille Handa mijns Endurlausnara
vil eg bæde Lifa og Deya : Og med David / Þo eg gange i myrkum
Dal og Daudañs Skugga / þa hrædest eg øngva Olucku / þvi þiñ
Vøndur og Stafur þau hugga mig/ Ps. 23. v. 4. Med Jacob/ Jeg
sleppe þier ecke fyrr eñ þu blessar mig/ Med Asaph/ Nær eg hefe ad
eins þig / þa hyrde eg eckert um Himen og Jørd / þo ad eirneñ mitt
Lijf og Sal vanmegnest/ þa ertu þo Gud alla Tijma mitt Hiartans
Traust og mitt Hlutskipte/ Ps. 73. v. 25. 26. Christur er mitt Lijf
Daudeñ er mier Avinningur. Eingeñ er Avinningur betre eñ med
Paulo ødlast þad Hnoss er framhelldur Himneskre Kallan Guds i
Christo JEsu. Þegar Endereñ er goodur/þa er allt gott. Þeg
ar Kvølld var komed / sagde Herrañ Vijngardsens til sijns Rads-
mañs/ Kalla þu Verk-Meñena og gialld þeim Verdkauped. Eck-
ert Verdkaup er betra/ eñ þad Hnoss sem framhelldur Himneskre Kall
an. Þaug Siø Ar sem Jacob þioonade fyrer Rachel / fanst hon-
um ei meir eñ eirn Dagur/ vegna þeirrar Elsku er hañ hafde til hen
ar : Alla sijna Erfidis-Daga reiknar eirn Christeñ Madur fyrer
lijteñ Tijma / fæe hañ ad niota þessa Hnossens. Þad var Eitt

K Merke

Merke til þess ad Pharao Konge þocknadest vel vid Joseph/ þegar han took Hrijng af sine Hende/ og gaf han Joseph a hans Hond/ og klædde han med hvijtum Silke-Klædum / og heingde eina Gull-Kiedlu um hans Hals / Gen. 41. En svo miklu ædra Velþocknunar Merke vors Guds er þad / ad han an sijnum Þioonum þessa Hnossens / sem han er meire og Mættugre/ en Pharao Kongur var. Drottningen af Sudre prijsade þa Þioona Salomonis sæla ad vera/ er stoodu frame fyrer honum/ 1. Reg. 10. Med øllum meira Riette meiga þeir Sæler prijsast er þioona so/ þeir þetta Hnoss hreppe/ þviad sia/ Hier er meire en Salomon/ er giefur sijnum Þioonum Lijfsens Coronu/ um hveria Paulus er fullviss / þar han hefur Skundad til þess uppsetta Takmarks og epter þessu Hnosse / seigiande : Eg hefe Gooda Barættu barest/ Jeg hefe Hlauped fullkomnad/ Jeg hefe Trwne hallded/ Nu hiedan i fra er mier Afsijdisløgd Corona Riettlætesens/ sem ad DRottenn hin Riettlaate Doomare mun mier a þeim Deige giefa / en þo ei alleinasta mier/ helldur jafnvel øllum þeim sem hans Tilkomu elska/ 2. Tim. 4. v. 7. 8. Þetta er þad Verdkaup Guds Barna / sem nooglegt er a Himnum : Þetta er sa Fiesioodur a Himnum/ sem hvørke kan Mølur nie Rid ad granda / og Þioofar fa ei epter grafed : Þetta er Føgnudur vors Herra : Þetta er sw dijrmæta Perlan / sem eirn keypte fyrer Aleigu sijna : Þetta er sa hulde Fiesioodurenn i Akrenum/ fyrer hvørn eirn selde allt þad han ætte : Þetta er eirn Oskatterande Peningur / sem sialfur Endurlausnaren mun wtbijta sijnum Akurykiu og Vijngards-Mønnum (sem farsællega hafa wtendad sitt Erfide/ hvørt helldur þad hefur langa edur stutta Stund vared) a þeim Sigurvinningar-Deige/ þa þeir a einum Elldlegum Himneskum Eliæ Vagne/ langtum prijdelegar Innreisa / til þeirra eilijfu Hæmsæta / En þad hafe i nockurs Mans Hug edur Hiarta niderstiged/ so han kune þad ad wtskijra/ þar þeir hafa hier i Tijmanum epter þessu Hnosse Riettelega Skundad / Er framhelldur Himneskre Kallan Guds i Christo JEsu.

O hvad

O hvad Aſkeleg er þeſſe Kollun/ þar DRotten hefur oſſ himſþe-lega giørt og kallad oſſ med heilagre Kallan/ ecke epter vorum Verk-um / helldur epter ſiñe Fyrerhyggiu og Naad / Hvør oſſ er giefeñ i Chriſto JEſu fyrer Veralldareñar Tÿma/ 2. Tim. 1. v. 9. Og nu bÿdur hañ øllum Møñum i øllum Endemørkum Jardareñar ad giøra Yferboot/ Act. 17. v. 3. Fyrer Ordſins Predikun og ſÿna Þienara/ ſem St. Paall avÿſſar / ſeigiande : So erum vier nu Sendebodar i Chriſti Stad/ þvi Gud aamiñer fyrer oſſ / 2. Cor. 5. v. 20. HErr-ans Þienarar hafa oſſ kallad / og ſiaalfur Chriſtur til Evangelÿ Naadar/ Þvi ſo ſtendur Eſa. 55. Cap. Nu vel/ Aller þier ſm̃ þyrſter er ud koned hÿngad til Vatnsſens/ Item ꝥ Muñ Chriſts / Matth. 11. Cap. Komed til mÿn aller þier ſem Erfid og Þwnga erud þiader / Eg vil Endurnæra ydur/ Jaa / Sa Himneſke Brwdgumeñ kallar og aavarpar ſiaalfur ſÿna Brwde / Þad er ſierhvørta Chriſtens Mañs Saal/ hvørrĕ hañ hefur ſig Trwlofad i Naad / Myſkunſeme/ Riett-læte og Doome/ Hoſ. 2. Seigiande : Statt upp mÿn Kiæraſta/ mÿn hin Dægelega og kom hÿngad / Kom mÿn Brwdur af Libanon/ gack hier iñ/ Stÿg hÿngad af Amana Hædum / Cant. 2. Þetta er ſw Himneſka Kolluneñ til Lambſens Brwdkaups (Komed Bleſſader mÿ-ns Fødurs / og eigneſt þad Rÿke ſem ydur er fyrerbwed fraa Upphafe Veralldar) til hvørs þeir Endurkeyptu DRottens munu af Zion koma med Fagnadar Kiæte / Eilÿf Glede mun verda yfer þeirra Høfdum/ Glede og Fegnud munu þeir høndla.

Og þeſſrar Dÿrdarfullu Gledeñar nÿtur nu vor Sæle Og Saal-uge HERRA / Þvi hañ hefur Hlauped Fullkomnad / og nÿtur þeſſara Orda JESU Chriſti : Eya Þu Goode Og TRV-LYNDE ÞJOON / Þu Varſt Trwr J Litlu / Eg Vil Setta Þig Yfer Mÿked / Gack Jñ J Þÿns HErra FOGNVD. Nu lifer hañ hiaa Lambſens Stool / Lioomar æfÿd ſem ſkiæra Sool. Nu ſkodar hañs Saal med øllum Utvølldum Himnarÿkis Dÿrd og Prÿde/ Jaa/ Sialfañ Gud Auglite til Auglitis/ Sittande til Bords med Abraham Iſaach og Jacob/ Skrÿddum hvÿtum Skrwda/ med

 Paalma-

Psalmavidt Nondum / Hvar hañ fær ad Eta af Lijfs•Trienu/ þad midt i Guds Paradys er / Og Dryckiadur vera af Vellystingu / Þvi Lambed midt a Stoolnum leidet hañ til Lifande Vatns•Brunna / So hañ fylger Lambenu epter hvørt þad geingur•

Einum Gude sie Æra.

Egregio,

Egregio, Oda, Viro, nulli virtute Secundo,
ΕΥΘΑΝΑΣΙΑ cui contigit absq; nece.

Epicedion in Funus, Nobilis, Genere & Genio præsignis, nec non Iurisperitisſimi, ut & Conſultisſimi Viri Senioris & grandævi Octogenarii X Annos ad Octoaginta nati.

Dn. SIGURDI BIØRNONII.

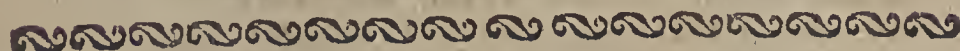
Orientalis ac Auſtralis Islandiæ Nomophilacis dignisſimi, meritisſimiqve, Onomaſtico redditum per P. S S. qvondam annos circiter triginta Huius confesſionarium.

SUnt ſua panareto, Nato Biørnone Sigurdo,
Attribuenda, piis meritis pro, encomia digna,
Legum qvi cuſtos, Vir conſultisſimus atqvè,
Unus erat, Patriæ Fulcrum Iurisq; columna,
Grande decusq; Soli natalis, ſyderis inſtar,
Egregiè excellens, claris virtutibus amplus.
Haud ego ficta cano, vero ſed conſona necto:
E medio qvoniam ſublatus jam mihi fertur.
Rem mihi præſumo ſcribendi carminis indè,
Rarus Apollo licet mihi ſit qvoq; Muſa noverca,
Attamèn ut deſint vires, eſt prompta voluntas:
Littera ſcripta manet pereunt Chartis ſine verba,
Ocius ergo meæ properate in metra camænæ:
Gratia habenda Deo, danti ſua dona Sigurdo,
Magnum tum nomen, qvum magni nominis omen,
Arva ſuper grandem provexit ad ætherna tandem,
Divinis manibus tutus manet ille tegendus.
Utilitas mortis melioris ſpes bona ſortis,
Rite triumphanti, veſtro, pia pignora Patri,
Evge, adeò lætò transmittite jubila vultu,
Nàm Genitoris habet pondus nunc ΕΥΘΑΝΑΣΙΑ

 Semper

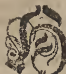
Semper virtutes meditando imitando paternas :
Immemor illarum neqveo fore vivere faſtum /
Gratia pro multis benefactis eſt mihi habenda ,
Ut fiat meritis ſua talio, carmina reddo ,
Reddere qvod neqveo, Deus optime redito, poſco ,
Dans meliora Patriq; ſuæ bona poſteritati :
Uxorem Viduam, Matronam laude politem
Reſpice Rex Regum, ſolitâ bonitate paterna ,
Blanditer appellans, recreando pectus anhelans.
Illius & gemitus ne neglige percipè prorſus ,
Organa lætitiæq; adhibe ſolamine plena ,
Rebus in adverſis ſuccurrens ejus amicis ,
Nunc, qvia lethifero poſuerunt membra grabato
Scilicet egregii complures Matris amici.
Sed modus eſt lacrymis ſemper ponendus acerbis ,
Omnibus eſt nobis moriendum , exceptiò nulla
Nomen habet , ſpes eſto tamen , qvia plus datur ultra.

Sunt a Svenonio proprio de nomine Paulo
Scripta favoris , amoris, honoris, & officii ergo.

Nockur Vers til ſkylldugrar Ærumiñingar
Epter
Edla/ Miøgvelvyſſañ og Gudhræddañ HERRA/
Hr. Sigurd Biørns Son/
Lofsverdañ Løgmañ Suñañ og Auſtañ a Islande/

Af þeim ſamſett / er var Hañs Herradooms
Og vill þiñaſt Hañs Dygd. Edla Huſtruar
Sem Þienuſtuſkylldugaſte
So Audmiukaſte / Allo
Goods Arnande Sonur.

ERRA / Gud vor er Hiælpar-Mwr / Hrygdar-Tijder þa reynum / Hañ frelſar Sorgum øllum wr / Og Andar lijka Meinum / Dviſſ er øllum ein ſw Stund / A hvørre mæta Daudans Fund / Hañ þo hlijþer ei neinum.

Sañlega vijſt eg ſeigia ma / Sw er Konſt ein hin mæſta / Þrijſud og meteñ Moñum hia / Med øllu Hiartad feſta / A heiløgum DRottne Himnarañs / Og haga Lijþe ſo til ſañs / Ad audneſt Stund Andlaats beſta.

J Øllum Stødum ætijd fæſt / Erþides-Kaup eg heyre / Aþ Gud-hrædſluñe einka stærſt/ Avaxtar-Not þo meire/ Ritningeñ Dæmeñ reiknar fram̄ / Vm̄ Riettlætañ Job og Joſiam / Ezechiam og eñ þleire.

G Vdhræddum Simeon Glede-Stund/ Gaþſt þegar Heim vid ſkylde/ Hañ beid ædur med blijdre Lund/ Bleſſadañ Chriſt ſia villde/ HERRA SJGVRDVR Heime i / Haþde Lyſt ſijna meſt aþ þvi / Madur i meira Gyllde.

VMM hañ þad jæfnum aller vier / Er Sañleik kuñum ræda / Reykelſes Opþur riett fyrer / Rædandañ hædſtu Giæda / Tenderade hañ med trwrre Lund/ Tilfakande um̄ Morgun-Stund/ Fader/ Barn/ heyrde/ Næda.

REiknade Tijma Daniel dijr/ DRotteñ beſt ækallande/ Þrijſvar a Deige: Þar til hijr/ ÞESSE HERRA ſig vande / Sio ſiñum a Deige ſaung Loþ hætt/ So ei þagnade fram̄ a Nætt/ Fæer hañs Lijkar i Lande.

DAvid ſloo Hørpu helldſt med Gæt / Til Heidurs Gude Ædſtum / Aſaph hiellt Tooneñ og med Mæt/ Eins med Loþgiørd þo stærſtu/ Saung SÆLE HERRA HErranum Chriſt/ Hlioomþagurt Loþ/ Eñ Glede-Viſt / Gieþſt nu i Himne hædſtum.

VNun var ſtoor a allañ Veg/ Aþ hønum jaþnañ læra / Viſſku og Løgeñ Verallдleg/ Villde alla Lagþæra/ Allar hañs Dygder upp i Señ/

i Sess/ Ecke teljast/ þo villdu Mess/ Honum ber Hroos og Æra.

KEttendum fylgde Rausnar stoor / Rett vel eþnande Frideñ / Og dygd aþmæde/ alltijd foor / Aþraññ med Heidurs-Sideñ / Ollum vel giørde uñ Island/ Orlætes sem til næde Stand/ Harma Meñ hañ þvi Lideñ.

BOrn Guds vite eg seige Satt / Sæ var Loþs verdur HERRA/ Elsku vid Gud og Ord hañs hatt/ Ætijd hatade hid Verra/ Sige ut goodañ i Sooknum vañ / So villde JEsus hugga HANN / Og Þolgiædes Tær þerra.

JNdælast Hnossed er nu Hañs / Orded i Dijrdar-Lioома / Fyrer Stool Lambsens Fagnadar-Dans/ Fegurstañ lætur hlioома/ Eing eñ Tunga wisseiger hier / Agiætt hvørsu þar vera er / J Sælu ei-lijþs Sooma.

ÞEssum þeim sem ad epter HANN / Elskuñar-Tærum græta / Sañlega JEsus seigia kañ / Sicæd / Eg (ydur) sæta / Med HONUM verdur Visteñ vys / Og Vegsemd noog i Paradys / Sorg þvi semted med Mæta.

REyna sæ þetta Rædvander/ Riett sem Hañs Dygder læra/ Em-bættes hvørs sem eru hier / Og Ast-Meñ haþa kiæra / Undañ-komna i Eingla Lid / Aptur sia þeir i Himna-Frid / J Skarte Brwdkaups skiæra.

MAkvæmust Hiælp þijn DRotteñ dijr / Dag og Nætt gledie Sine/ Vel-Edla HUSTRUR Von so hijr/ Verde i Vmñoon þine/ Alltijd nær Sorgeñ ad vill slæ / Adstod velteft og Huggun þa / Hvert sem er Vte eda Jñe.

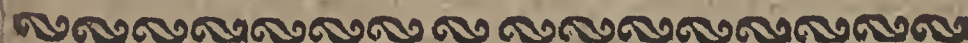
SAAL Heñar vake i stælþum þier / Sveþns þo Lijkameñ niooте / Allt hvad Naudsynlegt eirneñ er / Aþ þier til Heñar þliooте/ Leid-eñ so Blessud Lijþs uñ Skeid/ Leyst wr Mædu og allre Neyd/ Arþ Himnarijkes hliooте.

SAma og hreppe Hoþdings-Ætt/ Heidre med Ævarande / Vafned Mootlætes verde sætt/ Og vaxe i besta Stande/ Barneñ/ Kvinur og Barna-Born / Veþolud sieu JEsu Vørn / Jlli þeim alldrei neitt grande.

O

O DRottēn sendtu Anda þiñ/ Astbundnum þeirra øllum/ Hughraust er so i hvørt eitt Siñ / Hiálpest frá Slisa-Føllum / Þeir fyrer Lucku/ Lán og Hag/ Lofe þig bæde Nátt og Dag / Hvellum med ur Hlioom-Biøllum.

NA Aduge JEsu/ Hiálp og Hlijf/ Heled þa adslær kallda/ Ovinarens burt Illsku drijf / Einum þier lát oss halda/ So heppnest oss sá Heidur klár / Himneskt þa sáum Jubil Ar/ Þitt Prijs þar ad margfallda / AMEN.

Piisſimis Manibus
Nobilisſimi, Amplisſimi & Clarisſimi DOMINI,
Dn. SIGURDI BIØRNONII.
Auſtralis Orientalisqve Islandiæ per annos ferè Qvadraginta ſex,
~~Præſulis~~ meritisſimi
PATRIÆ PATRONI,
Qvoudam Vigilatisſimi
Iam vero Deſideratisſimi
Anno à Nato Salvatore M.DCC.XXIII. hora III. poſt meridiem diei III.
menſis qvi September eſt, annis peractis LXXX. felicisſimè Denati,
Mecænatis ſui & Promotoris
Æternum venerandi.
In longe debitisſimam honoris, reverentiæ & Submisſionis memoriam, non ſine Lacrymis poſuit, qvi vidit,
Hunc Bene Seductum.

O Deus omnipotens, gemitus nunc ſuſcipe noſtros,
Qvæ facienda nobis?
O Deus omnipotens, à te nos jam gemibundi
Conſilium petimus.
O Deus omnipotens, Tua nos jam protegat umbra,
O Deus omnipotens,

L

Magne

Magnæ claris erat, cladem magnam attulit usq;
Mors in, opina nobis.
Ad te confugimus tremuli qvia mortis iniqva
Opera proveniunt :
Tristitiam apportat Dominum videre SIGURDUM
Occubuisse hodie.
O, plange innumeris Islandia planctibus, inqvam,
Plangite posteritas :
Plangat inops, plangant Viduæ, nunc plangite tandem
Qvisqvis ad huc poteris.
Plangite nunc Evrus Zephyrusq; Aqviloqve Nothusqve
Nomophylax obiit.
Nomophylax obiit, cui nomen & omen in orbe,
Restat hyperboreo.
Vix erat exemplum patriæ venerabile cunctæ,
Qvis recitare potest.
Qve fuit humilitas, probitas, Zelusqve, fidesqve
Præsulis eximii ?
Illius pietas toto cantabitur orbe
Funere destituto,
Ante oculos habuit semper Dominum Arbiter æqvus,
Iustitiam ille colens
Distinxisse sciit, qvod erat nitidumve nigrumve
Post huma fama vivit.
Ille Deo vexit, cælis qvoqve vivit in altis,
Æthere candidior.
Surreptum terris, post hac videre non est fas,
Plangite jam merito.
Plangite nunc omnes subito qvi flere potestis
Plangite Pierides.
Deflendus casus talis: Tu plange Ioannes
Plange Patroni obitum.

Nobil

Nobilis occubuit Dominus Pater, O Pater unqvam
Te tamen aſpiciam :
O, ſi mox cælis vivum ſpectare liceret
Te, Venerande Pater.
O Venerande Pater, qvam maximè ſolicitatus
Te ſitit usq; animus.
Jam decus occubuit, decus irreparabile noſtri,
non tamen occubuit.
Reſtauratus enim, manet in Cælo ipſe SIGURDUS
Splendet inocciduus.
Mitte igitur fletum, qvæſo : MATRONA ſuperſtes,
Deſine flere, precor,
In Regno Cæli invenies fulgente Maritum,
Deſine flere igitur.
Nobilis ô proles Venerandi NOmophylacis,
Sollicitos gemitus
Mittite, nam veſter Regno, ſuper æthera vectus,
Ipſe PATER potitur.
Mittamus planctum pariter, lacrymæ qve reſiſtant,
Nos alat optima ſpes.
Talis, qvalem ingresſus erat Pater ille SIGURDUS
Vita colenda manet.

Þeirrar Epterlatnu T V R T I L D V S V/

Tijſtande Harmaklögun

Vegna Hennar Adſkilnadar fra MAKA ſijnū hier a Jordunne/ Eñ

Triumph

Vegna Gledelegs Samfundar á Himnum / Uppbyriud i ANGIST/ Eñ Endud i GLEDE.

Melodia. Rerum certa Salus, etc.

Æ! hvad heyre eg hier? Hvort er Daudens so nær? Hvad gierde þan ap sier? Hvør hier vid orkad fær? Hvort er Æpen wtend ud? Æ/ þu Daude/ Hvad hart þu slær.

Æ / Gud min Giæskuhýr / Giep þu mier Hiartad gladt / Harmur min Huga lýr / Herme eg þetta satt / Hvad skal þýn Ambatt auma / Annad en til þýn hroopa hradt?

Æ / HErra hiælpa mier/ Hiartad ap Sorg er þreytt/ Æ/ HErra hrada þier/ Huggar mig ecke neitt / Vlan þu Gud min Goode / Græd þad Saar þu mier hepur veitt.

O Þu Dygdanna Dæd / Dauden þig took fræ mier / Eg hapde eingen Ræd/ ad hiælpa i neinu þier/ Hvad skal Mannlegur Mætt ur / Megne Daudans ad hamla hier?

Æ / Hiartans Heillen mýn / Huxa eg umm þad mest / Hvad dævæn Dygden þýn / Driwgum sig sýnde best / J ockar Egta-Stande/ Hvar ertu nu? þu hvørge sierst.

ÞJJn Ast og Vnun stoor/ Er nu horpen fræ mier/ Æ hvad aum lega foor / Ad eg vard sleppa þier. Hvar skal eg Huggun pinna? Hvørge i Verølldu vondre hier.

HJælpa þu min Gud mier / Min Hugur kvelst ap Swt / Þa eg umm huxa hier / Hardspeckitan Daudans-Knwt / Líkna mier liwpe HErra/ Leid mig wr Eymdum øllum wt.

HVad skal eg harma meir? Hvad batar þad min Hag? Sæ sem i DRottne deyr / Daudans ei reyner Slag / Holld hans sælega sepur / Enn Vpprýs Dýrdlegt a Dooma-Dag.

DRottenn þig krýner kiær / Coronu Dýrdar med / Þoott ad siert þu mier piær/ Þa ber eg Roosamt Gied/ Ad eg mun epter koma/ Og med þier hallda Heimkinned.

TAked þoi Lýked lioost / Legged i Holldar-Stad / Ei gierer þad mier þioost / Þoott ad eg horpe a þad / Guds Vilia er gott ad laka / Þetta er ap hønum ælyktad.

EJ mun han allan Tijd/ Jnnelukkut i Molld/ Stund kiemur sw umm Sijd/ ad sie eg hans Dýrdlegt Holld / Vpprýsa lioost og liooma/ A lipande Manna fagre Folld.

Hon-

HÖnum eg heilsa þar / Nafn minn og fagna mier/ Næst Sanctus, Hosanna; Heyra þa munu þier/ Umm eilyfar Allder Allda/ Alldrei Fognudur þesse þver.

LOfad sie/ DROttens dyr/ Dasamlegt Nafned þitt/ Ad heimleidd ur med Lofstyr / Lifst Egta-Hiartad mitt / DROttenn / þier sie Lof swnged / Sællega er nu Sorgenn kvitt.

AMEN/ Þier Æra/ Dyrd / Og eilyf Lofgiord med / Af ollum Æ sie skyrd/ Ad þu mitt gladdet Gied/ Leid oss O Lyfsens HErra/ J Lifande Manna Samsæted.

Þad Tymanlega Lyf/ fyrer þann Stundlega Dauda / afmæd med einum sætum Svefn Blund. Sa Eilyfe Daude uppsvelgdur i Eilyfa Triumpherande Sigurvinning.

Og ein Harma-Klogun hinnar Nordustu Zion a Jordunne :

Enn eirn Gledelegr Fagnadar Saungur þeirrar Sigre-Hroosande Zi-on a HImnum / Yfer þeim Sorglegu/ þo Gledelegu Umskiptum / Sem Teirn af þeim Hroos-Verdu Koppum Christi giørde/ Þa Hann afkladdest þvi Forgeingelega / en Jskryddest þvi Oforgeingelega / Hvarf hiedann fra oss Aumum wr Volædenu / Enn var upphafenn i Triumpherande Vegsemd Einglanna og Sælnanna i Dyrdenne.

Yfervegad Þegar

Hanns Kongl: Majest: Til Danmerkur og Norvegs / etc. etc. etc. Velbetrwade Logmann Sunnan og Austann a Islande/ Sa Edla/ Hæ-Vijse/ Miog-Gudhrædde og Loflege HERRA/

Hr. Sigurdur Biørns Son/

Offrade synu Dyrdlegu Sæl Himnenum : Sinn Neidursverda Lyk-kama Jordunne : Og Hanns i Æru Bloomstrande Pryssverduga Ogleimande Minning Heimenum.

Melodia. Um Daudann gief þu DROTTenn mier.

HERRA Gud mijna Harma-Raust / Heyre þitt Nadar-Eyra/ J þier einum er allt mitt Traust/ Athvarf eg hef ei meira/ Þijnum Footum þvi fell nu ad/ Fliootande i Tarum græt eg þad/ Sem mæ med Hormum hefra.

SIa hvorſu Daudenn ſvipter frä/ Sialfs þyns Vlvolldu Lydum/ Riettlæta Frooma fyrrer ſä/ Fiøre a þeſſum Tydum / Heilögum þynnum fæcka fer/ Fiolga þeir Vondu / Æ þvi vert / Med Synd og Sorga-Nrydum.

INNſett hafde þyn Aſt og Raad/ Eirn Mann med Dygda-Mæle/ A þetta kallda Iſa-Land / Yfervallds klædde Sæte / Riettenum ſkoorna riede ſä / Ranglæted wt rak mier i frä / Framfylgde Frid / Riettlæte.

GVds Mann Lofflegur glæddur Trygd/ Gøfugur Stoor-Høfdinge/ Løgmanns Nafn bar med Dæd og Dygd/ Dyr Minning hanns þvi klynge / Sy-jafnan vel med Sooma-Krans / SIGVRDVR BIORNS-SON/ Islands/ Forſvar og Frids Foringe.

VR þeſſum Tára og Eymda-Dal / I eilyf Sælu-Giæde / Nu er hafenn/ Og Himna Sal/ Hiedann frä Neyd/ Volæde/ Hanns Ond þvi ſkyn i Himna-Borg / Hier velkeſt eg i Raun og Sorg / Vm-krynngd af Eymdar-Flæde.

RIettlætes hullde Doomur dyr/ DRottens (eg man þad ſanna/) Er undarlegur enn ecke ſkyr/ I Augſyn fleſtra Manna/ Avoxtar gooda Eikenn deyr/ Enn ſw vonda bloomgaſt þvi meir / Med Eplum O-dygdanna.

DYrmætt velſignad Dygda-Trie/ DRottens i Alldenngarde/ Sygd fyrer Daudanns ſem nu hnie/ Sætann Avoxt ei ſparde/ Af ſier ad giefa a ymſann Hatt/ Islands Lydur þad jæta matt / Vitſku-Fie þar til varde.

VT af þeſſ Blodum uxu fryt / Agiæt Bloomſtur Mann-Dygda/ Riettvyſenn/ Lytelæted blydt/ Liek þar vid Kiærleik Trygda/ Hæg-læt Vandlæting Naturs fry / Hiälpenn Fátækra Raunum i / Og Aſtenn Ærn Dygda.

ROot til alls Goods þad Allden ædſt/ Er vyſt Gudhrædſlann ſkyra/ A Topp þeſſ Trieſens hafde hædſt/ Ha-Sæted valed dyra/ Vt-breidande ſinn Ilm og Sapt/ Allskyns Goodſemda þægann Krapt/ Med Elſku-Frid Dryra.

Blod

VLeod sÿn utþande og Bloomstur fÿn/ Vm̄ Bygder Islands vÿda/ Gafst af þeim mørgum Glede-Vÿn/ Good Boot i Raun og Koÿda/ Rangløted Hefnder Rieitar hlaut/ Riettvÿset Fridar Saklerks naut/ Ed̄ Illverk Vm̄bun strÿda.

ILLskan Ranglæta og Ofund lioot/ Ei þollde slÿkt ad lÿda/ Vpp reÿste Strÿd med Ognum flioot/ Af villde Tried þvi snÿda/ Kraptar-Hond DRottens kom þa bræd/ Christs Vÿngards Eyk þieck Sigre næd/ Med Æru og Frægd miøg frÿda.

ÞAd mÿn harmar þvi ad eg sie/ Eyk þa følnada liggia/ Ed̄ aptur bloomgast øfur Trie/ Sem opt Guds Vÿngard hryggia/ Med Sapt Vill-heria swere nu/ O Sions Kongur hiælpa þu/ Frid mid̄ og Forsvar byggia.

RAnglætu Trien med tom̄ Vÿnber/ Sem ramad̄ Avøxt sÿna/ Vm̄ skier þu Vÿngards-Herrad̄ hier / So hindre ei Plantan þÿna / Bloomstrande Bæna Vÿn-Vid þid̄ / Vøkve Lÿfs-Eyked̄ JEsus mid̄/ Hans Daude og heiløg Þÿna.

NA Adar og Fridar Fætur þÿn/ Fløt ligg eg vid grætande / A þig mæne nu Augum mÿn / Vpplÿse mig þid̄ Ande / Læt Himen-Næda Himneskt þitt/ Hiælpræde døggva Sæded mitt/ So Illgres einged̄ grande.

SEnd Fridar-Ræd og Vÿsdooms Val/ Veglegum Dygda-Greinum/ Af þessu Trie i Eymdar-Dal / Vxu med Blooma hreinum/ Avøxt sætastañ iñe þier / Vpprede grænar vel hiæ mier / Sem Eyk med Ar-Straum einum.

SIons þa goodu og grænu Roos / Græls-Bwning er sig vefur / Hvørrar Gladværdar Glede og Lioos / Gud hier þu sloked hefur/ Þÿn Magtar Vængia Hlÿfd og Hond / Heñar um̄fadme Lÿf og Ond/ A medad̄ mier hiæ tefur.

O Formÿrkvud um̄ Æfe sie / Og alldrei nidur reñe / Heñar Lucku, Sool/ Fridur/ Fre/ Farsælldar-Nægd um̄speñe/ Roos þessa medad̄ Heims vid Hag / Hun dvelst / Ed̄ epter Lÿfsens-Dag / Lioos eilÿft lÿse heñe.

NAfn þitt SIGURDUR BIÖRNS-SON ber / Bloom-lega Miñing sæta / Nordasta Sion hefur hier / Hana iñsett so mæta / J Cedrus Vid med Sooma-Krans / Siæ med Järn-Stÿl a Biørgeñ Lands / Sem alldrei upp mæ ræta.

Melodia, Princeps Stelliferis etc.

Hlitur mÿn Sælar Sioon / Sal Himna Veglegañ / Hvar Himnesk Hyrd med Toon / Hefur Saung Dÿrdlegañ / Af ædsta Føgnud Frÿd / Fagnande þiñe Ønd / O Christi Kiempañ blÿd / Komnre a Himna-Lønd.

ØLL Glede orfast þvi / Einglaña Korar med / Sælunum Sælu i / Sion fær þañeñ tied / O ver velkomeñ hier / Veglega Hetiañ good / Sem Satan sigrader / Sætt fyrer Lambsens Blood.

GLadværdar Glede-Vÿn / Guds Paradysar-Bloom / Hædst Vegsemd Himna fÿn / Med heilogum Dÿrdar-Room / Þig nu uñ-skÿna skal / Skiæraste Brwdgumeñ / JEsus i Sælu-Sal / Seiger og velkomeñ.

MJn Brwdur blÿd og mæt / Blessud mÿns Fødurs-Roos / Hier komeñ signud sæt / Siæ nu hañs Dÿrdar-Lioos / Og Rÿke þad er þrætt / Þeinkter i Heime æ / Þier tilreidt Heidurs Hætt / Heimsens Upphafe fræ.

AF þvi þÿn Asteñ fÿn / Jñeleg hiellt vid mig / J Hørmung / Hrygd og Þÿn / A hættum Myrkra-Stig / Og Nafn mitt þeckter þu / Þoleñmood strÿdder hrein / Coronu medtak nu / Mÿna og Pælma-Grein.

NU skalltu skrÿdast hier / Skrwdanum hofsta mÿn / Øll Tær eg þerra af þier / Þÿdt skeinke Glede-Vÿn / Eilÿfa Fridar-Frægd / Fadma þitt Hofud skal / Endalaus Æru-Nægd / Fyrer utañ Mælers-Tal.

NÆr Doomsens Dagur hær / Dÿr brunar fram uñ Sÿd / Lÿkameñ Liooma klær / Leidest þa til þÿn frÿd / Sætt so sameinest þid /
Sooma

Sooma heilögum i / Enn i eilijfum Frid / Alldrei skiliest ur þvi.

Zion med fœtre Raust / Svarar og Eingla-Her / Ædst Vegsemd Endalaust / Eilijf skal sungenn þier / O Kongur Konga haar / Christe JESU vor Sool / Vonn Oendanleg Ar / Og ædst Himnanna Hiool.

Og hædst Haleluia / Heilagre Þrenning sie / Söngest med Gloria / Gud sa allra Stærste / Allt þad sem Andardrætt / Æsker / Vegsame hann / A Jördu Himne hatt / Hvad eitt er nefnast kann.

Alla ei mæla mä / Munnur þa Dyrdar-Raustn / Er Sala þyrkest sia / Vid Sælar fagra Laustn / Hosanna klijnger hædst / Himnesrum Konge þeim / Sem þyrer Opprod ædst / Yferviinn þennann Heim.

Af Ædsta Yndis-Frid / Einglar og Salna Krans / Gledst hier veglega vid / Veriande fagrann Dans / Þar segest / þesse er Sa / Þrauta-Straum giegnum Ood / Möttul sinn þvode þa / Þann fagde Lambsens Blood.

J Framme fyrer hier / Frijdasta Lambsens Stool / Eilijflega lifer / Liomande so sem Sool / Og hungra alldrei kann / Ei þyrsta helldur mä / Lamb Guds frijdt foder hann / Fögrum Vatns-Straumum a.

Lofsing O Zion greidt / Sia Daude hvar er þinn / Broddur og Heled heitt / Hvör var nu Sigurenn / Trass Diöfle / Dauda og Pijn / DRottenn þig losa skal / Er sigur Saudns um þijn / Sender i Myrkra-Dal.

Medtak þa Signud Sal / Sælu i Paradys / Mitt Hiarta / Hugur / Mal / Hlær gladt af þijnum Prijs / Unnande af Astum þier / Arunnar Himna Rans / Friso med Eingla Her / Eilijflegt TRIUMPHANS.

Ofanſkrifud Ordenn ſtioo / Eg bid vyrde Höfdings-Menn / Og Viliann fyrer Verked þo / Vel upptakeſt Meiningenn.

Munnur og Tunga mijn ei fær / Minſt ſem byrjar Höfdingians / Kann eg eike ad komaſt nær / Ad kveda vel um Utför hans.

Vijſdooms-Skallden Vitſku ~~þa~~ har / Er vernda Lykel Mälſkunnar / Þeim mun koma þad i fraa / Sem þeſſar Lijnur avantar.

Riettdæmendur vyrde vel / I Vegleidande Yfirſioon / Komi Floik / Og falſka Þel / Flugu vid ei aiktar Jon.

Þeim ſem Bragſmijd bijdſt nu hier / A Blade þeſſu Soonar-Vijn / Þijdur Client þeirra er / Og þioon Jon Oddſon HIALTALIN.

